16. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali
16th Flying Broom International Women's Film Festival

9-16 Mayıs / May 2013
Ankara

Kızılırmak Sineması / Kızılırmak Movie Theatre
Alman Kültür Merkezi Ankara / Goethe Institut Ankara

*BiLET FiYATLARI
Öğrenci 8 TL
Tam 11 TL

Büyükelçi Sokağı 20/4 Kavaklıdere Ankara
T: +90 312. 427 00 20
F:+90 312. 466 55 61
E: festival@ucansupurge.org

www.ucansupurge.org

Bu festival 5224 sayılı Yasa gereğince
Sanatsal Etkinlikler Komisyonu'ndan alınan izinle düzenlenmiştir.

*Bilet Fiyatları Kızılırmak Sineması için geçerlidir. Goethe Institut'deki gösterimler ücretsizdir.
Not: Tüm yabancı filmlerde ve tüm seanslarda elektronik gösterim Türkçe altyazı ile gerçekleştirilecektir. Elektronik altyazı sisteminde ortaya çıkabilecek teknik arıza durumlarında, önce arızanın giderilmesine çalışılacak, bunun mümkün olmadığı hallerde filmin gösterimi çevirisiz; orijinal dilinde sürdürülecektir.

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI

7. Uçan Süpürge
Uluslararası Kadın Filmleri Festivali

Flying Broom International
Women's Film Festival

6-16 Mayıs 2004

T.C
BAŞBAKANLIK
TANITMA FONU

ÇANKAYA BELEDİYESİ

"Yeni Toplumcu Belediye"

ANGİAD

ANKARA GENÇ İŞ ADAMLARI DERNEĞİ
ANKARA YOUNG BUSINESSMEN ASSOCIATION

TM
KOZA
SUITE
HOTEL

Etkinlik Sponsoru

Avrupa Birliği
Türkiye Delegasyonu

Mekan Sponsoru

GOETHE
INSTITUT

İletişim Sponsoru

MYRA

Hizmet Sponsorları

Büyükelçilik ve Kültür Merkezleri

WBİ
Wallonie-Bruxelles International

Kingdom of the Netherlands

INSTITUT FRANÇAIS
ANKARA

EMBAJADA
DE ESPAÑA
EN ANKARA

CONSULATE GENERAL
OF SWEDEN
Istanbul

NORWEGIAN EMBASSY

Basın Sponsorları

Festival Kadrosu/Festival Staff

FESTİVAL KADROSU/*FESTIVAL STAFF*

Uçan Süpürge Kadın İletişim ve Araştırma Derneği
Flying Broom Women Communication and Research Association

Yönetim Kurulu/*Administrative Board*
Halime Güner
Yıldız Ecevit
Berrin Balay
Özge Alpay
Nur Otaran
Ayşe Gündüz Hoşgör
Serap Aşar Brown

Başkan/*President*
Halime Güner

Proje Koordinatörü/*Project Coordinator*
Sevna Somuncuoğlu

Genel Yayın Yönetmeni/*Editor in Chief*
Selen Doğan

Festival Koordinatörü/*Festival Coordinator*
Özlem Kınal

Festival Programı/*Festival Programme*
Özlem Kınal
Sevna Somuncuoğlu

Film İzleme ve Değerlendirme/*Selective the Films*
Sevin Okyay, Gülden Treske, Andreas Treske, Sevna Somuncuoğlu, Selen Doğan, Özlem Kınal, Ürün Güner, Sanem Akın, Sophie Baar, Oğuz Onaran, İlker Yavuz, Berrin Balay, Nur Otaran, Serap Brown, Mete Güner

İletişim/*Communication*
Sibel Güneş, Eda Özyurt Kılınç, Nazan Tekin, Sibel Ofluoğlu

Film Trafik/*Print Traffic*
Sanem Akın

Konuk Ağırlama/*Guest*
Sibel Güneş, Nazan Tekin

Festival Jeneriği ve Tanıtım Filmleri/*Festival Trailers*
MG Yapım

Festival Afişi Tasarım ve Uygulama/*Festival Poster*
MYRA

Açılış Töreni
Elif Özmenek Çarmıklı

Gösterim Koordinasyon/*Screening Coordination*
Suphi Öztaş (Masal Kitabevi)

Altyazı ve Çeviri Koordinasyon/
Subtitling and Translation Coordination
Mustafa Kerem Yüksel (Masal Kitabevi)

Altyazı Çeviri/*Subtitle Translation*
Dilan Ateş
Erhan Baltacı
Melike Bozdoğan
Ümit Edeş
Özer Gökmen
Melih Mol
Öge Dirim Tezgelmiş
Ceren Turan
Mustafa Kerem Yüksel
Tuğba Yürük

Altyazı Bindirme/*Launch Team*
Erhan Baltacı
Ümit Edeş
Yusuf Ziya Kavak

Basılı Malzemeler Editörü/*Editor for Printed Materials*
Selen Doğan

Basılı Malzemeler Tasarım ve Uygulama/
Printed Materials
Emre Yılmaz

Katalog Çevirileri/*Catalogue Translations*
Nazan Tekin, Eda Özyurt Kılınç, Ceren Kocaman, Sanem Akın, Mete Güner, Ahmet Bütün

Festival Fotoğrafçıları/*Festival Photographers*
KA Fotoğraf Geliştirme Atölyesi

Yıldız Kenter Fotoğrafı
Muammer Yanmaz

Suzan Kardeş Fotoğrafı
Fulya Atalay

Festival Mekanları
Kızılırmak Sineması, Goethe Institut Ankara

Teşekkürler/Acknowledgements

AK-AY
Anna Karahan
Aslan Tayfun Alkan
Atilla Dorsay
Ayfer Tunç
Bahar Çuhadar
Banu Bozdemir
Başak Büyükçelen
Belmin Söylemez
Betül Yarar
Biket İlhan
Bircan Silan
Ceren Kocaman
Ceyda Aşar
Deniz Yalın
Dolunay Soysert
Dorota Kedzierzawska
Duygu Kocabaylıoğlu
Ebru Çeliktuğ
Ebru Özboz
Elfe Uluç
Elif Türkölmez
Emel Çelebi
Emel Çelebi
Emel Öztürk
Esma Uzun
Fethiye Çetin
Filiz Ak
Filiz Alpgezmen
Fulya Atalay
Gökçe İnce
Gülden Treske
Güzin Tekeş
Hakan Dündar
Hrant Dink Vakfı
Hülya Anbarlı
İKSV
İlker Yavuz
İnci Razaki
İrem Şerefoğlu
Jülide Kural
Katarzyna Roslaniec
Kavaklıderem Derneği
Klaus Eder
Kürşat Kayral
Laçin Ceylan
Laurence Roothooft
LİSTAG
Magali Van Reeth
Maria Sadowska
Mehlika Gider
Mehmet Seymen
Melek Özman
Melike Demirağ
Mesut Kara
Mete Güner
Metiner Ürer
Michaela Kezele
Mima Simic
Muammer Yanmaz
Murat Erşahin
Murat Özer
Müjde Işıl
Nazan Özcan
Nazım Caba
Nebil Özgentürk
Necla Algan
Nejat Ulusay
Nejla Demirci
Nilay Erdönmez
Oğuz Onaran
Oya Başar
Pelin Esmer
Rakel Dink
Roya Akbari
Ruba Blal
Savaş Zafer
Seda Akgün
Sedef Ecer
Selin Gürel
Senem Özdemir
Sevilay Çelenk
Sevin Okyay
Shanny Haziza
Sophie Baar
Sündüz Haşar
Şükran Yücel
Tahsin Yatan
The Marmara Oteli
Thomas Lier
Threese Anna
Ümit Utku
Ürün Güner
Yeşim Ustaoğlu
Yetkin Dikinciler
Yılmaz Atadeniz
Zeynep Taşkın

MYRA
Rauf Kösemen
Gülderen Rençber Erbaş
Deniz Kurşunlu
Tuba Mücella Kiper
Nergis Korkmaz
Engin Doğan
Damla Özlüer

BiPR-Bilgi Üniversitesi
Esra Araç
Emel Bülbül
Rakel Denahmiyas
Meltem Karaağaç
Sevim Yenigül Erdemir

Festival hazırlıklarının çeşitli aşamalarında düşleri, yaratıcıkları ve emekleriyle destek veren herkese teşekkür ederiz./ We would like to thank all who shared their dreams, creativity and effort with us, in every step of the festival preparation.
Unuttuğumuz kişilerden özür dileriz. / Apologies to anyone we have unforgivably missed.

...Rağmen...
Despite...

Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali 16. yaşını kutluyor! Koskoca 15 yılı ardımızda bıraktık. Ve gelecek nice 15 yılların da ardındayız. Arkamızda uzanan yollara baktığımızda, ne kadar çok zorluk ne kadar çok mücadele ne kadar çok emek ve ne kadar çok dayanışma biriktirdiğimizi görüyoruz. 16. festivalin kapısından bakarken bile 20., 30., 50. festivallerin düşünü kuruyoruz.

Onlarca, yüzlerce gönüllüyle yan yana çalışmak, onların penceresinden de hayata bakabilmek bizi büyüttü. Festival adımlarını attıkça, onunla birlikte yürümek isteyenlerin sayısı da arttı. Onlarca, yüzlerce yürüdükçe bildik ki güzellikler getiriyoruz kendimizin ve herkesin yaşamına, dayanışmayı öğreniyoruz.

Gün geçtikçe destekçilerimizin de farklılaşması ve sayısının artması aslında toplumun her kesiminden insanın hayatına dokunabildiğimizi, dayanışma fikrini geniş alanlara yaymakta üstümüze düşeni elimizden gelenin en iyisini yaparak yerine getirdiğimizi anlatıyor bize. Ve daha yapılacakların asla sona ermeyeceğini de.

Daha çok insan, kuruluş vereceği desteğin büyüklüğüne bakmadan yanımızda yöremizde olduğunda biz sözümüzü daha güçlü söylüyor, kadınların sözünü daha etkili bir şekilde taşıyabiliyoruz. Aslında destekçilerimizin artmasında kadınların rolünün büyüklüğünün de altını çizmek gerekiyor. Özellikle içinde bulundukları kuruluşlara misyonumuzu taşıyan ve yanımızda nasıl durulabileceğinin imkanlarını araştıran kadınlar sesimizi büyütüyor, renklendiriyor. Ankara'da farklı kesimlerden festivale destek geldi. Kültür sanatın ve kadın mücadelesinin önemi daha iyi anlaşıldıkça ilerlemek için güç kazanacağız.

Uçan Süpürge hiçbir zaman yalnızca ülke gündemini takip etmekle kalmadı, buna müdahil olmaya da çalıştı. Barışı söylemeye, barışı eylemeye, barışa yürümeye durduğumuz şu günlerde Uçan Süpürge, filmleriyle, kadınların barış dahil tüm umutlarını Ankara'ya taşıyor.

Festivalin teması "rağmen"... Önümüze çıkan tüm engellere rağmen dayanışmanın, direnişin ve devinimin öyküsünü dinliyoruz/anlatıyoruz. 15 yılın onca zorluğu ve bu zorluklara rağmen 16. festivale koşar adım gidişimiz dayanışmayı, direnişi ve devinimi tüm varlığımızla yeniden ve yeniden ördüğümüzün resmi haline geliyor.

15 yıl geçti. Dile kolay... Gelecek yıllarda da seyircilerin desteği, duyarlı kişi ve kurumların katkısı ve kadınların dayanışmasıyla yine burada ve dimdik ayakta olacak bu festival! Her şeye rağmen!.. Sahi, sizin rağmeniniz ne?

We are excited to meet Ankara and the Ankara audience for the 16th time with the Flying Broom International Women's Film Festival. We left behind abgreat 15 years of experience behind and we are after more 15 years to come.

When we look at the path we have been through, we see we have saved so many diffuculties, so much struggles, endeavours and so much solidarity. Even when we are on the verge of the 16th festival, we dream of the 20th, 30th and 50th festivals every day.

To work aside so manu volunteers and to look through life from their perspectives have made us grow. As the festival grew, the number of people who wanted to grow with it increased each year. Then we knew we brought some beauty to our lives and we learn solidarity all together.

The fact that our supporters got varied and increased over the years gives us the idea that we have touched many lives from every part of the society and we have spread the idea of solidarity to a great extend. And it also forsees that these efforts will never end...

As more people and more organizations stand by us, we say our words with more strength and we carry the the words of women more effectively. Infact, the fact that we have more supporters now is again the doing of women. They carry our mission to their organizations and search how they can stand by us, make us stronger, make us bigger.

Flying Broom has never just followed the country agenda. It has tried to get involved in it. On the days we stand by peace, Flying Broom brings the peace of women to Ankara and Turkiye with its films.

With the theme of the festival "despite...", we tell and listen the story of solidarity, resistance and movement despite all the struggles we face. The difficulties of 15 years and running through the 16th despite all the challenges is the picture of our solidarity, resistance and movement.

15 years... Easier said than done...

But we look forward to future 15 years with your suppport, embrace and efforts...

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
MINISTRY OF CULTURE AND TOURISM

Toplumda cinsiyet konusundaki ayrımcılığın ortadan kalkmasına yönelik farkındalığı artıracak ve bu konuya katkı sağlayacak her türlü etkinlik, özellikle toplumsal anlamda büyük bir etkiye sahip olan sinema etkinlikleri, kadının toplum içindeki statüsünü artırmada önemli rol oynamaktadır. Bu etkinlikler ile toplumda kadın hakları konusunda duyarlılık yaratılmakta, sonuç sadece kadınlarımıza değil tüm toplumumuza olumlu yönde yansımaktadır.

Türkiye'nin ilk kadın filmleri festivali olan Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali, 1998 yılından bu yana her yıl artan bir başarıyla organize edilmektedir. Kadın kuruluşları ve kadın hareketine duyarlı bireyleri buluşturarak, aralarında iletişim, işbirliği ve dayanışmayı artırması, onların deneyimlerini genç kuşaklara aktarmasını sağlaması, ulusal ve uluslararası bir iletişim ağı kurması anlamında çok önemlidir. Bu yıl 16. kez düzenlenen festival toplumsal cinsiyet eşitliği duyarlılığının geliştirilmesi yönünde ilk günden bu yana önemli hizmetler vermektedir.

Festival bünyesinde yapılan etkinlikler ile kadınlarımız sinema sanatı için teşvik edilmekte, çekilen filmlerle toplumsal konulara ve sorunlara dikkat çekilerek, gerçekleştirilen projelerde dernek sivil toplumdan iş dünyasına kadar birçok farklı kesimin desteğini arkasına almaktadır.

Bakanlığımızın düzenli olarak desteklediği festivallerden olan Uçan Süpürge Kadın Filmleri Festivali her geçen yıl etki alanını artırarak güçlenip büyümektedir. Bu yıl "...rağmen..." kavramını kendisine tema olarak seçen festivalin tüm toplumları ve kültürleri etkileyen, hassas konuları tartışmaya açarak bu tür sorunlara çözüm önerileri getirme çabası içerisinde olması takdire şayandır.

Sinemamız ve kadınlarımız için büyük öneme sahip, böylesine anlamlı bir organizasyonun düzenlenmesinde emeği geçen herkese yürekten teşekkür eder, festivalin; toplumsal konulara sanat penceresinden bakan diğer sinema etkinliklerine de ışık tutmasını temenni ederim.

Ömer ÇELİK
Kültür ve Turizm Bakanı

Any kind of event that will increase awareness towards abolishing gender discrimination, especially cinema events which have great influence on the society, play an important role in developing women's status. With these events sensitivity towards women rights is created and the results are reflected not only on women but on the whole society.

Turkiye's first women's film festival Flying Broom International Women's Film Festival has been organized successfully since 1998. Incorporating women's organizations and people sensitive towards women's movement and increasing communication, cooperation and solidarity between them, transferring their experiences to the young generations, are of great importance for forming national and international communication network. The festival that is organized for the 16th time this year has served for the development of gender equality sensitivity from the first day it has started.

Within the events organized in the festival our women are encouraged for the art of cinema, selected films point out to social issues and problems and the projects are backed by many different sectors from non governmental organizations to the business world.

Flying Broom festival, which is one of the festivals our Ministry supports regularly, keeps on growing every year by expanding its influence area. The festival picks the theme "despite..." this year and their efforts to put issues that effect all societies and cultures into discussion and find solutions to them is worthy of commendation.

I would like to thank everyone who contributes to the organization of such an important and significant festival and wish for the festival to shed light to other artistic events that looks at social issues through the frame of art.

Ömer ÇELİK
MINISTER OF CULTURE AND TOURISM

Değerli Sinemaseverler,

Ülkemizin ilk Kadın Filmleri Festivali bu yıl 16. kez karşınızda. Uçan Süpürge'nin toplumsal bir sorumluluk anlayışıyla titizlikle düzenlediği festival aynı zamanda ülkemizin dünyaya açılan bir penceresi. Bu pencereden hangi kültür ve coğrafyaya ait olursa olsun kadın öykülerinin nasıl ortaklaştığına tanık oluyoruz. Bu pencere aynı zamanda dünyanın ülkemize baktığı bir pencere. Her yıl yüze yakın filmin gerek kamera önünde gerek kamera arkasında görev yapan kültür insanları ülkemizi tanımak için bu pencereyi kullanıyor.

1998 yılından bu yana ülkemizin tanıtılmasında önemli bir yere sahip olan Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nin uluslararası kültür ve sanat çevrelerinde çok saygın bir yere de sahip olduğunu biliyoruz. Bu çabaları karşılığı çeşitli ülkelerden aldıkları ödüller onların başarısının bir kanıtı, bizim için ise bir gurur kaynağıdır.

Festival cinsiyet ayrımcılığına karşı toplumsal duyarlılığı arttırmayı amaçlıyor ve bu konuya vurgu yapan uzun, kısa, belgesel filmlerin gösterimlerinin yanı sıra paneller, söyleşiler, atölyeler ve sergilerle de programlarını zenginleştiriyor.

Bu yıl da her yıl olduğu gibi çok zengin bir programla karşı karşıyasınız. Artık salonları doldurma ve bir yıllık bu emeğin sonucunun keyfini çıkarma zamanı. Bütün sinemaseverleri festivali izlemeye davet ederken emeği geçen herkesi kutluyor, en içten sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Beşir ATALAY
Devlet Bakanı

Dear Cinema Lovers,

The first women's film festival of our country is with us for the 16th time this year. The festival, organized by Flying Broom meticulously with an understanding of social responsibility, is at the same time a window opening across the world from our country. From this window, we witness how women's stories become similar no matter which culture or geography they belong to. This is also a window through which the world watches our country. Every year artists working either in front of or behind the camera in the making of around a hundred movies use this window to get to know our country. We know that Flying Broom International Women's Film Festival has an esteemed place in the international cultural and artistic fora and it has been an important means for the promotion of our country since 1988. The awards that they received from various countries as a response to their efforts prove their success, just like they are a source of pride for us. The festival aims at raising the sensitivity against gender discrimination and together with feature, short and documentary films emphasizing on this issue, it also features panels, interviews, workshops and exhibitions, which enrich its programs. This year, just like previous years, you are face to face with a very rich program. Now it is time to fill up the movie halls and enjoy the result of year-long efforts. While inviting all cinema lovers to watch the festival, I would like to extend my gratitude, love and respect to everyone who spent an effort in the making process.

Beşir ATALAY
State Minister

ÇANKAYA BELEDİYESİ
MUNICIPALITY OF CANKAYA

Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali, gösterilen filmlerin niteliğinden, buram buram sanat kokan organizasyonuna, en geniş kitleyi sinemanın insanı çoğaltan, zenginleştiren ortamıyla tanıştırma tutkusuna kadar gerçek bir film ve sanat festivalidir. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'ne, kadın bakış açısıyla beynimizi ve ruhlarımızı zenginleştireceğimiz sinemanın bu önemli görsel şölenine hoş geldiniz! Ne yazık ki kadına yönelik fiziksel, kültürel ve ideolojik şiddetin arttığı bu dönemdeyiz. Böylesi bir dönemde bu festivalin çok daha özel bir önem ve anlam kazandığını düşünüyorum. Oysa insan soyunun her alanda bugün kadın bakış açısına ne kadar çok ihtiyacı var! Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali hiçbir zorluğa boyun eğmeden, yıllardır, kadın ve sanatın son derece estetik ve yaratıcı birliğini biz sanatseverlere sunuyor. Bizlere çok şey katıyor, öğretiyor. Tüm sanatseverlerin şahsında festivale yaşam veren tüm aydın ve sanatçı arkadaşlarımıza şükranlarımı sunuyorum.

Bülent TANIK
Çankaya Belediye Başkanı

The Flying Broom International Women's Film Festival is a film and art festival as genuine as the quality of the films screened, its daedal organization and its passion to make its audience meet the enriching spirit of cinema. Welcome to the The Flying Broom International Women's Film Festival, welcome to a visual feast where we will enrich our brains and souls with the woman perspective. I believe, in a period as we are in, this festival carries an even deeper meaning and importance. The man kind these days need the woman perspective more than ever in any field. The Flying Broom International Women's Film Festival presents the aesthetic and creative allience of women and art to us artlovers for years now, without surrendering to any difficulty. It adds alot to us. On behalf of all the art lovers, I present my thanks to all intellectuals and artists that give life to the festival.

Bülent TANIK
Çankaya Belediye Başkanı

ANKARA GENÇ İŞADAMLARI DERNEĞİ
ANKARA YOUNG BUSINESSMEN ASSOCIATION

Yönetiminin yüzde 40'ını kadınların oluşturduğu Ankara Genç İşadamları Derneği, 16. Uluslararası Uçan Süpürge Kadın Filmleri Festivali'ne de katkı sağlayarak kadınlara desteğini sürdürüyor.

Kadının güçlü taraflarını ortaya çıkarmayı hedefleyen projelerle dikkat çeken ANGİAD, sivil toplum kuruluşları için rol model olmaya devam ediyor. Halen yönetiminin yüzde 40'ı kadınlardan oluşan, kadın üye sayısı giderek artan Ankara Genç İşadamları Derneği, kadınlara dönük projelere destek olmayı da sürdürüyor. ANGİAD olarak kadın konularına verdiğimiz büyük önemin göstergesi olarak bu kez de 9-16 Mayıs tarihleri arasında gerçekleşecek olan 16. Uluslararası Uçan Süpürge Kadın Filmleri Festivali'ne katkı sağlıyoruz. Ankara kültür hayatının önemli bir parçası olan bu organizasyonda Uçan Süpürge'yle el ele çalışmaktan mutluluk duyuyoruz.

Ekonomik ve sosyal yaşamda daha fazla kadının yer alması, kadınlara yönelik şiddet ve baskının sona ermesi için tüm kurum ve kuruluşlar çaba sarf etmeli. Eğitimli kadın sayısı arttıkça, kadınlar iş dünyasında, sivil toplum kuruluşlarında daha fazla yer aldıkça Türkiye gerçek anlamda çağdaşlığa kavuşacaktır. Ankara Genç İşadamları Derneği olarak özellikle son yıllarda kadınlara yönelik etkin çalışmalar yaparken, yönetimimizin yüzde 40'ını da onlara emanet ederek diğer STK'lar için örnek olmaya çalıştık. Kadınlarla ilgili projelere destek vermekten de mutluluk ve heyecan duyuyoruz.

Abdullah DEĞER
ANGİAD Başkanı

With its 40% women's participation in the administration, Ankara Young Businessmen Association (ANGIAD Turkish abbreviation) continues to support women through spporting Flying Broom International Women's Film Festival.

ANGİAD which is taking attention with its projects aiming to reveal women's strong edges, continues to be a roll-model for the NGOs. ANGİAD which has 40% women's participation in the administration and which is increasing its women membership, continues to support projects for women as well. Abdullah Değer; the Head of ANGİAD stated that they would support 16th edition of Flying Broom Iternational Women's Film Festival which is going take place between 9-16 May this year which is an indication of their support for women. The Head of the Association added also that they are so happy to work with Flying Broom hand in hand which is an important constituent in Ankara's cultural life.

Abdullah Değer who indicates that all of the instiutions should make an effort for more participation of the women in economic and social life and for ending violence against women and oppression on women, stated that "strong women mean strong future, as long as the number of educated women increases and as long as their participation into business sector and into Civil Society Organisations increases, Turkey will meet with contemporaneity in real terms. As Ankara Young Businessmen Assocation, while we are implementing projects for women, we try to be a good example for the other NGOs through commending our 40% of administration. We are really glad and excited to support projects related to women."

Abdullah DEĞER
ANGİAD President

UÇAN SÜPÜRGE ONUR ÖDÜLÜ
FLYING BROOM HONORARY AWARD
PERİHAN SAVAŞ

Oya BAŞAR, Oyuncu/*Actress*

Elli yıl oldu, annelerimiz ve biz, birlikte geçirdiğimiz o sıcacık yıllar, onların bizi tiyatronun fuayesinde saatlerce beklediği günler aylar akıp geçti.

Sonra sen sinemanın yıldızı oldun. Sadece sinemanın değil, dostlarının, çocuklarının da yıldızısın. Oyunculuktaki başarıların, güzelliğin hiç başını döndürmedi. Çünkü sen bu yalan dünyada sahici olmaya özen gösterdin.

Bence bu ödül sana çok yakıştı. Ne şeker şeysin sen be Perihan abla!

It has been fifty years since our mothers and us and years we spent together passed, those times they waited for us in the theatre foyer..

Then you became the star of cinema. Not only in cinema though, you became a star for your friends and your children too. Your achievements in acting and yor beauty have never dazzled you. Because you cared to be sincere in this empty world.

I think this award suits you well. The sweetest sister Perihan!

Mesut KARA, Sinema Yazarı/*Film Critic*

Uzun soluklu bir yolculuksa hayat, duruşunu-kendini koruyarak var olabilmek zorludur, büyük bedeller ödemeyi gerektirir. Söz konusu olan sinema emekçileri ise Perihan Savaş da bu uzun yolculukta kendini, duruşunu koruyarak var olabilmeyi başarmış bir yıldızdır. Tiyatronun 'Küçük Prenses'i olduğu yıllarda ve sonrasında tiyatro sahnesinde izleme olanağı bulamadım. Ne 'Romeo-Jülyet'te ne 'Kibarlık Budalası'nda, ne 'Bozuk Düzen'de ne de diğer oyunlarda. İlk izlediğim Perihan Savaş filmi hangisiydi anımsamıyorum; belki 'Dertler Benim Olsun', belki 'Sezercik Küçük Mücahit', belki 'Bitirimler Sınıfı', 'Taşralı Kız' ya da 'Kader Yolcuları'ydı. 'Bedrana'nın, 'Kaşık Düşmanı'nın, 'Kırlangıç Fırtınası'nın, 'İpekçe'nin, 'Karılar Koğuşu'nun farklı suretlerde beyaz perdeye yansıyan, oradan kalplerimize akan Perihan Savaş'ının bıraktığı iz unutulur gibi değildir. Sinemamızın güçlü izler bırakan unutulmaz oyuncusu Perihan Savaş kameranın da, beyazperdenin de seyircilerin de sevdiği sıcak-duru oyunculuğu ve güzelliğiyle ilk filminden bu yana sinemanın her döneminde var oldu. Şimdi sinemada unutulmaz oyuncular arasına adını yazdırmasını sağlayan oyunculuğuyla, onu yeni filmlerde izleyebilmemizi sağlamak da sinemacılara düşüyor.

If life is a long running path, its hard to exist by preserving your stand and your being. You need to pay big prices for that. When we talk about people of cinema that gave much effort, Perihan Savaş is a star who managed to exist in this long journey while preserving her self being. I did not have the chance to see her on the theatre stage when she was the 'Little Princes' of theatre or after. Neither in 'Romeo and Julliet', 'Kibarlık Budalası' (The Would-Be Noble) or in Bozuk Düzen or other plays. I don't remember the first Perihan Savaş's film I ever watched. Maybe it's 'Dertler Benim Olsun', maybe 'Sezercik Küçük Mücahit', maybe 'Bitirimler Sınıfı', 'Taşralı Kız' or 'Kader Yolcuları'. There is no way you can forget the effects of those different faces and characters Perihan Savaş put on the silver screen like in 'Bedrana', 'Kaşık Düşmanı', 'Kırlangıç Fırtınası', 'İpekçe' or in 'Karılar Koğuşu'. The unforgettable actress of our cinema who left powerful traces has existed in every period of the cinema ever since her first film with her sincere and pure acting that the camera and audience both adore. Now it is the duty of the film makers to insure we see her in new films with her strong acting that placed her among the memorable actresses.

UÇAN SÜPÜRGE ONUR ÖDÜLÜ
FLYING BROOM HONORARY AWARD
ZEYNEP AKSU

ZEYNEP AKSU
Artist olmak için evden kaçan güzel kız
Ayfer TUNÇ, Yazar/*Author*

Zeynep Aksu'nun şaşırtıcı hikayesi nereden çalındı kulağıma hatırlamıyorum. İlk ne duydum hakkında? Zamanın ünlü bir magazin dergisinin düzenlediği artist yarışmasına katılmak için Beyoğlu'nda bir stüdyoda fotoğraf çektirirken babasının onu göndermek üzere İsviçre'de "leydi mekteplerini" araştırdığını mı? İtalya'da, doğduğu ülkede olduğundan daha ünlü olan yönetmen Ferzan Özpetek'in aynı anneden doğma ablası olduğunu mu? Bir şey duymuş olmalıyım ki evine gidip hikayesini kendi ağzından dinledim ve umduğumdan çok daha etkileyici, şaşırtıcı bir hikayeyle karşılaştım. Tersine akan bir hikayeydi Zeynep Aksu'nunki. Onunki de "artist olmak için evinden kaçan kız" klişesiyle başlıyordu, ama hikayeyi şaşırtıcı hale getiren onun yoksul bir hayattan değil, aksine görkemli zengin, burjuva bir hayattan kaçmış olmasıydı.

Zeynep Aksu ya da şöhret olmadan önceki adıyla Füsun Demiroğlu, Moda'da oturan, varlıklı, tanınmış bir işadamının biricik kızı. Annesiyle babası ayrılmış, iki ayrı evde, iki yalnız oda arasında mekik dokuyor. Babası onun hayatının nasıl olacağına çoktan karar vermiş; leydi okuluna gidecek, bitirince iyi bir evlilik yapacak, ailesinin itibarına uygun düşen bir hayat yaşayacak. Peki, mutlu olacak mı? Nasıl hayaller kaynıyor hülyalı başında? Geleceğine karar verenler için bunların bir önemi yok. Oysa Zeynep Aksu hayatı içmek istiyor, babasının asla onaylamayacağını bildiği halde, kendi geleceğini kendi elleriyle kurmak istiyor. Bir gün onu okula götürüp getiren şoförü oyuna getiriyor ve soluğu Beyoğlu'nda alıyor. Beyoğlu bir dönemin rüyalar diyarı, Yeşilçam Sokağı'nın bulunduğu yer, sinemanın kalbi orada atıyor; her gün Türkiye'nin her yerinden artist olmak için evden kaçan kızların akınına uğruyor. Yoksulluktan kaçan kızlar bunlar, taşra şehirlerinden, kenar mahallelerden gelip Yeşilçam'da şanslarını denemek, artist olmak istiyorlar. Ama Beyoğlu yolları çok tehlikeli, evden kaçan bu kızların çoğu şöhrete yürüdüklerini sanırken kendilerini geri dönüşsüz bir çukurun dibinde buluyorlar.

Zeynep Aksu'nun çok da uzun sürmeyen sinema hikayesinin her bir ânı öyle renkli ki romanı yazılsa, filmi çekilse yeridir. Artist yarışmasına girmeden önce Beyoğlu'nda bir kuaföre gidiyor mesela. İçerisi yarışmaya katılacak kızlarla dolu. Onlara bakıyor, güzelliklerinden, kendilerine güvenlerinden etkileniyor ve kazanamayacağım diye düşünüyor. Kuaför ona yaşından çok büyük gösteren bir makyaj ve anjelik topuz yapıyor. Ama talih bu ya, çıkar çıkmaz yağmur başlıyor, ucuz makyajı akıyor, topuzu mahvoluyor. Elinden tutan bir yakını var Beyoğlu'nda, ona yardımcı oluyor, akan makyajını siliyor, topuzunu bozuyor, su gibi saçlarını ütü tahtasına koyup bir güzel ütülüyor. Zeynep'in taze güzelliği, gençliği ve sadece belli belirsiz bir rujun parladığı yüzünün masumiyeti ona ödül getiriyor, böylece sinemaya adım atıyor. Yarışmayı kazandığı gece bir yapımcıyla kontrat imzalarken babası evden kaçan kızını bulsunlar diye emniyet müdürüyle, valiyle istişare içinde, Zeynep'in fidye için kaçırıldığını sanıyor. Ertesi gün kızının resmini dergide görüyor, yarışmayı kazananlar arasında; dünya başına yıkılıyor. Zeynep Aksu'nun sinemaya adım atmasının bedeli, babasının onu evlatlıktan reddetmesi oluyor. Hayalinden vazgeçmiyor. Sayısız filmde rol alıyor, başrol oynuyor, Altın Portakal'a kadar uzanıyor. Ama gönlünün dibinde hep dinmeyen bir sızı, keşke babası onaylasaydı, kendi bunca yalnız hissetmeseydi, başarılarını babasıyla paylaşsaydı. Sinemayla geçen yıllarını, anlatmakla bitmeyecek harikulade hikayeler dolduruyor. Başlangıçta sinemanın çapkın diye adı çıkmış erkeklerinden korktuğu için onlardan fazlasıyla uzak durması ve bu yüzden adının 'Aysberg'e çıkması mesela. Kavgalar, ihtiraslar, çekememezlikler. Sonra dostluklar, attan düştüğü bir çekim sonrasında kara bıyıklı üç çapkın oyuncunun ona hediye olarak bir oyuncak tavuk almaları ve onu kız kardeşleri bellemeleri, üstüne titremeleri. Sinema emekçilerinin zor hayatları, beyazperdede izlenirken bir sihirli değneğin yaptığı bir büyü zannedilen sinemanın nasıl zor ve meşakkatli bir iş olduğu. Babasının eve dön çağrılarına inat, sinemanın fazlasıyla zor şartlarına göğüs gererken "ben düşmüş bir prensesim" diye düşünüyor. Hayaline ulaşmak, içinin sızını dindirmeyince babasıyla barışmayı kabul ediyor. Ama bir şartı var babasının, Yeşilçam'a verdiği yılların bütün anılarını çöpe atarak dönecek evine, hiç gitmemiş gibi, hiç yaşamamış gibi gelecek. Hikayenin finali çok buruk, çok hüzünlü. Zeynep Aksu bir daha Yeşilçam'a dönmemek üzere yola çıkıyor. Babasının Büyükada'daki yalısına gitmek için Kabataş'tan motora biniyor. Yanında bir valiz var, içi Yeşilçam yıllarının anılarıyla dolu, gazete kesikleri, röportaj yaptığı dergiler, imzalı fotoğraflar, sinema afişleri ve Altın Portakal ödülü. Marmara'nın serin sularında yol alırken motorun burnunda oturuyor, valizi açıyor, gazete kesiklerini, film afişlerini, fotoğraflarını çıkarıp birer birer yırtarak suya atıyor. Arkasında ağır ağır suya batan, yırtılmış anılardan bir iz bırakıyor. Büyükada göründüğünde Altın Portakal ödülü de denize atıyor, böylece hiçbir şey kalmıyor geride. Yeşilçam için terk ettiği hayatına geri dönüyor. Geri döndüğünü sanıyor daha doğrusu, kaderin ona yeni bir oyun hazırladığını bilmiyor. Ne kadar kaçsa da kameraya tekrar yakalanacağından habersiz. Diğer erkek kardeşi bir televizyon kanalında yapımcı olmuş. Yıllar sonra bir dizi filmde rol teklif ediyor Zeynep Aksu'ya. Kabul ediyor. Oynadığı diziyi babasıyla birlikte seyrediyorlar, yan yana otururak. Babası Zeynep'in başarısıyla gururlanıyor artık, kızına vaktiyle engel olduğu, başarılarını o zamanlar tatmadığı için pişman.

ZEYNEP AKSU
The beautiful girl who ran from home to be a movie star
Ayfer TUNÇ, Author

I don't remember where I first heard the surprising story of Zeynep Aksu. That she got her photos taken at a studio in Beyoğlu to take part in a movie star contest organized by a magazine famous at that time while her father was looking for "lady schools" in Switzerland for her? That she was the sister of Ferzan Özpetek, the director who is more famous in Italy than the country where he was born? I must have heard something, because I went to her house and listened her story from herself, which was way more exciting and surprising than what I was expecting. Hers was a story flowing backwards. Her story also started with the cliché "the girl who ran from home to be a movie star." However, what made the story interesting was the fact that she did not come from a poor background, but on the contrary, she ran away from a rich, bourgeois life.

Zeynep Aksu –or Füsun Demiroğlu with her previous name before her fame, was the only daughter of a well-known, wealthy businessman living in Moda. As her parents were separated, she often needed to visit both of them at their separate homes. Her father had already decided how her life should be, she was to go to a "lady school", she would have a nice marriage when she finished it, and would lead a life matching the reputation of her family. But was she going to be happy? What kind of dreams did she have? Those who decided how her future would be did not care about these. However, Zeynep Aksu wanted to shape her life herself, although she knew that her father would never approve that.

One day, she tricked the driver who was taking her to and from the school and she found a way to go to Beyoğlu. Beyoğlu, the land of dreams, the place where there was a cinema street, the heart of the Turkish cinema. Everyday hundreds of girls from all over Turkey went there with a dream to be a movie star. Those girls ran from poverty, country and suburbs and wanted to try their luck in Turkish cinema and be movie stars. However, the road to Beyoğlu was dangerous. While those girls thought that they were walking towards fame, they found themselves at the bottom of a hole in the ground without a recourse.

The fame story of Zeynep Aksu did not actually last very long, but it is so colorful that it deserves to be written a novel or made a movie about. For example, she went to a hairdreser's on her way to the talent contest. The place was crammed with girls willing to take part in the contest. She looked at them, got nervous because of their beauty and self-confidence and thought that she would not win the contest. The hairdresser gave her a makeup and a hair style which made her look much older than she was. Unfortunately right after she left the hairdresser, it started to rain. Her makeup and hairdo were ruined. She had a relative in Beyoğlu who wiped her makeup, let her hair loose and ironed it. Her plain beauty, youth and the innocence of her face brought her an award, and she took the first step towards cinema.

The night she won the contest and signed a contract with a producer, her father thought that she had been kidnapped for ransom and he reported her missing to the police and the governor of the city. The following day he saw her picture on a magazine. Zeynep Aksu's fame cost her disownment by her father. She did not quit following her dream. She took part in countless number of films, took the main role in them and in the end even won a Golden Orange. But deep down inside she always felt a pain about her father. She wished her father had approved of her career, she wished she had not felt so lonely, and she wished that she could have shared her success with her father. She had so many amazing stories during her fame. For example, she avoided Turkish actors who had a reputation of being womanizers and got the nickname "iceberg" for that. Fights, ambition and jealousy. And then friendship. After she fell off a horse during a movie shoot, three famous Turkish actors bought a toy chicken for her and then considered her as their sister. The difficult lives of people working in the area of cinema. Although her father invited her back home, she stubbornly refused him and endured the hardships of the cinema world.

Reaching her goal did not satisfy her personally and cure the pain inside of her. Therefore she decided to come together with her father. She left all her memories and hard work behind her. The ending of this story is very sour, very sad. Zeynep Aksu quit the Turkish Cinema to never come back again. She got on a ferry from Kabataş to go to her father's waterside residence in Büyükada. In her luggage, she had all those memories from the years she spent in cinema: newspapers, magazine interviews, autographs, film posters and her Golden Orange award. She sits on the outer part of the ferry, opens her luggage on the way and throws every memory item one by one in the sea. As she saw Büyükada, she also threw her Golden Orange award. So there was absolutely no memory left. She returned to her previous life that she had left for the world of cinema.

Actually, she thought that she returned. She had no idea that destiny had another plan for her. She had no idea that no matter how much she ran, she would be caught by the camera again. Her brother got to be a producer at a television channel. Years later, he proposed a role at a TV series to her. She accepted. She and her father watched the TV series side by side. Her father was proud of her success this time and regretted all those times he was against his daughter's acting career.

ZEYNEP AKSU
Artist olmak için evden kaçan güzel kız
Sedef ECER, Oyuncu-Yazar

Zeynep Aksu deyince, galiba ilk önce, "zarafet" sözcüğü geldi aklıma. "Çok zarifti" diye düşündüm hemen. Sonra annemi aradım, "Zeynep Aksu'yu nasıl hatırlıyorsun anne?" diye sordum. "Biliyorsun benim hafızam zayıf" dedi ve devam etti: "Baban hayatta olsa daha iyi hatırlardı muhakkak ama benim hatırladığım, nasıl desem, çok zarifti... Evet evet, çok zarifti hep çekimlerde." Aynı sıfat geldi demek ki aklımıza hemen, annemin ve benim: "Zarif". Ama çok daha ötesi var benim Zeynep Aksu ile ilişkimin. Zeynep Aksu, benim, aynen Alice gibi aynanın öteki tarafına geçişimin, Harikalar Diyarı'na yolculuğumun başlangıcıdır. Üç yaşında başlamışım film çevirmeye. Dönemin bütün büyük yıldızlarıyla oynamışım, her birinin kucağında oturmuş, sette onlara uzun uzun bakıp sonra evde taklit etmişim hepsini. Yıldız tozu yutmuşum kısacası daha küçücükken. Ama Zeynep Aksu ile tanışmamışım henüz. Annemler, biraz da gırgır olsun diye, sinemacı arkadaşlarının gaza getirmesiyle başladığım, ama gitgide ciddiye binen film işlerini bırakmama karar vermişler. Setlerde geçen zamanımı, peşimizde koşan gazetecileri, tomar tomar gelen mektupları tehlikeli bulmaya başlamışlar. Şaka maka oynadığım film sayısı daha altı yaşımda yirmiyi geçmiş ve okulu boşvermemden korkuyorlar. İşte tam o sırada, yani daha ufacık bir kız çocuğun "uzuuun kariyerini bırakmasına" ramak kalmışken, babam bir gün akşam, hayran olduğum "Ayşegül" çocuk kitaplarının filminin çekileceğini, başrol için de beni düşündüklerini söylüyor. Ayşegül'le büyümüş olanlar bilir, Fransızca bir hikayenin uyarlamasıdır ve inanılmaz güzellikte illüstrasyonları vardır. Ayşegül'ün hayatında her şey mükemmeldir, süper güzel giyinir, ailesiyle şık tatillere gider, harikulade bir evde oturur, köpeği Fındık bile mega-klastır!

Birden, okul mokul bitiveriyor gözümde tabii. Ben Ayşegül olmak istiyorum! O muhteşem resimlerin içine girip, o hikayenin parçası olmak istiyorum. Çekimler yazın olacak, derslerim de iyi nasıl olsa. Ve rolü kapıyorum. Muhteşem bir oyuncu kadrosu var. Büyük bir kasting yapılıyor, 30 kişilik bir çocuk orkestrası kuruluyor. Köpeğimiz Nick bile filmde oynuyor. Ardından büyük gün geliyor, çekimler başlıyor. İşte o sette, hayatım değişiyor. Ciddi bir ruh bölünmesine maruz kalıyorum: Neredeyse fiziken değişerek, o kitaptaki Ayşegül'e benzemeye çalıştığımı hatırlıyorum. Bir de şiddetle, senaryo icabı beni sevmesi için film boyunca çırpındığım Zeynep Aksu'nun zarafetini hatırlıyorum. O zamanlar "drama tekniği" falan nedir bilmiyorum ama hikayenin kalbinin, Ayşegül'ün anne özleminde attığını ve çocuk kafamda Zeynep Aksu ile kendimce çok özel bir ilişki kurduğumu hatırlıyorum. Rahmetli babamın özenle düzenlediği eski gazete kupürlerini didiklemeye başlıyorum. Zeynep Aksu ile çekilmiş set fotoğraflarımız karşıma çıkıyor. İlk dikkat çeken şey, uzun kirpikleriyle kocaman gözleri. Hem hüzünlü, hem çocuksu star bakışları.

Fotoğraflardan birisinde, sırtına yaslanmışım, öyle bir poz vermişiz ki, senaryo hemen anlaşılıyor: Melankolik ve çok güzel bir kadın, az sonra ona "Yoksa sen benim annem misin?" diyecek bir velet. Yani ben. "Tipik melodram" diyeceksiniz değil mi? Evet öyle. Ama inanın bana, bu kadar değil, daha fazlası. O temiz, lekesiz ve acılı öykülerin böylesine damardan vurması için, Zeynep Aksu'nun gözleri gibi gözler lazımdı çünkü. O dönemin tüm büyük yıldızlarının gözleri öyleydi işte. Film endüstrisi olan tüm ülkelerde, Türk, İtalyan, Hint, Amerikalı, Fransız bütün starlar, hülyalı ve manalı bakarlardı, fezaya doğru.

Gözlerinden sonra bedenine kayıyor gözüm. Kadife bir takım var üzerinde. Elinde zincirli bir çanta, boynunda tasma bir kolye, tam o dönemin klasına ait bir moda ikonu. Fotoğraflardan birinde elinden tutmuşum, ona filmdeki "köşkümü" gezdiriyorum güya.

Ben o setten Zeynep Aksu'nun parfümünü de hatırlıyorum sanki. Adada çekilen dış sahneleri, iç çekimlerin yapıldığı evi, annemin o film için diktiği elbiseleri, Yıldırım Önal'ın süpersonik bir hızla değişen yüzünü, Uğur Güçlü'nün gülümseyişini, Necdet Yakın'ın şirinliğini ve tabii Zeynep Aksu'nun zarafetini. Beni hemen kucağına aldığını, rahatlattığını, annemle babamla sohbetler ettiğini. Acaba Zeynep Hanım ne hatırlıyor o setten, çok merak ediyorum. Belki bir gün karşılaşmak, bunları konuşmak mümkün olur, bilmiyorum. Ama şunu iyi biliyorum: Benim kaderim büyük ihtimalle o zaman çizildi. Ben, o aşık olduğum resimli Fransızca kitabın bir parçası oldum ve aynanın öbür tarafına, Harikalar Diyarı'na orada geçtim. Ben işte o sette hikaye anlatıcısı olmaya karar verdim. Yıllar sonra da, Fransızca yazan bir oyun ve senaryo yazarı oldum. İşte benim bu filmle ve Zeynep Aksu ile böyle bir gönül bağım var. Zeynep Hanım'a tam da bu yüzden, uzaklardan ve derinden, aynanın diğer tarafından, çok ama çok teşekkür ediyorum.

ZEYNEP AKSU

She has the sad and childish looks of a star

Sedef ECER, *Actress-Author*

The first word that pops up in my head when I think of Zeynep Aksu is "grace".

I instantly thought "She was graceful." Then I called my mother and asked her how she remembered Zeynep Aksu. She said "You know I have a poor memory. I'm sure if your father was alive, he would have good memories of her. What I remember of her is… how should I put it… she was graceful."

So we all both thought of the same thing – me and my mother. "She is graceful." But me and Zeynep Aksu have more than that to our friendship. Zeynep Aksu marks the beginning of my adventure to Wonderland. I was three when I started to make films. I was told that I played with the megastars of the era, that I spent time with them and imitated them home after long hours of observation. So I had met a lot of stars at a small age, but not Zeynep Aksu. Later, my parents decided that I drop out of the film business, which had originally begun as a pastime with the encouragement of my parents' filmmaker friends but later got serious. They start to find the times spent at the sets, the journalists that run around with questions, and the tons of mail that I get threatening. The movies I've made by the age of six reaches more than twenty and my parents start to get worried that I will lose interest in school.

Then one night, my father comes home, just a few days before I'm about to end my "long career" and tells me that the famous book-series "Ayşegül" is being adapted to the screen and that they want me to play the leading role. Those who grew up with the stories of Ayşegül know her. She is the Turkish adaptation of "Martine", originally written in French. The book has beautiful illustrations. Everything in Ayşegül's life is perfect; she wears beautiful clothes and goes to fancy vacations with her family. She lives in a wonderful house, and even her dog is super classy!

Of course, I immediately forget about school and all. I want to be Ayşegül! I want to dive into those pictures and become a part of that story. The shootings are scheduled for summer, and I'm not doing that bad at school after all. And I get the part. The film has a wonderful cast. There is a children's orchestra of 30 kids. Our dog Nick gets to play in the film. Then the shooting begins. And in that set, my life turns around. I go through a tough spiritual split. I remember trying to change physically to look like Ayşegül. I also remember Zeynep Aksu's grace, as I desperately struggled for her love as my part in the story. I didn't know of any acting technique back then, but I knew that the heart of the story beat in Ayşegül's longing for her mother's love and that, with a child's mind, I had established a very special relationship with Zeynep Aksu. I start going through the newspaper clippings that my late dad had carefully ordered. I see set photographs of me and Zeynep Aksu. The first thing that draws my attention is her big eyes and long eyelashes. She has the sad and childish looks of a star.

In one of the pictures I'm leaning towards her back. The pose is such that it reveals the scenario right away – a beautiful melancholic woman, and a kid next to her who's about to ask "Are you not my mother after all?" You'd call it a typical melodrama. And it is one. But believe you me, it's not just that, but a lot more. Because one would need the eyes of Zeynep Aksu to be able to give the essence of such pure but hurtful stories. Those were the kind of eyes all the stars of that era had. All stars would look with such meaning and dreaminess all around the world, be it Turkey, Italy, India, USA or France. Then I start looking at her body. She's wearing a velvet suit, carrying a bag with a chain. She's high fashion. I'm holding her hand in one of the picture, supposedly showing her around my mansion. It feels like I also remember Zeynep Aksu's perfume in that set. The external stating in the island, the house where the shootings were made, the dresses that my mother made for the film, Yıldırım Önal's face which supersonically changed, Uğur Güçlü's smile, Necdet Yakın's cuteness and, of course, Zeynep Aksu's grace… I remember how she held me the very first moment, how she consoled me, and talked with my parents. I wonder what she remembers of that set. I really do. Maybe it'd be possible to come across her one day and reminiscence. My destiny was set forth back then – this much I know. I became a part of that story I was in love with and went into the wonderland. I decided to become the storyteller in that very set. And years later, I became a scenarist writing in French. This is my bond of love with Zeynep Aksu and the film. I'd like to thank Zeynep Aksu from far away and deep down, from the other side of the mirror.

BİLGE OLGAÇ BAŞARI ÖDÜLÜ
BİLGE OLGAÇ ACHIEVEMENT AWARD
SUZAN KARDEŞ

Saçlarının kardeş kokusu

Neşesi saçlarına tutunmuş, kendi rüzgarıyla salınan bir-lurdan bir kadın: Suzan Kardeş. Eski Yugoslavya topraklarında dünyaya gözünü elma yanaklı bir kız çocuk olarak açtığında takvimler 60'lı yılların henüz başındaydı. Üç oğulun ardından geldi, Bedri ile Mevlide'nin Suzan'ı. Ailenin, bir ucu Konya'ya diğeri Balkanlara uzayan kökleri iki kültürden de izler bırakmıştı bu tatlı kızın dimağına. Kültürü en iyi ne taşır? Müzik! Babası Kosova bölgesinin oteller müdürü ve aynı zamanda Priştine Radyosu'nda müzisyendi.
Evde çoluk çocuk herkesin bir müzik aleti çaldığı bir ortamda büyüdü. Ezginin kucağına düşmüş herkes gibi, notalara, nağmelere yaşamında genişçe yer açtı. Ama bu yere bağdaş kurup oturması epey zaman alacaktı, zira sırada ayakta kalma zarureti vardı, çalışıp para kazanılacaktı.

Suzan Kardeş müzikli yıllarına Kosova'da birçok dilde şarkılar söylediği çocuk korosunda başlamıştı. Nice sonra "Ben ayrılanları kendimce şarkılarımda birleştirdim" diyeceği Boşnakça, Arnavutça, Hırvatça, Makedonca, Sırpça ve Roman dilinde şarkılar... Şimdi bülbül gibi şakıdığına bakmayın, 12 yaşına kadar kekemeydi.

70'lere doğru ailesiyle birlikte İstanbul'a taşındı. Babası "Bu yaşta göç edilir mi" diye soran akrabalara "Siz de gelin, Tito ölünce burada kardeş kardeşi vuracak" dediyse de dinletememişti. İstanbul'da epey zorlandılar. Önce soyadları değişti; nüfus memuru Tumbak adını 'anlamsız' bulmuş ve soyadı hanesine kendince daha anlaşılır bulduğu 'Kardeş'i yazıvermişti. Babası Beyazıt'ta daha çok öğrencilere hizmet veren lokantasının tabelasında yaşatmaya başladı soyadlarını. Suzan ilkokulu bitirmemişti ki, soyadlarını değiştiren ülkenin ordusuna asker olmaya çağrıldı abisi. Suzan için eğitim yaşamı sekteye uğradı. Lokantada yalnız kalan babasına yardım etmesi gerekiyordu ve böylece hayalleri suya düştü. Ressam olmak istiyordu.

Yugoslavya'da Arnavutça, Boşnakça, Sırpça şarkılar söylenirdi. Balkan halkı yaşamın her anını şarkılarla anlatmayı severdi. Coşkulu, yaşama sevinci olan şarkılardı onlar. Suzan Kardeş Türkiye topraklarının kahır yüklü müziğiyle çoğumuz gibi barışamadı: "Bari şarkı negatif olmasın. Neden aşağı inelim ki, zaten oraya gideceğiz."

Şarkının lezzeti

Suzan Kardeş yaşamı boyunca kendisinin öğretmeni oldu. Okuldan uzak kaldığı yılların acısını böyle çıkardı. Kendini geliştirdi, yüzü hep üretime dönük yaşadı. Müjgan Kuaför'de işe girdi ve bugün sanatını biçimlendiren becerilerini orada edindi. 80'lerde kendi kuaför salonunu açtı ama kişisel bir sebeple buradan ayrılıp büyük bir otelin meşhur kuaföründe çalışmaya başladı. Bu arada evlenmişti ve kızına hamileydi. O sıralarda Şan Tiyatrosu'nda Hisseli Harikalar Kumpanyası sahneleniyordu. Bir gün Lisa Tuna geldi ve oyunda kullanılan perukları taramasını teklif etti. Gündüzleri çalışıyor, gece de tiyatroda peruklarla uğraşıyordu. Gel zaman git zaman bu meslekteki hüneri dilden dile yayılınca başka kapılar da açıldı.

Bir gün bir iş kazasında az kalsın kör olacaktı. Kendine "kör makyöz olmaz ama kör meyhaneci olur, sen bildiğin işi yap" dedi ve babasının güzel hatırasına sarılarak bir meyhane açtı: Bekriya. Bekri, babasının lakabıydı, çok içen anlamında. On yıldan fazla sürdü bu sazlı sözlü içkili yemekli yolculuk. Bekriya, müdavimine göre şefkatli bir yer, ev sahibine göreyse aile yadigarıydı. Meyhanede bir gece Yılmaz Erdoğan'la tanıştı ve kendini Bir Demet Tiyatro'da buldu. Derken, orada söylediği şarkılar da başka bir yol serdi önüne. "Şarkı söylemek çok lezzetli bir şey" derdi.

Hayatla barışmış hazımlı insanlar, payeleri tırnaklarıyla söküp alan, sonra da söküp atabilenlerdir. Oyunculuğa başlayınca kendini yıldız katında görmemek için iç barış gerekir. İçiyle barışık olmak yani. Suzan Kardeş böyle biridir. Yüzü üretime dönük, natura'sı ve persona'sı güçlü, direngen, kumaşı kendinden desenli bir güzel kadın. Asıl işi olan makyajla onca yıl ekmeğini kazanmış, meyhanecilik yaparken oyunculuğa bulaşmış, derken müzik aklını çelmiş, çok geçmeden bir de bakıvermiş ki o kıpırtılı göçmen ruhu hepimizin kulağında çınlar olmuş.

Suzan Kardeş, 9 Mayıs gecesi Ankara'da Devlet Opera ve Balesi'nde yapılacak olan 16.Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali Açılış Töreni'nde Bilge Olgaç Başarı Ödülü'nü alacak. Ödülün gerekçesi şöyle:

"Yugoslavya topraklarında gözünü açtı, hep özlediği ülkesine dönene kadar yıldızlara ulaşmanın hayalini kurdu ve sonunda kendisi de bir yıldız oldu. Kuaförlükle başlayan çalışma yaşamını yeteneği sayesinde sanata yaklaştırdı, sinema ve tiyatronun mutfağında saç ve makyaj ustası oldu. Hünerini kamera arkasından kamera önüne de taşıdı, oyunculuk yaptı, şarkılar söyledi. 16. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali, bu seneki Bilge Olgaç Başarı Ödülü'ne Suzan Kardeş'i değer buldu."

A crystal woman that sways with her own wind and her joy attached to her hairs: Suzan Kardeş. It was the beginning of the 60s when she opened her eyes with her red cheeks in the old Yugoslavian land. She came after three sons, as the daughter of Bedri and Mevlide. This sweet little girl had tastes from the both ends of her family which stars from Konya to Balkans. What transports culture better? Music! Her father was a hotel manager in the Kosova region and also a musician in the Prishtine radio. She grew up in a home where everybody played some sort of instrument. Like anyone fallen to the arms of melody, she opened a very wide spot for notes and music in her life. But it would take her a long time before she settled in this spot, because first she needed to make ends meet and earn Money.

Suzan Kardeş started her musical years in the children's choir where she sang songs from many languages. Songs in Bosnian, Albanian, Croatian, Macedonian, Serbian and Romanian which she would later see that she united those who seperated in her songs. Dont let the fact that she sings like a bird now, she was stutterer untill the age of 12.

She moved to İstanbul with her family towards the 70s. Their relatives were critical of their migration. Her father told them that brothers would turn against each other in those lands when Tito dies but he couldn't make them listen. They struggled a lot in İstanbul. First, their surname changed. The registrar found the name "Tumbak" meaningless and wrote "Kardeş" instead which made more sense to him. Her father used their real surname in the signboard of their little restaurant in Beyazıt which mostly served to students. Before Suzan finished her school, her brother was asked to join the army of the country which changed their surname and her student life was interrupted. She had to help her father who was now alone in the restaurant. Her dreams were shattered, she wanted to be a painter.

In Yugoslavia, songs in Albanian, Bosnian and Serbian were sung. The Balkan people loved to tell their story with songs. They were joyous, playful songs. Suzan Kardeş has never made piece with the songs of sorrow of Türkiye like most of us: " At least the songs should not be negative. Why would we go down, that's where we will go anyway."

The Taste of Song

Suzan Kardeş was a teacher to herself all her life. She paid off her lack of education this way. She improved herself, always up to productivity. She got a job in Müzgan Kuaför and got her skills that shaped her art today over there. She opened her own hairdresser in the 80s but for personal reasons she closed it up and started working in a famous hairdresser shop in a hotel. By that time she was married and was expecting her daughter. In Şan Theatre, the play Hisseli Harikalar Kumpanyası was on stage. One day Lisa Tuna came in and asked her to comb the wigs used in the play. She was working during the day and fixing the wigs at night at the theatre. As the time went by, her talent in this profession was spread around and opened some other doors for her. She almost got blind in a job accident one day. She told herself, " you cannot be a blind make-up artist but you can be a blind barkeeper. Do what you know best" and opened a bar with the good memories of her father: Bekriya. Bekri was her fathers nick name, meant a person who drank a lot. This journey lasted more than ten years. Bekriya was a nurturing place for its customers and an heirloom for its owner. One night at the bar she met Yılmaz Erdoğan and found herself in Bir Demet Tiyatro. And the songs she sang over there opened even more doors for her. She said " Singing is a very tasteful thing"

People who made piece with life, are kind of people who can earn their rank with their hard work and then who can get rid of them as well. It takes a pieceful being to not see yourself in the star status when you start acting. Suzan Kardeş is such a person who is confortable at her skin. Open to productivity, with a strong natura and persona, resistant, and a person with a natural instinct to do what she does. She earned her living with her real job as a make-up artist for years, she got into acting while she was a bar keeper, then she got caught up in music and soon enough her playful spirit was ringing in all of our ears.

Suzan Kardeş will receive the Bilge Olgaç Achievement Award in the 16th Flying Broom International Women's film Festival Opening Night on 9th May in the State Opera and Ballet Stage. The justification of the award is:

"she opened her eyes in the Yugoslavian land, she dreamed of reaching stars until she can go back to her homeland and at last she became a star herself. Her work life started as a hairdresser and with her talent took her close to art, so she became a hair and make-up artist behind the cinema and theatre World. She carried her talent from behind the camera to the front, she acted and she sang. 16th Flying Broom International Women's Fil Festival deemed Suzan Kardeş worthy of the Bilge Olgaç Achievement Award."

TEMA ÖZEL ÖDÜLÜ
SPECIAL AWARD

YILDIZ KENTER

YILDIZ KENTER
Sahnedeki tutkulu büyük aktris/ *The passionate great actress*
Jülide KURAL, Oyuncu/*Actress*

Sevgili Hocam,

Size dair anılarımı toparlamaya çalışırken kafamda, kalbimde; aradan on yıl geçse de garip bir biçimde siz hep ve daima o ilk günkü "Yıldız Hoca"sınız benim için; belki de bizim için! Hani o kırılıverecekmiş gibi görünen incecik bedeninize inat; her tür zorluk karşısında sonsuzca mücadele edebilen dirençli güçlü kadın. Hayatın tam da içinde etraf toz toprak içindeyken bile; güzelliğin sihrinin peşine takılmakta ayak direyen...

Aslında büyük bir yaşam tecrübesini ardında gizlerken; soran sorgulayan meraklı gözlerle hayata yeniden başlama heyecanını hiç yitirmeyen. Bir oyun sonrasında alkışını almış keyif için oturulmuş bir yemek masasında, en mütevazı en çakırkeyif hallerinde bile; yine de hep "farklı" olan. Ne çok ne farklı öğrenciler arasında hep "Yıldız Hoca" olan ve her daim onlarda yaşayabilen... (Sizin öğrenciniz olduğum üniversitede hoca olarak ders verdiğim şu günlerde ne çok sizden söz ettiğimi tahmin edemezsiniz) Ve tabii hepimiz için sizi "yıldız" kılan o büyülü tehlikeli harika yer "sahne".

Sahnedeki tutkulu büyük aktris YILDIZ KENTER! Artık tek gerçeklik kalır geriye sahnedeki büyük "Yıldız"a büyük bir alkış! Alkışınız hiç bitmesin!

My Dear Teacher,

While I am trying to recover my memories on you in my mind and in my heart, I realised that even ten years later, oddly, as like first day, you are always and forever " Teacher Yıldız" for me and maybe for us! Inspite of your slender body, you are a powerful and resistant woman who fights infinitely against any kind of difficulty. Even when there is all dust around, you are a woman who insists to follow the magic of beauty.

A woman to never lose the exitement to start up again with those curious eyes and all her life experience hidden behind. You still manage to be different, even in your tipsy self at a table of joy after the applause from a play. You are called "Teacher Yıldız" by many different pupils and get to live with them forever.. (you have no idea how much I talk about you at the university I am teaching in) And ofcourse that magical and dangerous place which makes you a "Star" for all of us: the Stage. The passionate great actress YILDIZ KENTER! A great applause for the biggest "Star" on stage!
May the applauses you get never end.

16. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali
16th Flying Broom International Women's Film Festival

HER BİRİ AYRI RENK
EACH HAS A DIFFERENT COLOR

Uluslararası Film Eleştirmenleri Birliği (FIPRESCI) Jürisi
Jury Members, Federation of International Film Critics

FIPRESCI

FIPRESCI Yönetim Kurulu her yıl, biri Türkiye'den olmak koşuluyla üç ülkeden üç sinema yazarını Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nde görevlendiriyor. Jüri üyeleri hafta boyunca festivalin Her Biri Ayrı Renk başlıklı bölümünde gösterilen filmleri izleyip değerlendiriyor ve içlerinden birine FIPRESCI Ödülü veriyor. Uçan Süpürge, festivalin kapanış töreninde açıklanan ve sahibine sunulan bu ödülün verildiği dünyadaki tek kadın filmleri festivali olma özelliği taşıyor. Bu seneki jüriyi oluşturan film eleştirmenleri...

Magali VAN REETH, Fransa/France

Mima SIMIC, Hırvatistan/Croatia

Ceyda AŞAR, Türkiye/Turkiye

Administrative body of FIPRESCI, every year, is nominating three screen writers from three countries-one of them should be from Turkey in Flying Broom International Women's Film Festival. Jury members watch and evaluate the films in Each Has a Different Color section and award one of them with FIPRESCI Prize. Flying Broom has a particular uniqueness of being the only women's film festival which a FIPRESCI Prize all around the world. The critics who constitute the jury members..

Magali VAN REETH, Fransa/France

Mima SIMIC, Hırvatistan/Croatia

Ceyda AŞAR, Türkiye/Turkiy

HER BİRİ AYRI RENK/
EACH HAS A DIFFERENT COLOR

KULELİ EV
HOUSE WITH A TURRET

UKRAYNA/UKRAINE, 2012, siyah-beyaz/b&w, 79'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Eva Neymann
SENARYO/SCRIPT: Fridrikh Gorenshtein
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Rimvydas Leipus
YAPIMCI/PRODUCER: Alexander Tkachenko
OYUNCULAR/CAST: Dmitriy Kobetskoy, Katerina Golubeva, Mikhail Veksler, Vitalina Bibliv, Nikolas Adamis, Vitaliy Linetskiy, Albert Filozov, Irina Kihteva
ÖDÜLLER/AWARDS:
Karlovy Vary Film Festivali Batının Doğusu Ödülü/Karlovy Vary Film Festival East of the West Award, 2012
Şangay Uluslararası Film Festivali Altın Kadeh Ödülü/Shanghai International Film Festival Golden Goblet Award, 2012

İkinci dünya savaşının son kışında, yaşadıkları yeri savaş yüzünden terk eden halk evlerine geri dönerken, hasta annesiyle büyükbabasını görmek üzere yola çıkan sekiz yaşındaki çocuk, yarı yolda annesinin tifüsten ölmesiyle, hiç tanımadığı bir kasabada yapayalnız kalmıştır. Bu soğuk, güzel ve yalnız kasabada, ne yapacağını bilmez halde, tek kurtuluşun büyükbabasını bulmak için yola devam etmek olduğunu anlayacaktır... Savaştan çıkmış yoksul ve yorgun bir ülkenin karlar altında görüntüsü eşliğinde nefes kesici bir hikaye anlatan yönetmen, siyah-beyaz görüntülerle eşsiz kareler yakalamış. Sovyetler Birliği'nde ikinci dünya savaşının sondan bir önceki yılına usta işi görüntülerle lirik bir yolculuk olarak seyircide heyecan yaratan 'Kuleli Ev', çekimlerden kısa bir süre sonra yaşama veda eden Rus oyuncu Katerina Golubeva'nın anısına festivalde gösterilecek. Uzun süredir depresyonla mücadele eden ünlü oyuncu 45 yaşındaydı ve üç çocuğu vardı. Katerina Golubeva, eski Rus filmlerinin havasını taşıyan siyah-beyaz çekimlerle ve geleneksel kompozisyonlarla örülü büyüleyici bir atmosferde devleşiyor ve son sahnede filme noktayı koyan yine o oluyor. Filmin senaryosu, Tarkovski'nin ünlü 'Solaris'ine de imza atan Fridrikh Gorenshtein'a ait.

During the final winter of the second world war, displaced persons are returning to their former homes in the Soviet Union. Among them is an eight-year-old boy, travelling with his ill mother to see his grandfather. Halfway there his mother dies of typhus, leaving the boy entirely alone in a cold, beautiful and isolated town covered in snow. The boy remains determined however; it seems the only solution is to keep going in the journey to find his grandfather... Eva Neymann's film is a breath-taking visual journey into a country covered in snow and impoverished by war. This is a place of beautiful, deserted landscapes and people overcome by both need and greed. The tranquil black-and-white images created by Lithuanian cameraman Rimmvydas Leipus masterfully evoke the atmosphere of the Second World War's penultimate year in the Soviet Union. This film marks the last screen appearance of the Russia-born, Paris-based actress Katerina Golubeva who died a few months after shooting, following a long-term battle with depression. Golubeva was 45-years-old and had three children. The film is based on an autobiographical story by writer and screenwriter Friedrich Gorenstein, who also penned the script for Tarkovsky's Solaris.

Eva Neymann

1974 yılında Ukrayna'da doğdu. Berlin'deki Alman Sinema ve Televizyon Akademisi'nden mezun oldu. 2007'de 'At the River' adlı filmi, Ukrayna'nın bağımsızlığını kazandığı 1991 yılından beri Moskova Film Festivali'nde gösterilen ilk film oldu. Filmleriyle uluslararası festivallerde ödüller aldı.

Neymann was born 1974 in Ukraine. She graduated from the German Film and Television Academy in Berlin. Her film 'At the river' was shown at the Moscow International Film Festival and became the first Ukrainian film presented at the festival after 1991, the year in which Ukraine became independent. At the 37th International Film Festival in Poland and the hors concours International Film Festival in Rotterdam the film was awarded second place. Her film 'Gods' Ways' received a First Steps Award in 2007 in Germany.

FİLMLERİ/*FILMOGRAPHY*
1998 Crysanthemums in Yellow, 2000 The Chronicle of Farewell, 2001 Freeze Thaw Out, 2004 Just Like Old Times, 2005 Sea the Sea, 2006 God's Ways, 2007 At the River

HER BİRİ AYRI RENK/
EACH HAS A DIFFERENT COLOR

MARUSSIA
MARUSSIA

FRANSA-RUSYA/FRANCE-RUSSIA, 2013, renkli/color, 82'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Eva Pervolovici
SENARYO/SCRIPT: Monica Stan & Eva Pervolovici
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Alfredo Altamirano
KURGU/EDITOR: Dounia Sichov
YAPIMCI/PRODUCERS: Janja Kralj, Sergey Selyanov
OYUNCULAR/CAST: Dinara Drukarova, Marie-Isabelle Shteynman, Dounia Sichov, Georges Babluani, Sharunas Bartas

Rusyalı bir kadın olan Lucia, altı yaşındaki kızı Marussia ile birlikte Paris sokaklarında yaşamaya mecbur kalmıştır. Gidecek yerleri olmadığından, nereyi bulurlarsa geceyi orada geçirmektedirler. Paris'teki Rusların yardımıyla anne ve kızına ülkelerine dönmeleri için bilet temin edilir. Marussia Rusya'ya geri dönmek istemiyordur ama 'gerçek bir çocuk gibi' yaşamanın onun da hakkı olduğunu düşünüyordur. Anne, kızı için zor bir kararla karşı karşıyadır. Yönetmen, karakterleri Lucia ve Marussia ile yönetmen Nikita Mikhalkov'un atölye çalışmasında tanışmış: "Kalabalığın arasında film karakterleri gibi duruyorlardı. Hikayeleri yüzlerinden okunmuyordu, duygularını da belli etmiyorlardı. Atölyeyi bırakıp saatlerce çocukla oynadım. Onları tanıdıkça daha da etkilendim. Sonunda, annelik vurgusu ağır basan bir film yapmaya karar verdim. Anne bazen çocuk gibi, çocuk da bazen anne gibi oluyordu. Bu kişisel bir hikaye. Birbirleriyle ilişkilerinin hikayesi."

Lucia, a Russian woman, and her 6 year-old daughter, Marussia, find themselves living on the streets of Paris. They live each day as if it were the day that could change their lives. Russian community in Paris decides to buy them a ticket back to Russia. Marussia rebels against her mother and runs away. She doesn't want to go back. On the other hand though, she wants to have a real childhood. The mother must make a difficult decision for her daughter. "The project originated in an organic, natural way, when I encountered Mother and Daughter, Lucia and Marussia, at a workshop by Nikita Mikhalkov. They stood out in the crowd as characters from a movie; untold stories and emotions were hidden in their faces. Therefore, I was unable to focus on Nikita Mikhalkov and would only play with the Daughter the whole time." As I got to know them little by little, I become more and more fascinated by them, for it was becoming obvious to me that they were film characters: So I decided to make a film about motherhood, multifaceted, conflicting and loving motherhood - a strong bond that functions as one. A mother that sometimes acts like a mother. It's not a social story, but a personal one. It's about the dynamics of their relationship.

Eva Pervolovici

Kısa filmleri, videoları, fotoğrafları ve sanat dergilerindeki yazılarıyla tanınan Romanyalı yönetmen, 2008'den beri Paris'te yaşıyor ve halen iki uzun film üzerinde çalışıyor. İlk gösterimi bu yıl Berlinale'de yapılan 'Marussia' yönetmenin ilk uzun filmi.

Eva Pervolovici is a young Romanian director whose record already contains an impressive list of short films, video art, photographs and participation in the collective writing of novels or art magazines. Since 2008, she has been living and working in Paris.
Marussia, her first feature-length film, world-premiered at Berlinale in 2013.

BAZI FİLMLERİ/
SELECTED FILMOGRAPHY
2012 Monday Morning, 2011 Little Red, 2011 LubaBen, 2011 Mina, 2009 Down the Rabbit Hole, 2007 My Undone School Film

HER BİRİ AYRI RENK/
EACH HAS A DIFFERENT COLOR

MONTRÖ KRALİÇESİ
QUEEN OF MONTREUIL

FRANSA-FRANCE, 2013, renkli/color, 87′

YÖNETMEN/DIRECTOR: Sólveig Anspach
SENARYO/SCRIPT: Sólveig Anspach & Jean-Luc Gaget
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Isabelle Razavet
KURGU/EDITING: Anne Riegel
YAPIMCI/PRODUCER: Patrick Sobelman
OYUNCULAR/CAST: Florence Loiret-Caille, Didda Jonsdottir, Úlfur Aegisson, Eric Caruso, Samir Guesmi, Alexandre Steiger
ÖDÜLLERİ/AWARDS:
Reykjavik Uluslararası Film Festivali Seyirci Ödülü/Reykjavik International Film Festival Audience Award, 2012
Venedik Film Festivali Ödülü/Venice Film Festival Lina Mangiacapre Award, 2012

Kahkahanın yerini bazen gözyaşının aldığı, sürprizlerle dolu bir komedi. Derler ki, eşini kaybeden bir kadın bu acının üstesinden gelirse artık 'kraliçe'dir. Filmin ana karakteri Agathe yasını tutmaya çalışıyor ama yalnız kalıp rahat rahat ağlayabilmek ne mümkün! Yönetmen; sevdiklerimizi yitirmek, acı çekmek ve küllerinden yeniden doğmak üzerine bize bir masal anlatırken, 'aile'nin, sadece kan bağıyla değil yazgısı ortak kişilerin dayanışmasıyla da kurulabildiğini anlatıyor: Ailemiz, seçtiklerimizdir.
Yaz başında Fransa'ya, Montrö'deki evine dönen Agathe, eşini henüz kaybetmiş acılı bir kadındır. Tek istediği, huzur içinde yasını tutmak ve acısı biraz hafifleyince de eski işi olan film yönetmenliğine geri dönmektir. Ne ki, evin kapısında onu bekleyenler bu planı altüst edecektir: Hiç tanımadığı ama ondan konukseverlik bekleyen İzlandalı bir kadınla oğlu, bir fok balığı ve Agathe'nin hep istediği halde bir türlü ayartamadığı komşu. Yönetmen, fotoğrafına baktığımızda çok sevimli görünen fok balığının gerçeğinin pek de öyle olmadığını, bir foku filmde oynatmanın çok zor olduğunu söylüyor. Bakalım fok beyazperdede seyirciye nasıl görünecek?

A comedy full of surprises, in which laughter mingles with tears. They say that when a woman gets over her husband's death, she becomes a queen. Agathe 'Queen of Montreuil's main character, is trying to mourn her husband's death. She wants to be left alone to cry, but instead, she is faced with not one single moment of peace. The film is a tale of suffering and loss, which also touches on our capacity for rebirth, solidarity, and families born through common destinies, rather than common blood.
It is early summer. Agathe has come back to France and is at home in Montreuil. She is trying to recover from her husband's death and wants to return to working as a film director. The unexpected arrival at her house of a mother and son from Iceland, a sea lion and a neighbour whom she has always desired but never managed to seduce gives Agathe the strength to get her life back on track. Director Solveig Anspach says " 'Queen of Montreuil' is a comedy about the families we create for ourselves, because sometimes standing on your own two feet is hard without roots, and because, in any case, surrounding yourself with many people is better than being alone.' "Directing a seal was not easy" explains the director, "there was a lot of tension on set. The seal in cartoons is depicted as a sweet and nice animal. In real life, it is a frightening thing."

Sólveig Anspach

İzlanda'da doğdu. Fransa'da felsefe ve klinik psikoloji eğitimi aldı. Paris'teki FEMIS film okulundan 1989'da yönetmen olarak mezun oldu. Pek çok uzun metraj belgeselin yanı sıra beş uzun kurmaca filme de imza attı. Cannes dahil birçok festivale katılan, filmleri pek çok ödül kazanan yönetmen halen 'Lulu, Femme Nue' adlı yeni filmi üzerinde çalışıyor.

Anspach was born in Iceland. After studying philosophy and clinic psychology in Paris, she graduated from the director's line at the FEMIS Film School in Paris in 1989. She has directed more than a dozen documentary medium-length films and five feature-length films. Anspach is currently preparing her next feature Lulu, Femme Nue, with Karin Viard and Bouli Lanners.

FİLMLERİ/*FILMOGRAPHY*
1999 Haut les coeurs!, 2003 Stormy Weather, 2008 Back Soon, 2010 Louise Michel la rebelle

HER BİRİ AYRI RENK/
EACH HAS A DIFFERENT COLOR

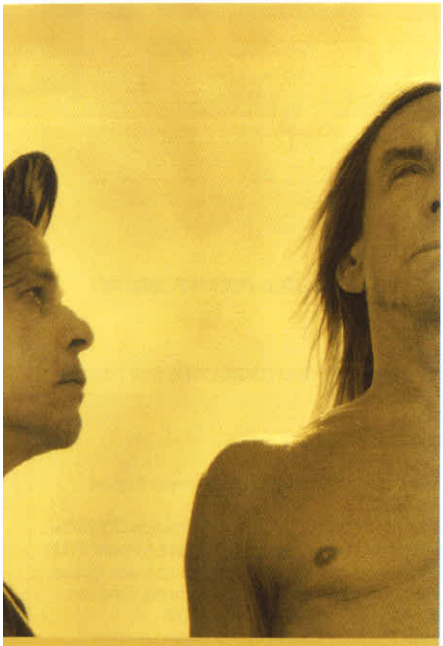

SABAH YILDIZI
MORNING STAR

FRANSA/FRANCE, 2012, 104'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Sophie Blondy
SENARYO/SCRIPT: Sophie BLONDY & Philippe Benkemoun
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Nathalie Durand
KURGU/EDITING: Anais Enshaian
YAPIMCI/PRODUCER: Alain Peyrollaz
OYUNCULAR/CAST: Denis Lavant, Iggy Pop, Tcheky Karyo, Natacha Regnier, Beatrice Dalle, Bruno Putzulu

Küçük bir gösteriyle dere tepe gezen bir sirk kumpanyası kendini Kuzey Denizi'nin kıyısındaki bir alanda bulur. Burası kasvetli bir yerdir ve gösterilerini sunacakları pek bir seyircileri de yoktur. Kumpanyanın sakinlerinden Angele, Elliot ile birlikte yaşayan bir dansçı, Elliot ise kendi vicdanının hapsinde bir palyaçodur. Sirkin acımasız müdürü Heroy, cazibesine kapıldığı Angele'in kalbini kazanmak için sihirbaz Zephyr ve çingene Zohra'dan yardım ister. Üçü arasındaki gizli plan Angele'i baştan çıkarmak için işe yarayacak mıdır?

A small circus and its company find themselves in the dunes near the North Sea. It is a brooding place and there is not enough audience. Angele, the dancer lives with Elliot, the clown who is haunted by his own Conscience. Heroy, the circus ringmaster is a cruel and schizophrenic person. However, he is not insensitive to the dancer's charms. Heroy asks Zephyr, the magician and Zohra the gypsy to help him win the heart of Angele. Will Angele's heart be won by this secret plot between Zephyr and Heroy?

Sophie Blondy

Sophie Blondy oyunculuk, bale, tiyatro rejisörlüğü eğitimi aldı. Andrzej Zulawski, Bruno Nuytten and Tran Anh Hung gibi yönetmenlerle çalıştıktan sonra 2000 yılında ilk uzun filmini çekti. 'Sabah Yıldızı' yönetmenin ikinci uzun metraj filmi.

Sophie Blondy trained as an actress, a ballerina, and a theatre director. She then worked with directors like Andrzej Zulawski, Bruno Nuytten and Tran Anh Hung before majoring in film studies; in 2000 she directed her first feature film. 'Morning Star' is her second full-length feature.

FİLMLERİ/*FILMOGRAPHY*
2012 L'étoile du jour, 2007 La nuova vita, 2005 Love & Transmission, 2003 L'homme que j'attends, 2000 Elle et lui au 14ème étage

HER BİRİ AYRI RENK/
EACH HAS A DIFFERENT COLOR

SARAYBOSNA'NIN ÇOCUKLARI
CHILDREN OF SARAJEVO
DJECA

BOSNA-ALMANYA-FRANSA-TÜRKİYE/
BOSNIA&HERZIGOVINA-GERMANY-FRANCE-TURKIYE, 2012, 90'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Aida Begić
SENARYO/SCRIPT: Aida Begić
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Erol Zubcevic
KURGU/EDITING: Miralem Zubcevic
YAPIMCI/PRODUCER: Aida Begić
OYUNCULAR/CAST: Marija Pikic, Ismir Gagula
ÖDÜLLER/AWARDS:
Cannes Film Festivali Jüri Ödülü/Cannes Film Festival Un Certain Regard-Special Distinction of Jury Awards, 2012
Saraybosna Film Festivali Sine-Avrupa Ödülü; En İyi Kadın Oyuncu Ödülü/Sarajevo Film Festival Cineuropa Award, Heart of Sarajevo for Best Actress, 2012
Pesaro Film Festivali En İyi Film; Genç Sinema Ödülü; Sinema ve İnsan Hakları Ödülü/Pesaro Film Festival Lino Micciche Award-Best Film, Young Cinema Award, Amnesty Italia Cinema and Human Rights Award, 2012
Brüksel Akdeniz Filmleri Festivali Jüri Özel Ödülü; En İyi Kadın Oyuncu Ödülü/Mediteraneen Film Festival Brisel Special Jury Award, Best Actress, 2012
Lizbon Film Festivali Jüri Özel Ödülü/Lisbon and Estoril Film Festival João Bénard da Costa Special Jury Award, 2012
Tiflis Film Festivali Jüri Özel Ödülü/Tbilisi Film Festival Special Jury Award, 2012
Floransa Kadın ve Sinema Festivali Ödülü/Festival of Film and Women Florence Seal of Piece Award, 2012
Slovenya Film Festivali En İyi Yönetmen Ödülü/LIFFE Festival Serbia Best Directing Award, 2012
Karadağ Film Festivali En İyi Yönetmen; En İyi Kadın Oyuncu/Montenegro Film Festival Best Director, Best Actress Award, 2012
Gijon Film Festivali En İyi Sanat Yönetmeni/Gijon Film Festival Best Art Direction, 2012
Sırbistan Film Festivali En İyi Kadın Oyuncu Ödülü-Serbia Mojkovac Film Festival Best Actress Award, 2012

Yugoslavya iç savaşı sırasında anne babaları öldürülen Bosnalı iki çocuk, Rahima ve Nedim, yetimhanede büyümüş iki kardeştir. Rahima bir restoranda çalışarak Nedim'e suçtan uzak ve temiz bir hayat sağlamaya çabalamaktadır. Nedim'in okulda başını belaya sokmasıyla suça bulaşmak üzere olduğunu anlayan Rahima, kardeşinin yetimhaneye geri gönderilmesine engel olmaya çalışır. Savaşın günümüzde de hissedilen, hiç geçmeyen izleri, ekonomik zorluklar ve suç örgütleri arasında umudunu korumaya çalışan Rahima'nın seçimi aynı zamanda Bosna'nın geleceğine de ışık tutuyor. Film, Oscar ödüllerinde Bosna Hersek'in adayıydı.

Raised in an orphanage, Rahima and Nedim are two siblings whose parents were killed during the Bosnian war. Whilst working in a restaurant, Rahima tries to give her brother Nedim a normal life, and to keep him away from trouble. After an incident at school, Rahima finds out that Nedim is about to get involved in crime and tries to prevent social services from sending him back to the orphanage. The after-effects of the war are still being felt, but in spite of economic difficulties and criminal organizations, Rahima tries not to lose faith. Her choices offer a glimmer of hope for Bosnia's future. The film was the Bosnian Candidate for an American Academy Award.

Aida Begić

Aida Begic 1976'da doğdu. Saraybosna Sahne Sanatları Akademisi'nin Yönetmenlik bölümünden 2000'de mezun oldu. Mezuniyet filmi 'İlk Ölüm Tecrübesi' 2001 Cannes Film Festivali Cinefoundation resmi seçkisinde gösterildi, dünya çapında festivallerde sayısız ödül aldı. 2003'te 'Kuzey Çıldırdı' adlı ikinci kısa filmini çekti.

Aida Begic was born in 1976, and graduated from Studies of Multimedia Directing at The Academy of Performing Arts in Sarajevo in 2000. Her debut film 'First Death Experience' was officially selected to be screened at the Cannes Film Festival, and has received countless awards at festivals around the world. In 2003, she shot her second short film 'North Went Mad'.

FİLMLERİ/*FILMOGRAPHY*
2001 Stop for a Minute, 2001 Prvo Smrtno Iskustvo, 2003 Sjever je Poludio, 2011 Don't Forget Me Istanbul, 2012 Djeca

Cate Shortland

Avustralya'da doğdu. Sidney Üniversitesi'nde güzel sanatlar, ardından da Sinema Televizyon ve Radyo Okulu'nda yönetmenlik eğitimi aldı. Dört kısa film çekti, ödüller aldı. 2004'te çektiği ilk uzun filmiyle Avustralya Film Enstitüsü'nün en iyi film ve en iyi yönetmen ödüllerini kazandı. Sinemanın yanı sıra televizyonla da ilgilendi, çeşitli programlarda yönetmenlik yaptı. 'Savaşın Gölgesinde' yönetmenin ikinci uzun filmi.

Shortland was born in 1968 in Australia, and graduated with a Bachelor of Fine Arts from Sydney University before studying directing at the Australian Film Television and Radio School. She has directed four short films. In 2004, she wrote and directed her first feature film, Somersault, which notably won Best film and Best director at the Australian Film Institute Awards. Shortland also writes and directs television shows. 'Lore' is her second feature film.

FİLMLERİ / *FILMOGRAPHY*

2012 Lore, 2004 Somersault, 2000 Joy, 1999 Flowergirl, 1998 Pentuphouse

SAVAŞIN GÖLGESİNDE
LORE

ALMANYA-AVUSTRALYA/GERMANY-AUSTRALIA, 2012, renkli/color, 104'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Cate Shortland
SENARYO/SCRIPT: Cate Shortland, Robin Mukherjee (Rachel Seiffert'in Karanlık Oda kitabından/Based on the novel The Dark Room by Rachel Seiffert)
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHER: Adam Arkapaw
KURGU/EDITING: Veronika Jenet
YAPIMCI/PRODUCERS: Karsten Stöter, Liz Watts, Paul Welsh, Benny Dreschel
OYUNCULAR/CAST: Saskia Rosendahl, Kai Malina, Nele Trebs, Ursina Lardi
ÖDÜLLERI/AWARDS:
Avustralya Film Ödülü En İyi Genç Oyuncu/Australian Film Award Best Young Actor, 2013
Stockholm Film Festivali Bronz At Ödülü-En İyi Film, En İyi Kadın Oyuncu, En İyi Görüntü, En İyi Müzik/Stockholm Bronze Horse-Best Film, Best Actress, Best Cinematography, Best Music,
Locarno Uluslararası Film Festivali En İyi Film Seyirci Ödülü/Locarno Audience Award for Best Film,
Bavyera Film Ödülü En İyi Müzik/Bavarian Film Awards Best Music, 2013
Hamburg Film Festivali Eleştirmenler Ödülü/Hamburg Film Festival Critics Award, 2012
Hamptons Uluslararası Film Festivali Görüntü Ödülü, Altın Denizyıldızı Ödülü/Hamptons Cinematography Award, Golden Starfish Award, 2012
Hessian Film Ödülü/Film Award, 2012
Valladolid Uluslararası Film Festivali En İyi Yeni Yönetmen/Valladolid International Film Festival Best New Director, 2012

Yıl 1945, Almanya. İkinci dünya savaşının son günleri. Nazi güçleri faaliyetlerini durdurmuş, ülke artık müttefik kuvvetlerin kontrolüne girmiştir. Nazi olmayı seçmiş anne ve babası kaçmaya hazırlanırken müttefiklerce tutuklanan Lore için savaş kadar yakıcı bir yolculuk başlayacaktır. Yalnız kalan Lore dört küçük kardeşini de alıp Hamburg'da yaşayan büyükannelerine gitmeye karar verir. Savaşın sona ermesiyle birlikte, ülkede kargaşa hakimdir. Lore bu çaresizlik ve yalnızlık içinde, gizemli bir Yahudi mülteciyle karşılaşır: Thomas. Lore, bu tehlikeli yolculukta hayatta kalabilmek için bir tek Thomas'a güvenebilecektir. Thomas, yani, küçüklüğünden beri hep düşman bildiği, nefret etmesi gerektiği söylenen Yahudilerden biri. Rachel Seiffert'ın 'Karanlık Oda' adlı romanından uyarlanan, 30'ların sonunda Berlin'i terk eden bir Yahudi ailenin çocuğu olan yönetmenin savaşın acımasız koşullarında önyargı ve nefretin nasıl dönüşebildiğini etkileyici bir dille anlattığı filmi bu yıl Avustralya'nın Oscar adayıydı.

1945, Germany. The last days of World War II. The Nazis have lost the war and the country is under the control of the Allies. Lore's mother and father, both SS-officers and staunch Nazi supporters have now been interred by the victorious Allies. Thus Lore is left to fend for herself and her siblings alone; the journey ahead of her is as tough as war itself. Lore decides to take her four siblings to live with their grandma in Hamburg. They have to travel over 1000 Km in a country where turmoil prevails. In this despair and loneliness, she meets a young Jewish refugee called Thomas. In order to survive she must learn to trust the one person she has always been taught to hate. Adopted from the book 'Dark Room' written by Rachel Seiffert, Cate Shortland is the director of the movie. As a child of a Jewish family who had to leave Berlin around in the 1930s, she tries to show with an impressive cinematography how prejudice and hatred can be transformed in different circumstances. The film was nominated for an Oscar in Australia this year.

HER BİRİ AYRI RENK/
EACH HAS A DIFFERENT COLOR

SENİ GÖRDÜĞÜMDE
WHEN I SAW YOU

FİLİSTİN-ÜRDÜN/PALESTINE-JORDAN, 2012, 93'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Annemarie Jacir
SENARYO/SCRIPT: Annemarie Jacir
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Helene Louvart
KURGU/EDITING: Annemarie Jacir, Panos Voutsaras
YAPIMCI/PRODUCER: Ossama Bawardi
OYUNCULAR/CAST: Mahmoud Asfa, Ruba Blal, Saleh Bakri, Firas W. Taybeh Ali Elayan, Ruba Shamshoum, Ahmad Srour, Anas Algaralleh, Waleed Ramahi
ÖDÜLLER/AWARDS:
Berlin Uluslararası Film Festivali En İyi Asya Filmi/Berlin Netpac Award for Best Asian Film
Abu Dabi Film Festivali En İyi Arap Filmi/Abu Dhabi Film Festival Best Arab Film
Kahire Film Festivali Jüri Ödülü/Cairo Film Festival Jury Award
Kartaca Uluslararası Film Festivali Don Kişot Ödülü/Carthage Film Festival Don Quixote Award
Oran Arap Filmleri Festivali Jüri Özel Ödülü/Oran Arab Film Festival Special Jury Prize

Yıl 1967! Dünya yepyeni şarkılar, yeni tarzlar ve var olan düzenin değişmesi umuduyla dönerken, Ürdün'de daha farklı bir değişim yaşanmaktadır. Umudun değil, sınır ötesinden, Filistin'den gelen on binlerce mültecinin sebep olduğu bir değişiklik. Savaş nedeniyle babasından ayrılmak zorunda kalan 11 yaşındaki Tarek ve annesi Ghaydaa 'geçici' diye adlandırılan ama kendilerinden bir nesil önce gelenlerin bile halen kurtulamadıkları derme çatma mülteci kamplarında yaşamaktadır. Babasına kavuşma ümidiyle hayata tutunmaya çalışan Tarek bir çıkış yolu aramaktadır. Film aslında dönemsel koşulların insanları nasıl etkilediğini aşk, mizah, macera, özgürlük gibi kavramlar üzerinden anlatırken şu mottoya yaslanmayı da –en azından ümide olan inancı taze tutmak adına- ihmal etmiyor: "İnsanın hayatta istediği her şeyin gerçekleşebileceğini hissettiği an, en çok yaşadığını hissettiği andır."

The year is 1967. The world is alive with change: brimming with reawakened energy, new styles, music and an infectious sense of hope. In Jordan, a different kind of change is underway as tens of thousands of refugees pour across the border from Palestine. Having been separated from his father in the chaos of war, Tarek, 11, and his mother Ghaydaa, are amongst this latest wave of refugees. Placed in 'temporary' refugee camps made up of tents and prefab houses until they are able to return, they wait, like the generation before them who arrived in 1948. With difficulties adjusting to life in the Harir camp and a longing to be reunited with his father, Tarek searches for a way out, and discovers a new hope emerging with the times. Eventually his free spirit and curious nature lead him to a group of people on a journey that will change their lives. When I Saw You is the story of people affected by the times around them, searching for something more in their lives. A journey full of adventure, love, humour, and the desire to be free, but most of all this is a story about the moment in a person's life when he wakes up and finds the whole world is open and everything is possible - the moment when you feel most alive.

Annemarie Jacir

Uluslararası alanda adından övgüyle söz ettiren yeni dalga Arap sinemasının öncülerindendir. İlk uzun filmi 'Salt of This Sea' ile pek çok ödül aldı, Filistin'in en iyi yabancı dil dalında Oscar adayı oldu. Bu, Filistinli bir kadın yönetmenin çektiği ilk uzun metraj filmdi. 'Seni Gördüğümde', senaryo dersi veren ve kurgucu olarak da çalışan bağımsız yönetmenin ikinci uzun filmi.

Annemarie Jacir is a pioneer in a new wave of Arab cinema and has received international praise. Her first feature film 'Salt of this Sea' won numerous awards and was Palestine's Official Oscar Entry for Best Foreign Language Film. It was also notable as the first feature film directed by a Palestinian woman. She teaches screenwriting and works as an editor and a film curator, actively promoting independent cinema. 'When I Saw You' is her second feature film.

BAZI FİLMLERİ/
SELECTED FILMOGRAPHY
2012 When I Saw You, 2008 Salt of This Sea, 2006 Sound of the Street, 2004 Until When, 2003 Like Twenty Impossibles, 2001 Palestine is Waiting

HER BİRİ AYRI RENK/
EACH HAS A DIFFERENT COLOR

Threes Anna

Tiyatro, tasarım ve görsel-işitsel sanat alanlarında eğitim aldı. 90'lı yıllarda belgesel ve görsel sanat alanlarında birçok eser üretti. 2003'te ilk romanı The Kiss of a Widow yayımlandı. 2005'te ikinci romanı Motormoeder raflardaki yerini aldı. Ertesi yıl, bu filme adını veren 'Sessiz Şehir' romanı geldi. Hollanda'da bir gazetede köşe yazarlığı yaptı.

Threes Anna studied theatre design and audio-visual arts. During the nineties Anna also made several documentaries on visual artists. In 2003 her first novel 'The Kiss of a Widow' was published and in 2005 her novel 'Motormoeder' became the first Dutch novel to be downloadable on a mobile phone. In 2006 her novel 'The Silent City 'was published. She also wrote a series of columns for a Dutch newspaper

FİLMLERİ / *FILMOGRAPHY*
2007 The Bird Can't Fly, 2012 Silent City

SESSİZ ŞEHİR
SILENT CITY

HOLLANDA-LÜKSEMBURG-BELÇİKA/
NETHERLANDS-LUXEMBURG-BELGIUM, 2012, 76'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Threes Anna
SENARYO/SCRIPT: Threes Anna
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: David Williamson
KURGU/EDITING: Wouter Jansen
YAPIMCI/PRODUCER: Jose van Doorn
OYUNCULAR/CAST: Laurence Roothooft, Makoto Makita, Shinji Otani, Ayako Kobayashi

Hollandalı genç bir kadın olan Rosa, balık hazırlama sanatının inceliklerini bu işin ustasından öğrenmek üzere Japonya'ya gider. Şef Hon, balık konusunda dünyanın en iyisidir. Rosa balığın her ayrıntısını öğreneceği lokantada mutfak temizliği gibi hiç de hayalini kurmadığı işleri de yapmaya başlar. Usta-çırak ilişkisi de sandığından zordur ve giderek hayal kırıklığıyla birlikte büyük bir yalnızlığın içine düşer. Para kazanması gerekiyordur; bu gece kulübünde iş bulur. Burada çalışmak akvaryumda yaşamaktan farklı değildir. Koca Tokyo şehrinde kendini balık gibi hisseden Rosa yüzme biliyor olsa da boğulmaktan kurtulamayacaktır.

Şef Hon'un baştan çıkarıcı balıkları ve onun balığı elleriyle yakaladığı üstün ustalık becerileri Rosa'nın Japonya serüvenini oluşturur. Ancak, Şef Hon'un sırrını ortaya çıkarmak için Rosa kendi yeraltı dünyasına inmelidir. Gün ve gece birbirine karışıp her şey bir araya geldiğinde, Rosa balıkları anlamayı ve Şef Hon gibi olmayı öğrenir.

Yönetmen Threes Anna, bıçağı soktuğunuzda balıkların nasıl öldüğünü, onları sudan çıkardığınızda gözlerindeki ışığın ne kadar hızlı yok olduğunu ve bir milyondan fazla insanın yaşadığı bir şehirde bir kimsenin kendini ne kadar yalnız hissedebileceğini şiirsel ve oldukça gerçekçi bir dille anlatıyor.

A young Dutch woman, Rosa, travels to Japan to learn the art of preparing fish from Master Hon, the best fish-chef in the world. Contrary to her expectations Rosa has to work as a cleaner in the kitchen, together with other unpaid novices. Here begins her lonely journey through the alien and hierarchic world of the famous fish restaurant. In addition the master-apprentice relationship is more difficult than she assumed and as the disappointments pile-up, she becomes increasingly lonely. She starts to feel as if she herself is a fish, swimming in the enormous city of Tokyo. Although she knows how to swim, she struggles to save herself from drowning. To make ends meet Rosa finds a job in a night club. Working there is however no different from being in an aquarium.

The tempting and delicious fishes from Master Hon, as well as his supreme mastership – he catches fish out of the water by hand - make her stay. But to reveal his secret, Rosa has to descend into her own underworld. When night and day meld and it all comes together, she learns to understand the fishes and to become like the master.

Threes Anna shows with poetical and deadly accuracy how fishes die when you stab your knife into them, how fast the light in their eyes extinguishes when you lift them out of the water, how lonely one can be in a city with over a million inhabitants.

HER BİRİ AYRI RENK/
EACH HAS A DIFFERENT COLOR

TOMURCUK
IN BLOOM
GRZELI NATELI DGEEBI

GÜRCİSTAN-ALMANYA-FRANSA/GEORGIA-GERMANY-FRANCE, 2013, renkli/color, 102'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Nana Ekvtimishvili & Simon Groß
SENARYO/SCRIPT: Nana Ekvtimishvili
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Oleg Mutu
KURGU/EDITING: Stefan Stabenow
YAPIMCI/PRODUCER: Simon Groß, Mark Wächter, Guillaume De Seille, Nana Ekvtimishvili
OYUNCULAR/CAST: Lika Babluani, Mariam Bokeria

Gürcistan'ın başkenti Tiflis. Yıl, 1992. Sovyetler dönemi bitmiştir ve Gürcistan artık kendi kanatlarıyla uçmak zorundadır. İç savaş Abhazya bölgesinde ipleri iyice germiştir. 14 yaşındaki Natia ve Eka için bu ortam çocukluğun sonu anlamına gelmektedir. Eka, babası olmadığı için üzerine daha çok gelen annesi ve ablasına karşı daha isyankardır. Natia'nın babası ise hayatta ama alkolik, evde sürekli olay çıkarıp aileyi tedirgin eden biridir. Bu iki arkadaş evlerinde hiç mutlu olamadıkları gibi, dışarıda da, mesela okulda, ekmek kuyruğunda veya sokakta da bir türlü huzur bulamazlar. Karmaşa, güvenlik sorunları ve gelecek korkusu gündelik yaşamı olumsuz etkilemektedir. Natia'ya hayran biri ona içinde tek bir kurşun olan bir silah verir. Çok geçmeden bir başka hayranı onu kaçıracaktır. Yönetmen Nana Ekvtimishvili kadın dostluğunu odağa aldığı bu filminde, Sovyet sonrası dönemde ülkede süren kan davaları ve aile içi çatışmaya da etkileyici bir yorum getiriyor. Yönetmen 1990'larda bağımsızlığına kavuşan Gürcistan'daki çocukluk hatıralarından esinlenen 'Tomurcuk', yaşanmışlıkların izlerini taşıyor.

Tbilisi, Georgia, 1992. The Soviet era is over and Georgia must fend for itself. Civil war is raging in the province of Abkhazia. For Natia and Eka, two fourteen-year-olds, childhood is coming to an end. Eka is growing up without a father, rebelling against her concerned mother and her older sister. Natia's father, however, is an alcoholic, a figure who terrorises the entire family. The two friends cannot find peace outside of the family either –not in school, not on the street, and not in the bread queues. Chaos, insecurity and fear of what the future might bring hold sway in everyday life. An admirer gives Natia a pistol with a single bullet. Not much later she is abducted by another admirer. Nana Ekvtimishvili marks her filmmaking debut with an impressive coming-of-age feature about female friendship, fatal feuds and family friction in post-Soviet Georgia.
Loosely based on Ekvtimishvili's childhood memories of growing up in newly independent Georgia in the early 1990s, 'In Bloom' has the texture of authentic experience.

Nana Ekvtimishvili

1978'de Gürcistan Tiflis'te doğdu. Senaryo yazarlığı ve dramaturji eğitimi aldı. 'Tomurcuk' yönetmenin ilk uzun filmi.

Nana Ekvtimishvili was born on 9th July 1978 in Tbilisi, Georgia. She studied screenwriting and dramaturgy at the University of Film and Television Konrad Wolf in Potsdam. 'In Bloom' is her feature film debut.

FİLMLERİ / *FILMOGRAPHY*
2008 The Lost Mainland, 2011 Waiting for Mum, 2013 Grzeli Nateli Dgeebi

HER BİRİ AYRI RENK/
EACH HAS A DIFFERENT COLOR

ÜÇ AYRI DÜNYA
THREE WORLD

FRANSA/FRANCE, 2012, 35mm, 101', renkli/color

YÖNETMEN/DIRECTOR: Catherine Corsini
SENARYO/SCRIPT: Catherine Corsini & Benoît Graffin
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Claire Mathon
KURGU/EDITING: Muriel Breton
YAPIMCI/PRODUCERS: Fabienne Vonier
OYUNCULAR/CAST: Raphaël Personnaz, Clotilde Hemse, Arta Dobroshi, Reda Kateb, Alban Aumard, Adèle Haenel, Jean-Pierre Malo, Laurent Capelluto, Rasha Bukvic
ÖDÜLLERI/AWARDS:
Philedelphia Film Festivali Seyirci Ödülü/ Philedelphia Film Festival Audience Award, 2012

Geçen yıl Cannes'da ödüle aday gösterilen 'Üç Ayrı Dünya' alçakgönüllü bir genç erkek olan Al'in hikayesini anlatıyor. Patronunun kızıyla evlenmeye hazırlanan Al, bu evlilikle birlikte, ailenin mülkünden de yararlanabileceği yeni bir statüye kavuşacak, otomobil galerisinin başına geçecektir. Bir gece, iki çocukluk arkadaşıyla birlikte bekarlığa veda partisinden dönerken yolda kaza yapar. Arkadaşlarının telkiniyle olay yerinden hızla uzaklaşırlar. Al, ertesi gün suçluluk duygusuyla içi içini yerken, vurup kaçtığı kişinin kim olduğunu öğrenmeye karar verir. Kaza gecesi, adı Juliette olan genç bir kadın evinin balkonundan olup biteni baştan sona izlemiştir. Ambulansa haber veren de, yaralının karısı Vera'ya yardım eden de odur. Vera, Moldovalı bir yasadaşı göçmendir. Juliette hastanede Al'i gördüğünde, deli gibi araba kullanan şoförün o olduğunu anlar ama suçlunun o olduğunu söylemeye gücü yetmeyecektir.

Nominated for an award an last year's Cannes Film Festival, Three Worlds tells the story of Al, a modest young man. He is preparing to marry his boss' daughter, and will also take over from his boss as the head of his car dealership business. One night, while coming back from his bachelor party, he is involved in a hit-and-run accident, urged to leave the crime scene by his two childhood friends who were also in the car. The next day, gnawed with guilt, Al decides to inquire about the victim. What he does not know is that Juliette, a young woman, has witnessed the entire accident from her balcony. She is the one who called 911 and helped the victim's wife Véra, an illegal-immigrant from Moldova. But when Juliette recognizes Al as the reckless driver in the hospital corridor, she is unable to denounce him…

Catherine Corsini

1956 yılında doğdu. 26 yaşında sinema kariyerini başlattı, 1982'ye dek toplam 16 film çekti. La Repetition adlı filmi 2001'de Cannes Film Festivali'ne seçildi. 'Üç Ayrı Dünya' filmi geçen yıl Cannes'da yarıştı.

Corsini was born in 1956. Since 1982, she has directed 16 films. Her film La répétition was entered into the 2001 Cannes Film Festival. Her latest film Three Worlds competed in the Un Certain Regard section at the 2012 Cannes Film Festival.

BAZI FİLMLERİ /
SELECTED FİLMOGRAPHY
1982 La Mesange, 1986 Nuit de Chine, 1994 Les Amoureux, 1998 Denis, 2006 Les Ambitieux, 2009 Partir

16. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali
16th Flying Broom International Women's Film Festival

...RAĞMEN...
DAYANIŞMA/DİRENİŞ/DEVİNİM
DESPITE...
SOLIDARITY/RESISTANCE/MOVEMENT

Festival, dünyayı değiştirmek üzere yola çıkan kadınların inatla ve her şeye RAĞMEN direndiğine, her şeye RAĞMEN susmadığına, her şeye RAĞMEN burada olduğuna dikkat çekecek. Festival bu yıl, kadınların sokakta, evde, erk ve iktidarın nefesini kestiği her alanda "...Rağmen..." diyerek soluklandığı anlara odaklanacak. Festival filmler, paneller, atölye çalışmaları ve film okumalarıyla dolu bir program sunarken bu anların sinemanın olanaklarıyla birer sorgulama alanına dönüşmesine de aracılık etmiş olacak. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali, 16. yılında, kadın mücadelesi deneyiminin başardıklarına ve direnişin doğasına referansla "...Rağmen..." teması üzerinden huzursuzluğa, umuda, gerçeğe, kabullenmeyişe, sese, harekete, başarmaya, koşmaya, dik durmaya, çılgınlığa, eyvallah etmemeye, inada, cürete, cesarete ve sınırsızlığa davet edecek. Bu yılki temasını aynı zamanda bir birliktelik çağrısına dönüştüren festival, "...Rağmen...." diyerek şu çağrıyı yapıyor:

Biz kadınlar; bizi evlere hapseden düzeninize
RAĞMEN sokağı bırakmıyoruz
her gün sayısızca ölmemize RAĞMEN yaşamı
bırakmıyoruz
üstünlük üzerinden var ettiğiniz dilinize RAĞMEN
sözümüzü bırakmıyoruz
sizin olan kutsalınıza RAĞMEN bizim olan bedenimizi
bırakmıyoruz
ikiyüzlü ahlakınıza RAĞMEN günahımızı
bırakmıyoruz
cenneti ayaklarımızın altına seren kirli vaatlerinize
RAĞMEN cehennemimizi bırakmıyoruz
yok saydığınız emeğimize RAĞMEN hakkımız olanı
bırakmıyoruz
duvarların ardına hapsettiğiniz fikirlerimize RAĞMEN
inandıklarımızı bırakmıyoruz
türlü pazarlıklarla sağlamlaştırdığınız koltuklarınıza
RAĞMEN başka bir dünyayı mümkün kılabilecek
düşlerimizi bırakmıyoruz
yasakçı muhafazakarlığınıza RAĞMEN
özgürlüğümüzü bırakmıyoruz
yarattığınız yapay sınırlara RAĞMEN sınırsızlığımızı
bırakmıyoruz

biz yüz yıllardır;
her şeye RAĞMEN direniyoruz!
her şeye RAĞMEN susmuyoruz!
her şeye RAĞMEN buradayız!
Direniyoruz, Dayanışmayı Bırakmıyoruz!

The festival which going to take place in Ankara with the theme "DESPITE...", will take a look into the reflections of resistance to inequality in the cinema upon greeting the women's struggle. The festival is going to take attention to the women's persistant resistance, women's not keeping quite and being here all the time DESPITE everything they face everyday.

The festival will focus on the moments where women are taking breath, saying "despite..." in the streets, at home and in every area where the power bates. The festival is not only offering films, panel discussions, workshops and reading books but also initiating these moments to be an area of querying in the cinema. Flying Broom International Women's Film Festival, on its 16th year, giving reference of the nature of resistance and the successful experience of women's struggle, is inviting you, on the theme of "DESPITE...", to; restlessness, hope, reality, voice, movement, success, running, standing strong and tall, madness, obstinacy, daring and limitlessness. The festival which transforms the theme to unity at the same time and inviting you with the text below;

We as women;

don't leave the streets DESPITE your regime locking us up at home
don't leave life DESPITE dying everyday
don't leave our say DESPITE your language on your superiority
don't leave our body DESPITE your holiness
don't leave our sins DESPITE your hypocrite morality
don't leave our hell DESPITE your dirty promises lying the heaven under our feet
don't leave our rights DESPITE your ignoring our efforts
don't leave our thoughts DESPITE your locking them behind the walls
don't leave our dreams making possible an alternative world DESPITE your stabilized chairs
don't leave our freedom DESPITE your banning conservatism
don't leave our limitlessness DESPITE your artificial borders

We, for Centuries;

Resist DESPITE everything!
Don't stop speaking DESPITE everything!
are here DESPITE everything!
We resist, don't give up Solidarity!

BEŞİNCİ MEVSİM
THE FIFTH SEASON
HET VIJFDE SEIZOEN

FRANSA-HOLLANDA/FRANCE-THE NETHERLANDS, 2012, renkli/color, 93'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Jessica Woodworth & Peter Brosens
SENARYO/SCRIPT: Jessica Woodworth & Peter Brosens
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Hans Bruch Jr.
KURGU/EDITING: Jessica Woodworth
YAPIMCI/PRODUCERS: Peter Brosens & Jessica Woodworth, Diana Elbaum & Sébastien Delloye, Joop van Wijk & JB Macrander, Philippe Avril
OYUNCULAR/CAST: Aurélia Poirier, Django Schrevens, Sam Louwyck, Gill Vancompernolle
ÖDÜLLER/AWARDS:
Venedik Film Festivali Genç Sinema Ödülü, Yeşil Damla Ekoloji Ödülü/Venice International Film Festival Young Cinema Award, Green Drop Ecology Award, 2012
Valladolid Film Festivali Jüri Özel Ödülü, Gençlik Jürisi Ödülü, FIPRESCI Ödülü/Valladolid Film Festival Special Jury Award, young Jury Award, FIPRESCI Award, 2012

Peter Brosens

1962'de Belçika'da doğdu. 1991'den beri bağımsız yapımcı ve yönetmen olarak çalışıyor.

Born in 1962 in Belgium. He's working as an independent producer and director since 1991. Filmleri/Filmography: 1993 'Mongolia Trilogy': City of the Steppes, 1998 State of Dogs, 1999 Poets of Mongolia

Jessica Woodworth

1971'de ABD'de doğdu. İlk belgeselini 2001 yılında çekti.

Born in 1971. She shot her first documentary in 2001. Filmleri/Filmography: 2001 Virgin Diaries

Sırlarla dolu bir felaket köy halkını allak bullak etmiştir. Kıştan sonra baharı bekleyen köylülerin elleri boş kalmıştır çünkü yaz hiç gelmeyecek gibidir. Kışın bitişinin kutlandığı yıllık şenlik ateşi alev almaz, yağmur yağmaz, tohumlar büyümez, inekler süt vermez. Doğanın döngüsü bir yerinden kırılmıştır. Arden ormanının derinliklerindeki bir Belçika köyüdür burası. Bu köyün sakinlerinden iki genç, Alice ve Thomas, dünyanın nasıl bu hale geldiğini anlamak için büyük çaba sarf etmekte, bir yandan da diğer köylüler gibi yaşamın nasıl süreceği ve nasıl hayatta kalabilecekleri konusunda da endişelenmektedirler. Bahar gelmezse, hava ısınmazsa ne olur? Yönetmenler; Moğolistan'da çektikleri 'Khadak' ve Peru'da çektikleri 'Atiplona' filmlerinden sonra üçlemenin son halkası olan 'Beşinci Mevsim'i, yaşadıkları Belçika'da yapmaya karar vermişler. Bu tüyler ürpertici kıyamet öyküsünde, yani dünya üzerindeki yaşamın beşinci mevsiminde, doğa insanlığa karşı harekete geçmeye karar verir ve yarattığı yıkımdan arta kalan birkaç kişinin kaderi belli değildir... Yönetmenler, 2006 yılında Venedik Film Festivali'nde Khadak adlı filmleriyle Aslan'ı kucaklamıştı. İkinci kurmaca filmleri 'Altiplano' 2009'da Cannes'da gösterildi ve ayrıca Bangkok Film Festivali'nde büyük ödülü aldı.

A mysterious calamity strikes: spring refuses to come. The summer does not seem to aproach. The cycle of nature is capsized. No rain, no fire, no milk from the cows and the seeds are not growing. Alice and Thomas, two teenagers living in a Belgian village deep in the Ardennes forest, struggle to make sense of the world that is collapsing around them. What would happen if spring didn't come? After shooting Khadak in Mongolia and Altiplano in Peru we decided to conclude our trilogy in the place where we live in Belgium. In 'The Fifth Season' nature takes the upper hand by protesting against mankind. This alarming situation sparks the implosion of a community. Emerging from the wreckage are a few souls who take flight. Their fate is unknown... The directors won the Lion of the Future at the 2006 Venice Film Festival with Khadak. Their second fiction 'Altiplano' was launched in Cannes in 2009 and won the Golden Kinnaree at the Bangkok International Film Festival.

ANNE
MOTHER
YEMA

CEZAYİR-FRANSA/ALGERIA-FRANCE, 2012, HD, renkli/color, 90'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Djamila Sahraoui
SENARYO/SCRIPT: Djamila Sahraoui
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Raphaël O'Byrne
KURGU/EDITING: Catherine Gouze
YAPIMCI/PRODUCERS: Mourad Zidi, Antonin Dedet & Olivier Guerbois
YAPIM/PRODUCTION COMPANIES: Les Films de l'Olivier, Neon Productions
OYUNCULAR/CAST: Djamila Sahraoui, Samir Yahia, Ali Zarif, Nabil Oudihat

Ouardia, Cezayir'de şehir merkezinden uzakta bir yerleşim yerindeki küçük bir evde yaşamaktadır. Daha yeni toprağa verdiği oğlu Tarık'ı, İslami bir örgüt lideri olan diğer oğlu Ali'nin öldürdüğünden şüphelenmektedir. Ali korumalarından birini annesini izlemeye gönderir. Savaşın hüküm sürdüğü Cezayir'de yaşananlar bir Yunan trajedisi gibidir. Herkese hatta kendine rağmen yaşamak isteyen bir kadının, yani, içi öfkeyle dolu, kederden darmadağın Ouardia'nın hikayesidir bu. Dünyanın ve kaderin acımasızlığına rağmen nasıl yaşamalıdır peki? Kendi evlatları aşk için birbirini öldürürse ne yapmalıdır insan?.. Tarık ve Ali aynı kadını, aynı anneyi ve aynı ülkeyi sevdiler. Bitmek bilmeyen talihsizliği iki misline çıkaran şey, Yunan tragedyalarında Eteokles ve Polyneikes'in Thebai'ye karşı hissettiklerine benzeyen bir aşktı. Sessizleşti Ouardia. Gün geçtikçe daha az konuşmaya, tek gayesi sadece hayatta kalmakmış gibi davranmaya başladı. Ve tüm doğallığıyla filmin kareleri arasından bize baktı. Hayata dönmeye çalışan bereketsiz topraklara su gibi geldi bu bakışlar. Ouardia o topraklar üzerinde yorulana kadar çalıştı. Neyse ki onu geleceğe ve umuda bağlayan bir bebek vardı.

In a small abandoned house isolated in the Algerian countryside, Ouardia has buried her son Tarik. She suspects her other son, Ali, leader of an armed Islamic group, to be involved in his death. Ali has sent one of his guards to watch her. 'Yema' resembles a Greek tragedy set in an Algeria at war with itself. It is the story of a woman who wants to live despite others, who has to live despite herself. Broken by grief and consumed by hatred, Ouardia is worse than dead. How should she continue living, despite the violence of the world, the violence of fate? What should you do when your own children kill each other? Tarik and Ali love the same woman, the same mother, the same country. And that love triggers endless misfortune, like Eteocles and Polynices who kill each other for the love of Thebes. Ouardia speaks little, if at all. She takes each day as it comes, concentrating on survival. She also focuses on nature, a character in the film in its own right. At first the land is arid, parched, and infertile, but it tries to come back to life. More precisely, Oaurdia brings nature to life by working the land to the point of exhaustion. A baby (the son of her sons) is the fragile link that connects Ouardia with the future and with hope.

Djamila Sahraoui

Djamila Sahraoui, Cezayir'de doğdu. Edebiyat diplomasının ardından, Fransa'da Paris Sinema Enstitüsü'nde yönetmenlik ve kurgu öğrenimi gördü. 30 yıllık sinema kariyeri boyunca pek çok ödül aldı.

Djamila Sahraoui was born in Algeria. She studied literature at the University of Algiers and received a degree in Directing and Editing from the L'Institut des hautes études cinématographiques in Paris. Over the course of her career, which spans over 30 years, Sahraoui has received multiple awards, including the Villa Médicis Hors les Murs.

FİLMLERİ / *FILMOGRAPHY*
1980 Houria, 1990 Avoir 2000 ans dans les Aurès, 1992 Prénom Marianne.
1996 The other half of Allah's heaven, 1999 Algérie, la vie quand même, 2000 Opération Télé-cités, 2001 Algérie, la vie toujours, 2003 The Trees Grow Too in Kabylia, 2006 Barakat!

ŞİMDİKİ AKLIM OLSA
CAMILLE REDOUBLE

FRANSA/FRANCE, 2012, renkli/color, 115'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Noémie Lvovsky
SENARYO/SCRIPT: Noémie Lvovsky, Florence Seyvos, Pierre-Olivier De Mattei
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Jean-Marc Fabre
KURGU/EDITING: Michel Klochendler
YAPIMCI/PRODUCER: Jean-Louis Livi, Philippe Carcassonne
OYUNCULAR/CAST: Noémie Lvovsky, Samir Guesmi, Judith Chemla, India Hair, Julia Faure, Yolande Moreau, Michel Vuillermoz, Denis Podalydès, Vincent Lacoste, Jean-Pierre Léaud
ÖDÜLLER/AWARDS:
Uluslararası Cannes Film Festivali yönetmenlerin On Beş Günü Ödülü/Cannes International Film Festival Directors' Fortnight Award, 2012
Locarno Uluslararası Film Festivali Büyük Ödül/Locarno International Film Festival Grande Award, 2012

Camille, Eric ile tanıştığında 16 yaşındaydı. Birbirlerine çılgınca aşık oldular. Bir kızları oldu. 25 yıl sonra Eric Camille'i genç bir kadın için terk etti. Kıştı, yeni bir yıla giriliyordu ve Camille birden bire kendini geçmişte, ilk gençlik yıllarında buldu. Yeniden 16 yaşındaydı; çocukluğuna geri dönmüştü, yeniden ailesi ve arkadaşlarıyla birlikteydi. Ve tabii Eric'le de. Camille, bunca zamandan ve olaydan sonra geçmişten bugüne baktı: İlişkilerinin nasıl sona ereceğini çok iyi bildiği halde ona bir kez daha aşık olacak mıydı?
Bu yıl Fransa'da Cesar Ödüllerine 13 dalda aday gösterilen 'Şimdiki Aklım Olsa' neşesi derinde saklı bir komedi.

Camille was sixteen years old when she met Eric. They fell madly in love and had a daughter. 25 years later: Eric is leaving Camille for a younger woman. That's New Year's Eve, and Camille suddenly finds herself back in her past. She is sixteen again and has returned to her parents, her girlfriends, her childhood... and Eric. Will she flee and try to change the course of their lives? Will she fall in love with him again, even though she knows how their story will end? 'Camille Redouble' was nomimated for this years's Cesar Awards in 13 category.

Noémie Lvovsky

1964'te doğdu. Fransa Devlet Film Okulu'ndan mezun oldu. Senarist olarak çalışmaya başladı. 1994'te başrolünde Valéria Bruni-Tédeschi'nin oynadığı, ilk uzun filmini çekti. Oyunculuk da yaptı; oynadığı kadın rolleriyle César dahil birçok ödüle aday gösterildi.

Lvovsky was born in 1964, graduated from State's Film School in France. She started to work as screenwriter. In 1994 she shot her first feature starring by Valéria Bruni-Tédeschi. She also acted in different roles and was nominated including Cesar Award.

FİLMLERİ / *FILMOGRAPHY*
1994 Oublie-moi, 1999 La Vie ne me fait pas peur 2003 Les Sentiments, 2007 Faut que ça danse!

Michaela Kezele

1975'te doğdu. Almanya ve Hırvatistan'da büyüdü. Ailesi eski Yugoslavya'dan. Müzik ve oyunculuk alanlarında ders aldı. Daha sonra yönetmenlik eğitimi Münih'te bir film okuluna devam etti. 'Milano' adlı kısa filmiyle 2007 yılında Öğrenci Oscar'ına aday oldu, 30'a yakın ödül aldı. 'Güzel Yurdum' yönetmenin ilk uzun filmi.

Kezele was born in 1975 and grew up in Munich and Dubrovnik. Her parents came from the former Yugoslavia. After completing secondary education, musical training and acting studies, Kezele studied film directing at the Hochschule für Fernsehen und Film in Munich. She was nominated for a Student Oscar in 2007 for her widely acclaimed short film 'Milan' and won nearly 30 awards. 'My Beautiful Country' is her first feature film.

FİLMLERİ / *FILMOGRAPHY*

2003 Songcontest, 2004 I Love You, 2005 Nine, 2007 Milan

...RAĞMEN... DAYANIŞMA-DİRENİŞ-DEVİNİM
DESPITE... SOLIDARITY/RESISTANCE/MOVEMENT

GÜZEL YURDUM
MY BEAUTIFUL COUNTRY
DIE BRÜCKE AM IBAR

ALMANYA-SIRBİSTAN-HIRVATİSTAN/GERMANY-SERBIA-CROATIA, 2012, renkli/color, 88'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Michaela Kezele
SENARYO/SCRIPT: Michaela Kezele
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Felix Novo De Oliveira
KURGU/EDITING: Andre Bendocchi-Alves
YAPIMCI/PRODUCER: Gabriela Sperl
OYUNCULAR/CAST: Zrinka Cvitešić, Mišel Matićević, Andrija Nikćević, Miloš Mesarović
Danica Ristovski, Slavko Štimac
ÖDÜLLER/AWARD:
Bavyera Film Ödülleri En İyi Genç Yönetmen/Bavarian Film Awards Best Young Director, 2013

Yönetmen, 2011 yazını sonbahara bağlayan günlerde Belgrad'da çektiği filmde, 90'ların sonunda Sırplar ve Arnavutların savaşıyla başlatıyor filmin hikayesini. Kocasını genç yaşta yitiren Danica, iki oğluyla birlikte mütevazı koşullarda yaşamını sürdürmeye çalışmaktadır. Evleri, bir yanında Sırplar diğerinden Arnavutların yaşadığı Ibar nehrinin kıyısında, büyük ölçüde Sırplara yakın bir yerdedir. Danica'nın kocasının iç savaşta ölmesi ailede derin izler bırakmıştır. Çocuklardan birinin o günden beri ağzını bıçak açmazken, diğeri bütün gün mavi bir bisikletin hayalini kurmaktadır; her gün nehre dalıp tuttuğu balıkları satarak üç beş kuruş kazanmakta, bunları bir kenarda biriktirmektedir. Savaşa rağmen herkes normal yaşamını sürdürmeye gayret ederken, bir gün ağır yaralı bir Kosova Kurtuluş Ordusu (UÇK) askerini getirirler. Sığınma talebinde bulunan Ramiz adlı bu askeri evine alır Danica, onu sağlığına kavuşturur. Savaş iyice yüzünü göstermiş, her gün bombalar yağar olmuştur. NATO bombalarının hasara uğrattığı yerlerde çocuklar oynamaktadır. Danica ve Ramiz arasında filizlenen aşkın bu savaş ortamında şansı var mıdır?

'My Beautiful Country' was shot in Belgrade between 23 July and 6 September 2011, but the film itself is set in Kosovo in 1999. The Serbs and Albanians are at war. Danica, a young widow, lives in extremely modest circumstances with her two sons Vlado and Danilo. Their home is in a predominantly Serbian community close to a small town which the River Ibar divides into an Albanian and a Serbian section. The death of Danica's husband, which was caused by Albanians, has had a profound impact on the family. Little Danilo has not spoken a word since, and Vlado has become a hooky-playing loner who dreams of owning a beautiful bright blue bicycle. Then suddenly, a seriously injured UCK soldier, Ramiz, turns up without warning and seeks refuge from the Serbian soldiers in Danica's house. Against all reason, Danica takes Ramiz in and nurses him back to health, thus exposing herself and the children to danger. The war has now arrived in the community. Bombs fall every day and a wrecked, burned-out tank destroyed by NATO bombs becomes the children's favourite play area. The passionate love slowly blossoming between Danica and Ramiz comes to an abrupt end when Ramiz is denounced by Danica's neighbour and has to flee to the Albanian side.

AİLE ALBÜMÜ
FAMILY ALBUM

İSRAİL/ISRAEL, 2012, renkli/color, 24'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Lihi Binyamin
SENARYO/SCRIPT: Lihi Binyamin
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Oshri Hayon
KURGU/EDITING: Gil Golan
YAPIMCI/PRODUCTION: Tali Zitouk
OYUNCULAR/CAST: Shai Sadan, Stephen Root, Salit Achi-Miryam, Yuval Ben Yakov, Idit Tzur, Natan Berger

15 yaşındaki Mika ergenlikle birlikte vücudunda meydana gelecek değişiklikleri merakla beklemektedir. Boşanmanın eşiğinde olan anne-babası kendi dertlerine dalıp onunla ilgilenmediğinden bu yaş dönümünü kendi kendine yaşamak zorundadır. Yalnızdır, göğüsleri halen dümdüzdür ve sınıfta biriyle öpüşecek son kişi olmaktan deli gibi korkmaktadır. Film, Mika'nın aile albümünü açıyor: hayal kırıklıklarını, zorlukları ve aynı zamanda mutluluk kırıntılarını...

15 year old Mika Levin awaits the arrival of puberty signs in her body. Her parents on the inevitable way to divorce, she is forced to deal with adolescence by herself: the loneliness, her flat chest and the fear of being the last to kiss in class. The film presents six months of her personal family album: disappointments, difficulties, but also small moments of happiness.

Lihi Binyamin

İsrail'de doğdu. Liseyi Ramat Gan'da bitirdi. Lisedeyken Arapçayı ve Musevilerin şeriat kitabı olan Talmud'u öğrendi. Sapir Akademisi'nde sinema eğitimine başladı. Buradan 2012'de mezun oldu.

Binyamin was born and raised in Ramat Gan. She finished high school school in Ramat Gan, majoring in Talmud and Arabic. She started film studied at Sapir Academic College, which I graduated from last year.

FİLMLERİ / *FILMOGRAPHY*
2012 Family Album

Emmanuelle Frédérique

Emmanuelle Nicot 1985 yılında Fransa'nın Sedan kentinde doğdu. Modern alfabe üzerine DEUG derecesinden sonra sinema üzerine lisans eğitimini tamamladı ve Belçika'daki film okulu IAD'ye girdi. RAE yönetmenin mezuniyet filmi.

Emmanuelle NICOT was born on November 18th, 1985 in Sedan, France. After a DEUG in "letters moderns" and a bachelor of cinema, she enters the IAD, a movie school in Belgium. RAE is her graduation movie.

RAE
RAE

BELÇİKA/BELGIUM, 2012, renkli/color, 19'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Emmanuelle Frédérique Laure Nicot

Sığınma evinin adresi gizli kalmalı, o ve diğer kadınlar dışında kimse burayı bilmemelidir. Rae'nin cep telefonu cebinde titreşince telefonu kapalı tutması söylenir. Ne var ki Rae için bu söz konusu bile değildir.

The shelter's address has to remain a secret. No-one apart from Rae and the other women should know about it. Rae's cell phone vibrates in her pocket and she is told to turn it off. But this is out of question.

Sonia Liza Kenterman

Londra Film Okulu'ndan mezun olduktan sonra sosyoloji ve tiyatro öğrenimi gördü. Yunanistan'da film yönetmeni olarak çalışıyor..

Kenterman is trained at the London Film School from which she graduated with distinction. She is working as a film director in Greece.

FİLMLERİ/*FILMOGRAPHY*
2010 Interiors, 2010 Smithfield, 2012 Nicoleta

NICOLETA
NICOLETA

İNGİLTERE-YUNANİSTAN/UK-GREECE, 2012, renkli/color, 19'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Sonia Liza Kenterman
SENARYO/SCRIPT: Tracy Sunderland, Sonia Liza Kenterman
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: GiorgosMihelis
KURGU/EDITING: Konstadinos Adraktas
YAPIMCI/PRODUCERS: Alexandros Danikas, Sonia Liza Kenterman
OYUNCULAR/CAST: Giorgos Triantafillakis, Korina Gjoka, Kora Karvouni, Konstadina Takalou

1951 yılında bir gün... Yunanistan dağları iç savaştan arta kalan kin ve nefreti üzerinden atamamıştır. Ailesine bakmakla görevlendirilmiş bir erkek çocuk, küçük kız kardeşi Nicoleta'dan sorumludur. Sırtında bebekle, geçit vermeyen dağlarda dolaşan çocuk, yoksulluktun kurtulmak istemekte, açlık ve sefaletle mücadele ederken, bunun çevresindeki insanları nasıl acımasızlığa ittiğine de tanıklık etmektedir.

1951.... the mountains of Greece are still full of tension and hatred in the aftermath of civil war. A boy, as the head of his family, is responsible for the destiny of his baby sister. Carrying the baby on his shoulders, he treks across the inhospitable mountains and braves the danger of unforgiving people in the hope of escaping poverty.

TEPENİN ARDI
BEHIND THE HILLS
DETRÁS DE LAS COLINAS

KOLOMBİYA-EKVADOR/COLOMBIA-EQUVADOR, 2011, renkli/color, 42'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Samanta Yépez
SENARYO/SCRIPT: Samanta Yépez
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Samanta Yépez
KURGU/EDITING: Jenny Saastamoinen
YAPIMCI/PRODUCER: Christophe Kenderian

Uluslararası gözlemciler devlet eliyle işlenen suçları araştırmak için Kolombiya'ya giderlerken bir film yönetmeni de onlara eşlik eder. En yakınlarının ölümüne tanıklık edenler o dehşet dakikalarını anlatırken kamera bütün hepsini kaydeder. Babaları, kardeşleri, oğulları gerilla yaftası altında ordu tarafından katledilenler ortada ne bir savaş ne de bir gerilla mücadelesi olmadığını biliyor ve buna isyan ediyorlardır. 'Tepenin Ardı' misilleme ihtimalini bile bile ölüme gidenlerin cesaretine hürmeten sessiz kalmayı reddeden insanların belgeseli.

International observers are travelling to Colombia, in order to investigate crimes committed by the state. They are accompanied by the film's director. With the camera on her shoulder, she collects the words of those who speak about the deaths of close relatives. Their son, their sister, or their father was killed by the army, which thereafter presented the victims as guerrillas who died in combat. However, "they were not guerrillas, there was no combat". This film is filled with the bravery of ordinary people; fear of reprisals does not prevent them from denouncing these crimes. This documentary pays homage to their courage.

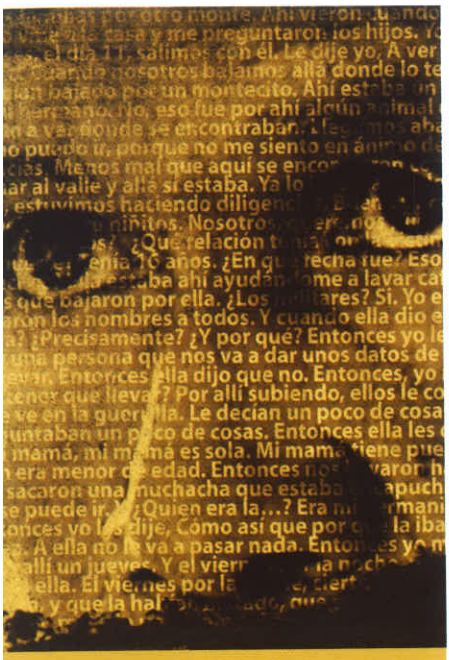

Samanta Yépez

Samanta Yépez Bordeaux Üniversitesi'nde sinema eğitimi aldı. İki belgesel çekti. Fransa'daki Arjantinli ve Şilili siyasi mültecileri, güney İspanya'daki Ekvadorlu göçmenleri filmlerinde konu etti. Fransa'da yaşayan Ekvadorlu genç yönetmenlerle birlikte 2011 yılında Ekvador Film Festivali'ni başlattı.

Samanta Yépez studied cinema at the University of Bordeaux, France. Since then, she has directed two documentary films: 'Memoria' in 2001, a short film about Chilean and Argentinian political refugees in France; and 'La separación' in 2005, about Ecuadorian migrants in the south of Spain. With a group of young Ecuadorian directors living in France, she organized the first Ecuadorian Film Festival in Paris, which took place in October 2011.

FİLMLERİ / *FILMOGRAPHY*
2001 Memoria, 2005 La separación, 2011 Behind the Hills

TESELLİ
SOLACE
SJU KAMMERS

NORVEÇ/NORWAY, 2011, renkli ve siyah-beyaz/color, black&white, HDcam, 68'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Karoline Grindaker
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Hilde Kjøs
KURGU/EDITING: Robert V. Stengård
ANLATAN/NARRATION: Karoline Grindaker & Hilde Kjøs
YAPIMCI/PRODUCTION: Hilde Kjøs & Karoline Grindaker-MICA Film

İkinci dünya savaşı sırasında savaş hattında yaralanan Alman askerlerine ve hatta diğer ülkelerin askerlerine de yardım etmekten başka amaçları olmayan genç kadınların eve dönüş hikayeleri ve karşılaştıkları tacizleri anlatan bir film 'Teselli'! Norveç'te vatana ihanet ve düşmana yardım ettikleri gerekçesiyle hapse atılan genç kadınların hikayesi 'Teselli'! Purcell'in Dido ve Aenaes operasında, Dido intihar ederken söylediği "Beni hatırla ama kaderimi unut!" cümlesindeki gibi hatırlanmak istenen kadınların hikayesi 'Teselli'! Filmde Doğu cephesinde Alman Kızıl Haçı için çalışan altı ayrı kadının hikayesini izliyoruz. İkinci dünya savaşı sırasında binlerce Avrupalı kadın savaşta hemşire olmak için gönüllü olmuş ve cephe önünde ayırım yapmaksızın bütün yaralı askerlere yardım etmişlerdi. Ama vatanlarına döndüklerinde savaş yüzünden yaşadıkları travmanın gerçek hayatta karşılaştıklarından daha önemsiz olduğu gerçeğiyle yüz yüze geldiklerinde, ancak o an tanık oldukları ve içlerinde sakladıkları acı dolu hatıralarını açıklamaya cesaret edeceklerdi.

Solace is a film about a group of young women who set out with the desire to help, but were later associated with some of the most gruesome acts of the twentieth century. During WWII thousands of European women volunteered to go the war zones to serve as nurses for the German Red Cross. These women became known as the Front sisters. They cared for wounded German soldiers and soldiers of other nationalities. After returning home, many were socially harassed by their community. In Norway they were imprisoned for treason, condemned for saving the wrong lives. In this film the women finally dare to reveal some of their innermost painful memories. In Purcell's opera Dido and Aeneas, Dido ends her own life with the words, "Remember me, but forget my faith." Solace embodies this lament with women silenced by war, blighted by a choice which they made when they were young. In separate chapters we meet six women who once worked as Red Cross nurses at the Eastern Front.

Karoline Grindaker

1974'te doğdu. İngiltere'deki Sanat ve Tasarım Üniversitesi'nde psikoloji ve sinema eğitimi aldı. Londra'da pek çok film ve televizyon projesinde çalıştı. 2008'de Hilde K. Kjøs'la birlikte yönettiği belgeseliyle ilk çıkışını yaptı.

Karoline Grindaker was born in 1974. She holds a bachelor's degree in Psychology and Film Studies from the Surrey Institute of Art & Design University College in Great Britain. She has been involved in numerous film and TV projects in London, and made her debut as a director with the documentary film Harvesting the Wasteland in 2008, co-directing with Hilde K. Kjøs.

BEN UÇTUM, SEN KALDIN
I FLEW, YOU STAYED
EZ FIRIYAM TU MA LI CIH

TÜRKİYE/TURKIYE, 2012, renkli/color, 81'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Mizgin Müjde Arslan
KATILANLAR/PARTICIPANTS: Halime Arslan, Şükrü Arslan, Mizgin Müjde Arslan

"Nenemle babamı gizlice konuşurduk. Dedem onun hakkında konuşmamızı istemiyordu, kötü laflar ederdi. Bir süre sonra artık onu konuşmaz olduk. Sanki yoktu. Bir gün Ermenistan'a gittim. Orada Irak'taki kampta büyüyen birileriyle tanıştım. 'Size bir adamı sormak istiyorum' dedim. Aralarından biri, 'Onu tanıyorum, O benim babam' dedi."
Mizgin Müjde Arslan'ın ilk uzun metraj belgeseli 'Ben Uçtum Sen Kaldın' bu yıl festivallerde fırtına gibi esti. Barış olacak mı olmayacak mı bekleyişi sürerken, pazarlıklar yapılırken insan hikayelerini es geçmeyen bu film bir yüzleşme seansı olarak beyazperdede. İstanbul'dan Mahmur Mülteci Kampı'na uzanan bir yolculuk ve hiç görmediği gerilla babasını arayan bir kadının hikayesi...

"We were talking about my father with my grandma secretly because my grandfather did not want to hear his name. After a while, we started not to talk about him as if he did not exist at all. One day I went to Armenia and met a person who grew up in a refugee camp in Iraq. When I pronounce my father's name, somebody among the crowd told me "I know him, he is my father"". This year, first documentary film of Mizgin Mujde Arslan, "I flew, you stayed" swept the Festivals. While the action of peace talks and bargains are still fresh and going on in Turkey, the film is trying to emphasize on the human element in the process. The film is about a long journey from Istanbul to The Mahmur Refugee camp and a woman who is searching for her guerilla father!

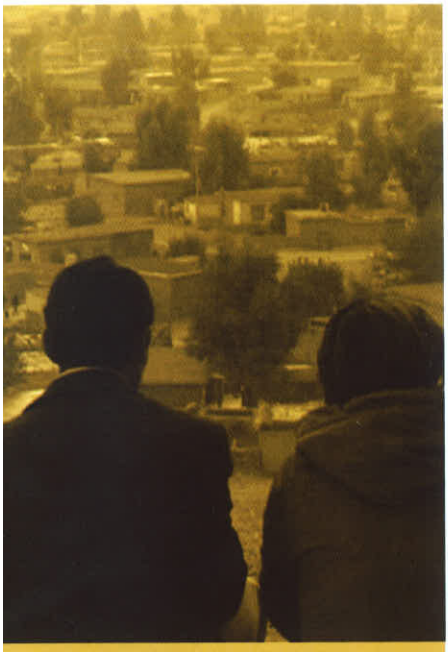

Mizgin Müjde Arslan

1981'de Mardin'de doğdu. Dicle Haber Ajansı'nın Diyarbakır şubesinde gazeteciliğe başladı. Gündem gazetesinde sinema yazıları yazdı, kültür ve sanat editörlüğü yaptı. Çok sayıda yayında sinema ve edebiyat yazıları yayımlandı. Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Sinema Bölümünden mezun oldu. Filmleri birçok festivalde gösterildi, ödül aldı. Yönetmenin sinema üzerine kitapları da bulunuyor.

Mizgin Müjde Arslan (Mardin, 1981) earned a Master's degree from the Marmara University Department of Cinema. She has worked as a journalist for DIHA (Dicle News Agency), and Yedinci Gündem and Gündem newspapers. She has directed several short and documentary films.

FİLMLERİ / *FILMOGRAPHY*
Son Oyun, 2009 Ölüm Elbisesi: Kumalık

ASLAN KADINLAR
LION WOMEN
LØVEKVINNER

NORVEÇ/NORWAY, 2010, renkli/color, 52'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Gry Winther
SENARYO/SCRIPT: Gry Winther
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Hallgrim Haug
KURGU/EDITING: Theo James Roza
YAPIMCI/PRODUCER: Gry Winther, Vibeke Strøm

İran'da kadınların özgürlük, demokrasi, eşitlik ve insan hakları için verilen mücadeledeki rolünü betimleyen bu belgesel, seyircisini, 2009 yılındaki cumhurbaşkanlığı seçiminin sonucunu protesto eden yüz binlerce kişinin sokağa döküldüğü eylemlere götürüyor. 1979'da Humeyni'yle birlikte ülkedeki herkesin ayrımcı şeriat yasasıyla tanıştığını, şeriatın kadınları nasıl baskı altına aldığını ve canlarına kastettiğini hatırlamak için... Son 30 yılda kadınların eşitlik ve özgürlük mücadelesi ülkede çok şeyi değiştirdi. 2003 yılında hukukçu Şirin Ebadi Nobel Barış Ödülü'nü alan ilk İranlı ve ilk Müslüman kadın oldu. 'Aslan Kadınlar', yürekli kadınların nasıl değiştikleri ve toplumlarını nasıl değiştirdiklerinin hikayesi...

Lion Women tells the story of women in Iran who are fighting for basic human rights: They want freedom, democracy and equality. Their struggle began in June 2009 when hundreds of thousands of people filled the streets of Iran in protest, following the results of the presidential election. After the revolution in 1979 Khomeini came to power in Iran and introduced the discriminatory Sharia Law. Ever since then women have been repressed and miss-treated.
Over the past 30 years, women have been awoken in the fight for freedom and equality. In 2003, Shirin Ebadi became the first Muslim woman and the first Iranian citizen to receive the prestigious Nobel Peace Prize, acknowledging her courageous efforts for democracy and human rights in Iran. Lion Women is the story of how brave women are changing İranian society.

Gry Winther

Gry Winther, 1967'de doğdu. Oslo Üniversitesi'nde siyaset bilimi, medya ve sosyoloji eğitimi aldı. Çektiği belgesellerle ödüller kazanan bağımsız yönetmen, gazetecilik ve televizyonculuk da yaptı.

Gry Winther was born in 1967. She is an award-winning journalist and independent documentary filmmaker who has covered international news and current affairs for nearly two decades She is educated in political sciences, media and sociology at the University of Oslo.

FİLMLERİ / *FILMOGRAPHY*
2009 Women in White, 2011 Lion Women

KADINLARIN GÜNÜ
WOMAN'S DAY

Maria Sadowska

Maria Sadowska besteci, aranjör ve yapımcıdır. Varşova Sinema ve Televizyon Akademisi'nden mezun oldu. Daha sonra Ulusal Sinema, Televizyon ve Tiyatro Okulu'nda yönetmenlik eğitimi aldı.

Maria Sadowska is a singer, composer, arranger and producer. She graduated from the Academy of Film and Television in Warsaw and the Directing Department of the National Film, Television and Theatre School in Łódź.

FİLMLERİ / *FILMOGRAPHY*

The Moment Before..., A Few Scenes from the Life of an Artist, Who Am I Still, Zmogus-Zuvis (Fish Man) Love Me A Little

POLONYA/POLAND, 2012, renkli/color, 90'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Maria Sadowska
SENARYO/SCRIPT: Katarzyna Terechowicz
KURGU/EDITING: Tomasz Wieczorek
YAPIMCI/PRODUCER: Jacek Bromski, Dariusz Gajewski, Ewa Jastrzębska
YAPIM/PRODUCTION: Studio Munka, Stowarzyszenie Filmowców Polskich
OYUNCULAR/CAST: Katarzyna Kwiatkowska, Eryk Lubos, Julia Czuraj, Dorota Kolak, Anita Jancia, Grażyna Barszczewska, Klara Bielawka, Ewa Konstancja
ÖDÜLLERİ/AWARDS:
Almanya, Cottbus Film Festivali Büyük Ödül/Grand Prix, 2012
Fransa, Kinopolska Film Festivali Seyirci Ödülü/Audience Award, 2012
Polonya, Gençlik ve Sinema En İyi Senaryo Ödülü/Best Script Award, 2012

İlk gösterimini geçen yıl Varşova Film Festivali'nde yapan film, 13 yaşındaki kızı Misia ve kendisi için daha iyi bir yaşam düşleyen kendi halinde bir kasiyer kadının hikayesini anlatıyor. Şansı yaver gidip çalıştığı mağazaya müdür olan Halina daha yüksek bir maaş ve daha iyi çalışma koşullarının bedelinin ancak düzenbazlık, dalavere ve üçkağıtçılık olduğunu fark eder. zamanla, yeni pozisyonunun bir 'gereği' olarak, eski çalışma arkadaşlarına karşı kurbandan zalime dönüşür. İşiyle o kadar meşguldür ki kızının bilgisayar bağımlısı olup bütün gün oyun oynadığını fark etmez bile. Bağışlanmak için bir yolculuğa çıkmak zorundadır. Küçük bir kentte yaşayan bu bekar anne, erkek egemen toplumun, aile kurumunun ve sistemin kurbanıdır aslında. Yönetme, filminin bir kadın filmi olduğunun altını çiziyor ve ekliyor: "Polonya sinemasında ilginç kadın rollerine fazla rastlanmıyor. Bu film, tek başına mücadele etmek için ölü toprağını üzerinden atmayı başarmış bir kadının hikayesi."

Halina, a cashier in a chain store is dreaming of a better life for herself and her gifted 13-year-old daughter, Misia. She soon gets the break she has been hopng for: Halina becomes the store's manager. Halina discovers however that the price for a higher salary and a better standard of living is dishonesty, manipulation and deceit. Instead of the victim, she is now the villain in the story, badly treating her former cashier friends. She is so consumed with her work that she even fails to notice her daughter's addiction to computer games. Soon she will have to start a journey in the search for forgiveness.
Halina is a single mother living in a small town. She is a typical victim of a male-dominated society, of her family, circumstances and the system. The director says, "It's also quite simply a story about a woman. There's a lack of interesting female characters in Polish cinema. In a sense, this entire tale is based on Halina's awakening strength for the fight."

Anna Cady

Güncel sanatçı. İngiltere'de doğdu. Görsel sanatlar eğitimi aldı. Ülkesinde ve Hindistan'da kısa filmler yaptı, sergilerde fotoğrafları ve yerleştirmeleriyle yer aldı. Engelli kadınlar, mülteciler, çocuklar, dansçılar gibi, sinemayla ilgisi olmayan kişi ve gruplarla çalıştı.

Anna Cady was born in the UK and went to art school to study visual art. She has made short artist films and exhibited photography and films as installations in the UK and India. She makes work in collaboration with others who are often not artists or film makers themselves, e.g. a disabled young woman, a child, refugees, dancers etc.

FİLMLERİ / *FILMOGRAPHY*
2010 Diary, 2012 30 Percent

YÜZDE 30
30 PERCENT

İNGİLTERE-SIERRA LEONE/UK-SIERRA LEONE, 2012, renkli/color, 11'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Anna Cady
ÇİZİMLER/ANIMATIONS: Em Cooper
ÖDÜLLERİ/AWARD: Southampton Film haftası Michael Fuller En İyi Film Ödülü/Southampton Film Week Michael Fuller Best Film Award, 2012

Alt başlığı "Sierra Leone'de Kadın ve Siyaset" olan bu film, bu Afrika ülkesinde kadınların siyasette temsil edilebilmeleri için verilen on yıllık mücadeleyi üç sıra dışı kadının öyküleri üzerinden anlatıyor. Bernadette, Salamatu ve Barbara adlı bu kadınların politik alanda karşılaştıkları engeller, Em Cooper'ın yağlı boya animasyonları ve gerçek karakterlerden oluşan video karışımı değişik bir teknikle izleyiciye sunuluyor. Bu tarz bir çekimle aynı zamanda cinsiyet ve politikadaki geçişlilik, değişik ve ilgi uyandıran bir açıdan ele alınıyor. Filmdeki üç kadının sosyal, etnik ve dinsel kökenleri tamamen farklı olmakla beraber, ataerkil toplumda yaşamalarının getirdiği bir dayanışma duygusu içerisinde aynı kavgada yer alırlar. Toplumda değişimin olabilmesi için öncelikle temel davranışların değişmesi gerektiği açıktır. Politikanın içinde olan kadınların fahişe olması gerektiğini düşünen bir zihniyetin parlamentoda yüzde 30 oranında kadın temsiline olumlu bakabileceğine inanmak komik olacaktır. Film çekimleri daha önce yapılmasına rağmen, gösteriminin 2012 seçimleri tamamlanmadan önce yapılması çeşitli manevralarla engellenmiştir. Ama en önemlisi bu üç kadından biri Bernadette Lahai tekrar seçilmiş ve muhalefet partisinin lideri olarak kadınların parlamentoda temsili için daha güçlü bir yasa taslağı sunabilme olanağına kavuşmuştu.

The story of the ten year battle to achieve fair representation for women in the governance of Sierra Leone is revealed to us with passion by three extraordinary women from diverse backgrounds. Bernadette, Salamatu and Barbara share their stories of the 'road blocks' women face within the world of politics in Sierra Leone. The film moves effortlessly between Em Cooper's exquisite oil painted animation and live action video - thus transforming issues of gender and politics into compelling and thought-provoking viewing. The film was commissioned by Pathways for Women's Empowerment and Screen South.

The three women in this film are socially, religiously and ethnically diverse yet support each other in their struggle for a voice in a predominantly patriarchal society. The film, 30%, aims to give witness to those women fighting for the right to have a voice. But for change to really happen, fundamental attitudes within society need to change - for example, as Barbara tells us in the film, there is a commonly held belief in Sierra Leone, that a woman who works in politics must be a prostitute... The bill which the women speak about in the film calls for 30% female representation in parliament and has been given public support by the president himself. The bill however was cleverly blocked until after the 2012 election. The great news is that Bernadette Lahai has been re-elected and is now the leader of the opposition so will be in a stronger position to promote the bill.

16. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali
16th Flying Broom International Women's Film Festival

TÜRKİYE'DEN FİLMLER
FEATURES FROM TURKIYE

Yeşim Ustaoğlu

Karadeniz Teknik Üniversitesi Mimarlık bölümünden mezun oldu. Sinemaya ödüllü kısa filmleriyle başlayan Yeşim Ustaoğlu ilk çıkışını 1994 yılında çektiği "İz" filmiyle yaptı. Daha sonra çektiği filmlerle de ulusal ve uluslararası festivallerde pek çok önemli ödül aldı. 2003 yılında uzun metrajlı film ve belgesel yapımları gerçekleştirmek, uluslararası projelere line prodüksiyon hizmeti vermek amacıyla Ustaoğlu Film'i kurdu. En son filmi Araf, Venedik film Festivali ve Crossing Europe gibi çeşitli festivalde gösterildi ve ödüller aldı.

She graduated from Karadeniz Technical University department of Architecture. Starting her film career with many award winning short films, Yeşim Ustaoğlu made her debut with her 1994 production "İz" (The Trace). Her later films were screened and awrded by many national and international festivals. In 2003, she founded Ustaoğlu Film to produce long feature and documentaries and provide line production services to international projects. Her latest film Somewhere In Between was screened in vaied festivals like Venice Film Festival and Crossing Europe and got awards.

ARAF
SOMEWHERE IN BETWEEN

TÜRKİYE-ALMANYA/TURKIYE-GERMANY, 2012

YÖNETMEN/DIRECTOR: Yeşim Ustaoğlu
SENARYO/SCRIPT: Yeşim Ustaoğlu
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Michael Hammon
KURGU/EDITING: Svetolik Mica Zajc, Naim Kanat
OYUNCULAR/CAST: Neslihan Atagül, Özcan Deniz, Barış Hacıhan, Nihal Yalçın, Yasemin Conka, Can Başak, Ilgaz Kocatürk, Feride Karaman
ÖDÜLLERİ/AWARD:
Tokyo Uluslararası Film Festivali En İyi Kadın Oyuncu/Tokyo International Film Festival Best Actress, 2012
Abu Dabi Film Festivali En İyi Film Ödülü/Abu Dhabi Film Festival Best Film, 2012

18 yaşındaki Zehra, köyünde ailesiyle birlikte yaşamaktadır. Vardiya arkadaşı Olgun ile birlikte bir benzin istasyonunda çalışmaktadırlar. Bu ikiliyi, Olgun'un Zehra'ya olan aşkı dışında TV izleyerek geçirdikleri hayatlarında, orada gördükleri dünyalara olan özentileri ve bu yaşantıların içine girmek için kurdukları hayaller ve çaba birbirine bağlamaktadır. Bir gün benzin istasyonuna gelen 38 yaşındaki Mahur'la Zehra arasında başlayan aşk tüm dengeler alt üst eder... 'Araf'ta hikaye Karabük şehrinde geçiyor. Ancak Araf'taki Karadeniz, yönetmenin Bulutları Beklerken ve Pandoranın Kutusu filmlerinde olduğundan çok farklı; kirli bir sanayi kenti görüyoruz bu kez. Yazar Gül Yaşartürk 'Araf'ın sadece mekanın kullanımı anlamında değil, gerek tematik gerekse biçimsel anlamda Yeşim Ustaoğlu'nun filmografisinde yepyeni, farklı bir yerde durduğunu söylüyor. Sinema yazarı Banu Bozdemir ise 'Araf' hakkında şöyle diyor: "Araf tüm bu filmlerin (Pandora'nın Kutusu, Bulutları Beklerken, Güneşe Yolculuk...) cephesinden baktığımızda hem biraz ayrıksı duruyor, hem de kadına yaptığı yakın bakışla tüm o yalnızlığı çok iyi kuşanıyor. Ama Ustaoğlu'nun filmlerinin içinde gerçeklik duygusunu en fazla kuşanan film de bu. Bir kere konu farklı gibi dursa da çok bildik: Akışı bozma filmi. Zehra'nın hayatına giren en az onun kadar sıradan bir adamın akışı bozan, suyu bulandıran ama sonrasında akışı tekrar aynı yöne çeviren hali...

18 year-old Zehra lives in her village with her family. She works at a gas station along with her shift-mate Olgun. Aside from the love Olgun has for Zehra, these two people spend their lives watching TV and their dreams and efforts to enter into the lives they see there connects the two together. Then one day, the love affair that occurs between Zehra and the 38 year-old man, Mahur, that comes to the gas station turns everthing upside down... The story of 'Somewhere in Between' happens in Karabük in the Black Sea Region; however the Black Sea we see in the film is so much different than her other films 'Waiting for the Clouds' and 'Pandora's Box'. This time we see a polluted industrial city. The writer and academic Gül Yaşartürk says 'Somewhere in Between' stands in a different place in the filmography of Yeşim Usaoğlu, not just by the means of the usage of the space. Film critic Banu Özdemir adds: "Somewhere in Between appears as a rebel when we look from the perspective of her other films but it suits this loneliness well with its stand next to women. And this is also the film that gives the sense of reality most in her films. The story itself is so familiar, eventhough it looks different: a film about shattering the fluency of life."

Belmin Söylemez

Sinema, reklam ve TV'de metin yazarı, kurgucu ve yönetmen olarak çalıştı. Kısa film ve belgeselleri Türkiye'de ve başka ülkelerde birçok festivalde gösterildi, ödüller aldı. Antalya Altın Portakal, İFSAK Kısa Film Yarışması, Ankara Film Festivali dahil birçok yarışmada ödül kazandı. Filmleri TRT 2, CINE-5, ARTE (Fransa-Almanya), SVT (İsveç), YLE (Finlandiya), SBS (Avustralya) gibi TV kanallarında yayınlandı.

She worked as copy writer, editor, producer for companies like Independent Press Agency Istanbul. Her short films and documentaries have been screened in international film festivals like Toronto, Göteborg, Sarajevo and recieved a number of awards nationally and internationally. Her films were broadcasted on TV Channels such as ARTE France/Germany, SVT (Sweden), YLE (Finland) SBS (Australia).

FİLMLERİ/*FILMOGRAPHY:*
1999 Uyku Hali, 2000 Bıyık, 2000 ZAP!, 2001 Dalgalar, 2002 Pencereler, 2003 Hayatımın Fotoğrafı, 2005 34 Taksi, 2008 Bu Ne Güzel Demokrasi

ŞİMDİKİ ZAMAN
PRESENT TENSE

TÜRKİYE/TURKIYE, 2012, renkli/color, 110'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Belmin Söylemez
SENARYO/SCRIPT: Belmin Söylemez & Haşmet Topaloğlu
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Peter Roehsler
KURGU/EDITING: Ali Aga & Belmin Söylemez
YAPIMCI/PRODUCER: Haşmet Topaloğlu
OYUNCULAR/CAST: Sanem Öge, Şenay Aydın, Ozan Bilen, Suat Oktan, Nesrin Yıldırım, Erdi Kement, Mesut Yılmaz, Kemal Cicioğlu, Alparslan Akkuş
ÖDÜLLERİ/AWARDS:
Uluslararası İstanbul Film Festivali En İyi Kadın Oyuncu/International İstanbul Film Festival Best Actress-Sanem Öge, 2012
Adana Altın Koza Film Festivali Yılmaz Güney Ödülü, En İyi Film, En İyi Yönetmen, 2012

Kısa ve belgesel filmleriyle tanıdığımız Belmin Söylemez, ilk uzun metraj filmi 'Şimdiki Zaman'da, kaybettiği umudunu geri getirmeye çalışan Mina'nın hikayesini anlatıyor. Mina, işsizlik, yalnızlık ve mutsuzluktan bunalıp, sıfırdan başlamak üzere soluğu Amerika'ya gitmeye karar verir. 28 yaşındadır, eski kocasını unutmalıdır ve oturduğu evi boşaltmak için bir ayı vardır. Başka bir ülkeye gidecek parası olmadığından bir fal kafede işe başlar. Fal baktırmaya gelen müşterilere 'üç vakte kadar' mutluluk vaat edemez, 'hanene ay doğacak' diyemez; başka bir yol bulur: Fincanı 'okurken' kendi acılarını ve umutlarını müşterilerin beklentileriyle buluşturmaya, kahve fallarında kendi yaşamını sorgulamaya başlar. Mina bu sayede şimdi zamandan geleceğe kaçmayı başarabilecek midir?
Günümüz toplumunda birçok genç, Mina gibi işsiz, yalnız ve mutsuz. 'Şimdiki Zaman' umuda ve umutsuzluğa, kadere ve dostluğa, gitmeye ve kalmaya dair, nefesimizi kesmeyen, aksine göğsümüze nefes ekleyen bir film.

Well known by her short films and documanteries, Belmin Soylemez, in her first featured film tells the story of Mina who tries to find her way and her long-lost hope. Mina, unempoyed, unhappy and hopeless with her life, decides to have a clean slate and go to The United States. She is 28years-old, has to forget her ex-husband and has to evacuate her apartment in a month. In order to realize her dream, she starts working in a cafe as a fortune teller looking at the coffee grounds which is a common and fun thing (to do) in Turkey. As a custom, when you look at the grounds, one mostly tells good or hopeful things. But Mina can not do this. She can not promise to the clientele "happiness in 3 period of time" or can not say "there is a full moon inside your home to bring happiness". Instead, she combines her misery and hopes with her clienteles' expectations and finds a different way to tell her visions. By this way she starts to question her own life as well. Nowadays, Our community is full of unemployed, unhappy and lonely young people as Mina. Our Times is a film about hope and despair, faith and friendship, going or staying, but more than these, it is a film which gives us an extra breath to enjoy it.

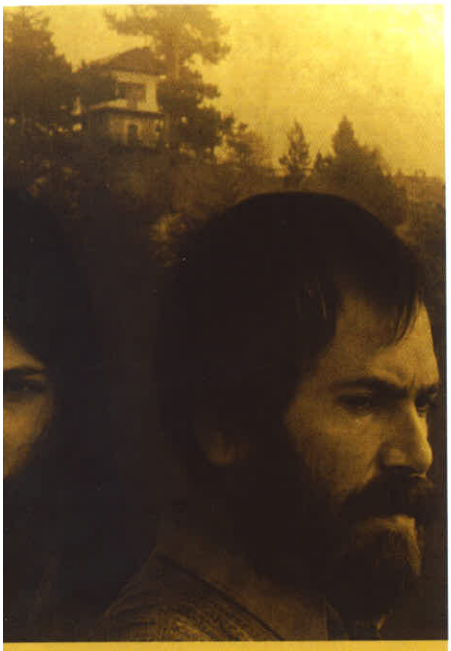

GÖZETLEME KULESİ
WATCHTOWER

TÜRKİYE/TURKIYE, 2012, renkli/color, 100'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Pelin Esmer
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Özgür Eken
KURGU/EDITING: Ayhan Ergürsel, Pelin Esmer
YAPIMCI/PRODUCERS: Tolga Esmer, Nida Karabol Akdeniz, Pelin Esmer
OYUNCULAR/CAST: Olgun Şimşek, Nilay Erdönmez, Menderes Samancılar, Kadir Çermik, Laçin Ceylan, Rıza Akın, Mehmet Bozdoğan
ÖDÜLLERI/AWARDS:
Adana Altın Koza Film Festivali En İyi Yönetmen, En İyi Kadın Oyuncu, En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu, En İyi Yardımcı Erkek Oyuncu, En İyi Görüntü Yönetmeni
Nürnberg Türkiye-Almanya Film Festivali En İyi Kadın Oyuncu Ödülü

Toronto ve Rotterdam Uluslararası Film Festivallerinin 'Resmi Seçki'sine giren 'Gözetleme Kulesi', Türkiye sinemasının son yıllardaki en üretken yönetmenlerinden Pelin Esmer'in yeni filmi. Filmleriyle uluslararası festivallerde bugüne dek pek çok ödül kazanan yönetmen, bu filminde seyircisini ormanın derinliklerine götürüyor ve dönüş yolunda seyircisinin yakasına sarsıcı bir hikaye iliştiriyor. Filmin konusuna gelince: Nihat, ormanın tepelerinde bir yangın gözetleme kulesine bekçi olarak sığınmıştır. Seher ise Kastamonu'nun Tosya ilçesinde yol kenarındaki küçük bir otogara kendini zor atmıştır. Bu iki yurtsuz insane, başkalarından kaçarken çarpışmışlar, birbirlerini bulmuşlardır. Suçluluk duygularına karşı kendi kendilerine verdikleri mücadeleyi bundan böyle birbirlerinin tanıklığında yapmak zorunda kalacaklardır. Belgeselleriyle tanınan ödüllü yönetmen Pelin Esmer, bu kez bir kadın ve bir erkeğin hikayesi üzerinden kurmaca göz kırpıyor.

'Watchtower' to enter the 'Offical Selection' of Toronto and Rotterdam International Film Festivals is the new film from Pelin Esmer, who is one of the most productive directors of Turkiye in the recent years. The director, with alot of awards from international festivals, takes her audience to the woods and tacks a staggering story on the way back. As for the plot of the film: Nihat takes shelter in a watchtower for fire by the woods and Seher barely makes it to a station by the road in the Tosya district of Kastamonu. These two people without a homeland, crashed and found one another while running away from others. From now on, they need to keep on their struggle with their guilts along with each other. Known for her documentaries, the award winning director Pelin Esmer winks at the audience in a fictituous way with a story of a man and a woman.

Pelin Esmer

Pelin Esmer 1972 yılında doğdu. Boğaziçi Üniversitesi Sosyoloji bölümünden mezun olduktan sonra bir yıl Yavuz Özkan'ın sinema atölyesine devam etti. Uzun metraj kurmaca, belgesel ve reklam filmlerinde yönetmen yardımcısı olarak çalıştı. 2002'de çektiği ilk belgesel filmi olan 'Koleksiyoncu' yurtiçi ve yurtdışında pek çok festivale davet edildi.

Pelin Esmer was born in 1972. After graduating from the Sociology department of Boğaziçi university, she continued her studies in Yavuz Özkans's cinema workshop. She worked as an assiatant director in long fiction, documentary and commercial films. Her first documentary film produced in 2002 called "The Collector" was invited to many domestic and international festivals.

FİLMLERİ/*FILMOGRAPHY*
2012 Gözetleme Kulesi, 2009 11'e 10 Kala, 2005 Oyun, 2002 Koleksiyoncu

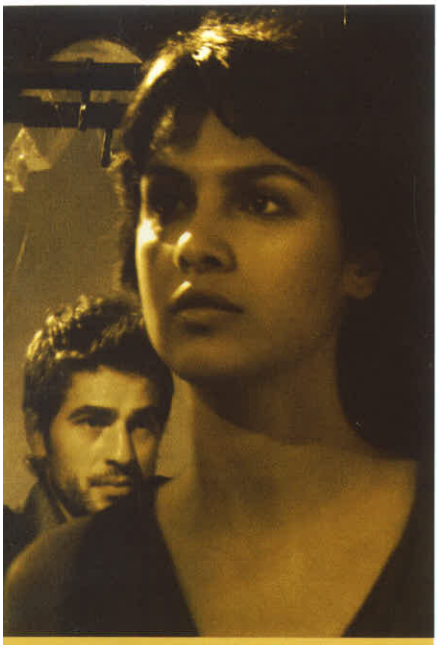

Elfe Uluç

Elfe Uluç İstanbul Saint Benoit Lisesi'nden mezun oldu. Sorbonne Üniversitesi'nde sanat tarihi lisansı ve sinema yüksek lisansını yaptı. Mimar Sinan Üniversitesi'nde Sosyoloji bölümünde öğretim görevlisi olarak çalıştı. Leos Carax, Roman Polanski, Alain Dahan, Yavuz Özkan gibi yönetmenlerin yapım ekiplerinde görev aldı. 20'ye yakın reklam filminde yönetmen yardımcılığı yaptı. 'Aziz Ayşe' yönetmenin ilk uzun metraj filmidir.

Elfe Uluç graduated from the Istanbul Saint Benoit High School. Receiving her bachelor's degree in art history and master's degree in cinema at Sorbonne University, she served as an academician in the Sociology Department of Mimar Sinan University. She took charge in the production teams of directors such as Leos Carax, Roman Polanski, Alain Dahan, and Yavuz Özkan. She was the assistant director in almost 20 commercial films. Having worked also as a scriptwriter, Uluç played in feature films and theatre plays. Her first feature film is 'Saint Ayşe'

FİLMLERİ/*FILMOGRAPHY:*
2004 Bir Ayrılık, 2005 Ayşe'yi Kim Sevmiyor, 2006 Cyber-Omer, 2007 Aziz, 2010 2012 Aziz Ayşe

AZİZ AYŞE
SAINT AYSE

TÜRKIYE-FRANSA/TURKIYE/FRANCE, 2012, renkli/color, 78'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Elfe Uluç
SENARYO/SCRIPT: Elfe Uluç
GÖRÜNTÜ YÖNETMENI/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Emre Deniz
YAPIM/PRODUCTION: Başak SayIN & Marsel Kalvo
OYUNCULAR/CAST: Melikşah Yardımcı, Feride Çetin, Engin Altan Düzyatan, Hakkı Şahin, Şenol Küçükyıldırım, Ayhan Şen, Esmeray

Kağıt toplayıcısı Ayşe, medyanın çarkında sıradan bir dişli gibi çalışan Elif ve onun Amerika'da müzik eğitimi almış olan sevgilisi Murat'ın kesişip ayrılan yollarını anlatan 'Aziz Ayşe', hüzünlü bir kara film. Ayşe yirmi yıldır kağıt toplayıp satarak yaşamını sürdürmektedir ve kazandığı üç-beş kuruşu hayır kurumlarına bağışlayacak kadar da gönlü zengin bir insandır. Bu nedenle mahallede herkes ona 'aziz' adını takmıştır. Erkek görüntüsünün ardında kadın olmayı seçen Ayşe'nin sert mizacına rağmen melek gibi bir kalbi vardır. Dolapdere'de terk edilmiş bir evde yaşayan Ayşe'ye çevredeki komşular rahat vermezler. Ayşe sürekli gözetlendiği düşüncesinden kurtulamaz. Tam bu sırada Elif ile tanışır. Elif, çok etkilendiği Ayşe'nin yaşam öyküsünü belgesel bir filme dönüştürmeye karar verir. Murat'a göre bu, maceraperestliktir; Elif'teki değişimi ilişkilerine bir tehdit olarak görür. Elif, Ayşe ve belgesel sürecinde tanıdığı travestilerin etkisiyle, başka bir kadın olduğunu hissetmeye başlamıştır. Ayşe'nin yarattığı etki herkeste bir değişime sebep olacaktır. Öte yandan Elif, Ayşe'nin yaşadığı bu sahipsiz evin kendisine verilmesini sağlar. Böylece Ayşe işgal ettiği yerde yaşam boyu oturma hakkı kazanır. Bir süre gözetlenmeden, sıradan ve paranoyasız yaşadıktan sonra bir gün, parlak turuncu şov elbisesini giyerek sokağa döner.

Ayse, who is at her, 50s is a garbage-picker for twenty years. She has chosen to be a woman under her physiology as a man who had prostituted herself when younger. She donates her earnings from waste-picking to charity, especially to mosques and Turkish Army Foundation. He was nicknamed the Saint by her neighbors. Saving herself years ago from being homeless by squatting a deserted building years ago, Ayse's conscience is not at ease. She constantly thinks that her neighbors closely watch her to occupy her house. Elif meets Ayşe by coincidence. Immediately attracted to her story, she starts a documentary about Ayse. Murat does not like this change nor does he understand. Murat's role in Elif's live seems to fade gradually. However, Elif, under the influence of Ayşe and other transvestites she has met during the process, feels that she has found the woman inside. Grown more mature from her recent experiences, she concurs that Murat does not understand her, and leaves him. With a strange coincidence, Murat really gets a gig offer. In the meanwhile, Elif tries enough that the municipality gives the rights of the squat house to Ayse, to save her from her neighbors whom she cannot be sure if they really like Ayse or not. Upon Elif's efforts, Ayse's house is registered to her until she dies. After living for a while quite ordinarily without any paranoias, one day she wears her orange color shiny costume and goes back to the streets.

YABANCI
THE STRANGER

TÜRKİYE/TURKIYE, 2011, renkli/color, 94'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Filiz Alpgezmen
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Özgür Polat
KURGU/EDITING: Çiçek Kahraman
YAPIMCI/PRODUCERS: Eylem Akın, Ali Suphi Alpgezmen
OYUNCULAR/CAST: Sezin Akbaşoğulları, Caner Cindoruk, Serkan Keskin, Xavier Clion, Selen Uçer, Ülkü Duru

Özgür, devrimci mücadele sonrası, 80 darbesiyle Fransa'ya iltica etmiş bir anne-babanın kızıdır. Annesi o çok küçükken ölünce babasıyla Paris'te yaşamış, Türkiye'yi hiç görmemiştir. Hayatla bağları kopuk, her şeye ama en çok da kendine 'yabancı' biridir. Özgür Paris'teyken bir gün babası Hüseyin'in ölüm haberini alır. Babasının evinde bulduğu vasiyet gibi bir mektuptan çok etkilenince cenazeyi alıp İstanbul'a gelir. İstanbul'da, vatandaşlıktan çıkarılmış babasını defnedebilmesi için çözülmesi belki de imkansız bürokratik engelleri aşması gerekmektedir. Bu engeller, Özgür'ü Türkiye bürokrasisi, İstanbul ve kendi içinde bir yolculuğa zorlar. Yardım istemek için ilk önce annesinin akrabalarına ulaşacaktır. Sonra da babasınınkilere. Özgür'ü bekleyen bir de sürpriz vardır. Hayatta olan babaannesi, babasının 80'de bırakıp kaçtığı evi olduğu gibi korumuştur. Bu andan itibaren her ikisi için de olaylar hiç ummadıkları şekilde gelişir.

Özgür is the daughter of parents who, following the revolutionary struggle, took refuge in France after the coup d'etat of 1980. She is born and raised in Paris, having never visited Turkey. Her mother passed away when she was a child and Özgür is raised by her father. Özgür is a young woman who is seriously disconnected from life, a "stranger" to everything but mostly to herself. The story begins with the death of Hüseyin, Özgür's father, in Paris. A letter Hüseyin deeply effects her. She comes to İstanbul with her father's body. In Istanbul, she finds out that in order to bury her father, who is not a Turkish citizen after the coup, she should overcome almost impossible bureaucratic problems. These problems will force Özgür into a journey to Turkish bureaucracy, İstanbul and herself. Firstly, she makes contact with her mother's relatives for help. And then he address will be her father's relatives. However, there is a surprise waiting for Özgür; her half-mad grandmother has protected her father's house as it was when he fleed in 1980. After this, things develops in an unexpected way for both of them.

Filiz Alpgezmen

Filiz Alpgezmen 1975'te doğdu. 1993'te Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi'ne girdi. 97'de Bilkent Sahne Sanatları'na burslu kabul edildi. 2005 yılında İstanbul'a taşındı ve birçok ulusal televizyon kanalında yayınlanan dizi projelerinde senarist olarak görev aldı. Halen Moda Senaryo Evi yazar grubunun başyazarlarından ve FİLMODA'nın ortaklarından. 'Yabancı' yönetmenin ilk sinema projesi.

Filiz Alpgezmen was born in 1975. She entered Ankara University Faculty of Communications in 1993. In 1997, she was accepted to Bilkent University Faculty of Music and Performing Arts Directing Program with full scholarship. She is currently one of the lead writers of the Moda Screenplay House screenwriters' ensemble. 'The Stranger' is the first film project which Alpgezmen has written and directed.

16. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali
16th Flying Broom International Women's Film Festival

KUZEYİN CADISI: MAI ZETTERLING
A WITCH FROM THE NORTH: MAI ZETTERLING

KUZEYİN CADISI: MAI ZETTERLING
A WITCH FROM THE NORTH: MAI ZETTERLING

MAI ZETTERLING

Bir oyuncu olarak kadın bakış açısını büyük bir içtenlikle beyazperdeye yansıttı. Bir yönetmen olarak güçlü filmler yaptı; toplumda erkek iktidarını ve aileyi eleştiren bu filmler daha sonra İsveç toplumu ve 1960-70'lerde kadınların hakları etrafında dönen tartışmaların bir parçası haline geldi. Mai Zetterling (1925-1994) kariyerine genç bir oyuncu olarak başladı. Bir İsveç filminde ilk kez kamera karşısına geçtiğinde 16 yaşındaydı. Alf Sjöberg'in yönettiği 1944 yapımı 'Hets' filmindeki rolüyle tüm dünyada üne kavuştu. Bir kadın yönetmen olarak İsveç'in sinema tarihinde öncü bir rolü olan Zetterling, kadınların özgürleşmesiyle ilgili kışkırtıcı sanatsal filmler yaptı. Yaptığı filmler Pauline Brunius ve Anna Hofman-Uddgren gibi İsveç sessiz filminin altın çağının öncüsü kadın yönetmenlerden sonra bir ilkti. Avrupa'da devrimin olduğu 1968 yılında çektiği 'Flickorna/The Girls' İsveç'te erkek iktidarı üzerine komik ve bir o kadar da satirik bir film. Pek çok kişi bu filmi sevse de İsveç'te özellikle erkek film eleştirmenleri 'Flickorna'dan nefret etti. Mai Zetterling ilk filmini 1960'ların başında, Jan Troell, Bo Widerberg, Vilgot Sjöman gibi İsveçli büyük film yönetmenleriyle aynı zamanda çekti; ancak filmleri hiçbir zaman medyanın ilgi odağı olmadı. 1983'te 'Scrubbers' adlı filminin gösterimi için geldiği Göteborg Uluslararası Film Festivali'nde kendisiyle röportaj yapma şansım olmuştu. Çocuksu siması, şairane sesi ve keskin bakışları vardı; onunla kadın haklarından konuştuk. Mai ve filmleri İsveç'te yeni nesil kadın yönetmenlerin önünü açmıştır.

Ingela BROVIK
Sanat Eleştirmeni, Malmö-İsveç

As an actress she could play female vulnerability with intense sensibility.
As a woman film director she made strong films, which became a part of the official discussion about the Swedish society and women's rights in the 1960 :es and 1970:es. and critized male power in society and family. Mai Zetterling (1925-1994) started as a young actress, she was 16 when she made her first role in a Swedish film, and became world famous after her role in "Hets", directed by Alf Sjöberg 1944. She was a pioneer in the Swedish film history as female film director who made artistic and provocative films about women's liberation, one of the first after the Swedish "Golden Age" of silent film with women film directors like Pauline Brunius and Anna Hofman-Uddgren. Her film "Flickorna"(The Girls" 1968(the year of the revolution in Europe) is a funny, a bit satirical film on Swedish male power. Many people liked it, but the filmcritics of Sweden (mostly men) hated it. Mai Zetterling directed her first film in early 1960:es, at the same time as the big Swedish filmdirectors like Jan Troell, Bo Widerberg, Vilgot Sjöman - but she never got the same attention in media. She visited the Gothenburg International Film Festival, Sweden, with her film, "Scrubbers" 1983, where I met her for an interview. We discussed women's rights, she with her girlish look, poetic voice and sharp eyes. She and her films opened the door for a new young generation of women film makers in Sweden.

Ingela BROVIK
Critic, Malmö-Sweden

KUZEYİN CADISI: MAI ZETTERLING
A WITCH FROM THE NORTH: MAI ZETTERLING

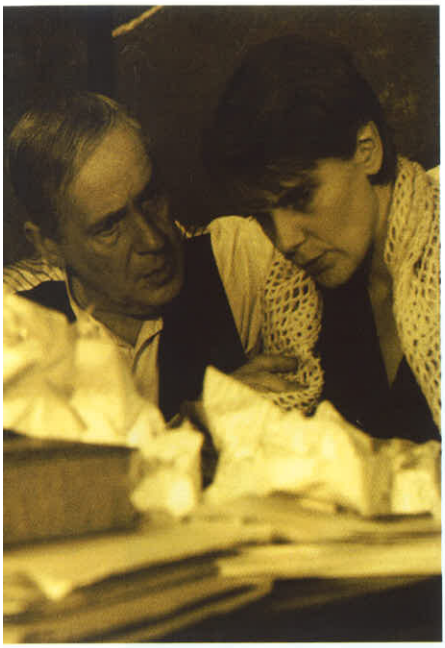

AMOROSA
AMOROSA

İSVEÇ/SWEDEN, 1986, 117'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Mai Zetterling
SENARYO/SCRIPT: Mai Zetterling
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Rune Ericson
OYUNCULAR/CAST: Stina Ekblad, Erland Josephson, Philip Zandén
YAPIM/PRODUCTION: Sandrew Film & Teater AB
ÖDÜLLER/AWARDS: The Guldbagge Award, The Kurt Linder Grant/Guldbagge Ödülü, Kurt Linder Ödülü

Yönetmenin ölmeden önce çektiği son filmi olan 'Amorosa', 20. yüzyılın başlarında, bir asilzade olarak yaşamış İsveçli yazar Agnes von Krusenstjerna'nın David Sprengel'le mutsuz evliliğini anlatıyor. Venedik karnavalı sahneleriyle dikkatleri çeken film, Zetterling'in İsveç'in en yaratıcı yönetmenlerinden biri olduğunu bir kez daha gösteriyor.

'Amorosa', a film about Agnes von Krusenstjerna and her unhappy marriage to David Sprengel. Unfortunately, this was to be her last film. The film featured notably lavish scenes such as those of the carnival in Venice, and firmly re-established Zetterling as one of the most creative directors in Swedish cinema. Unfortunately, this was to be her last film.

AŞIK ÇİFTLER
LOVING COUPLES
ÄLSKANDE PAR

İSVEÇ/SWEDEN, 1964, 118'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Mai Zetterling
SENARYO/SCRIPT: Mai Zetterling, David Hughes
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Sven Nykvist
OYUNCULAR/CAST: Harriet Andersson, Gunnel Lindblom, Gio Petré
YAPIM/PRODUCTION: Sandrew Film & Teater AB
ÖDÜLLER/AWARDS:
İsveç Sinema Derneği Ödülü/ Swedish Film Society Prize, 1965
İsveç Film Enstitüsü Kalite Ödülü/The Swedish Film Institute's Quality Grant

1964 yapımı uzun filmi Aşık çiftler ile Mai Zetterling, kendisini 1960lar ve 1970lerin politik realistlerindense Luis Buñuel, Alf Sjöberg ve Ingmar Bergman gibi film yapımcılarıyla daha çok ortak noktası olan bireyci ve ikonoklast bir yönetmen olarak tanımlamıştır.

With her 1964 feature debut Loving Couples (Älskande par), Mai Zetterling established herself as an individualist and iconoclast who had more in common with filmmakers such as Luis Buñuel, Alf Sjöberg and Ingmar Bergman than with the political realists of the 1960s and 1970s.

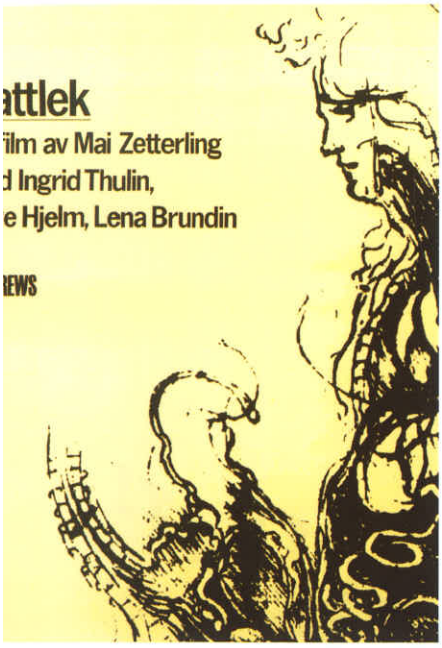

KUZEYİN CADISI: MAI ZETTERLING
A WITCH FROM THE NORTH: MAI ZETTERLING

GECE OYUNLARI
NIGHT GAMES
NATTLEK

İSVEÇ/SWEDEN, 1966, 105'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Mai Zetterling
SENARYO/SCRIPT: Mai Zetterling, David Hughes
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Rune Ericson
OYUNCULAR/CAST: Ingrid Thulin, Keve Hjelm, Jörgen Lindström
YAPIMCI/PRODUCER: Göran Lindgren

Mai Zetterling'in senaryosunu da kendi yazdığı 'Gece Oyunları' için, İsveçli yazar Agnes von Krusenstjerna'dan kaptığı tema ve imgelerle kurduğu bir kabus sahnesi denebilir. Filmin ensest ilişkiyi konu alma biçimi Venedik Film Festivalinde hem eleştirilere maruz kaldı hem de bir skandala neden oldu. İsveç gazetesi Dagens Nyheter'de yayımlanan yazısında Mauritz Edström bu film için "En zekice yapılmış ve en önemli İsveç filmlerinden biri" yorumunu yapmıştı.

'Night Games' based on an original screenplay by Zetterling herself, was a kind of nightmare version of the themes and images that Zetterling had lifted from Agnes von Krusenstjerna. The film's portrayal of incestuous love caused both offence and scandal, this time at the film festival in Venice. Writing in Dagens Nyheter, Mauritz Edström called it "one of the most intelligent and important of Swedish films."

KIZLAR
THE GIRLS
FLICKORNA

İSVEÇ/SWEDEN, 1968, 100'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Mai Zetterling
SENARYO/SCRIPT: Mai Zetterling, David Hughes
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Rune Ericson
OYUNCULAR/CAST: Bibi Andersson, Harriet Andersson, Gunnel Lindblom
YAPIM/PRODUCTION: Sandrew Film & Teater AB

'Kızlar' filmiyle Zetterling, Aristofanes'in kaleme aldığı antik bir oyun olan Lysistrata'yı sahneye koymak üzere turneye çıkan üç kadın oyuncunun gözünden keyifli bir önyargı, politika ve cinsiyet rolleri çalışması sahneliyor. Film, zamanın erkek eleştirmenlerini şaşkına çevirmiş, Zetterling'in kendi ülkesinde bir uzun film daha yapabilmesi için 18 yıl geçmesi gerekmişti.

With 'The Girls' Zetterling staged a playful study of prejudice, politics and gender roles told through the eyes of three actresses who are on tour with a production of Aristophanes' "Lysistrata". Male critics at the time were nonplussed by the film, and it was to be a further 18 years before Zetterling made another feature film in Sweden.

16. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali
16th Flying Broom International Women's Film Festival

DİKKAT! MONIKA TREUT!
ATTENTION! MONIKA TREUT!

DİKKAT! MONiKA TREUT!
ATTENTION! MONIKA TREUT!

CİNLİ
GHOSTED

ALMANYA-TAYVAN/GERMANY-TAIWAN, 2009, renkli/color, 89'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Monika Treut
SENARYO/SCRIPT: Monika Treut & Astrid Ströher
KURGU/EDITING: Renate Renate Ober
YAPIMCI/PRODUCERS: Monika Treut & Elfi Mikesch
OYUNCULAR/CAST: Inga Busch, Ke Huan-Ju, Hu Ting-ting, Jack Kao, Lu Yi-ching, Kevin Chen, Jana Schulz, Marek Harloff, Chang Nai, Nick Dong-Sik

"Cinli" Hamburg ve Taipei'de geçen esrarlı bir aşk hikayesini konu alıyor. Hamburglu sanatçı Sophie'yi, geçmiş ve günümüz hikayelerinden bir derleme eşliğinde Tayvanlı sevgilisi Ai-Ling cinayetini kabullenme aşamasına geldiğinde takibe başlıyoruz. Kederini dindirmek için Sophie, Ai-Ling'i anlatan bir video kurguluyor ve sergiyi Taipei'ye getirdiğinde, Ai-Ling'in ölümü üzerine inceleme başlatan, tutkulu ve baştan çıkarıcı gazeteci Mei-Li ile tanışıyor. Ama Mei-Li evinin kapısında göründüğünde, Sophie etrafında garip birşeyler döndüğünden şüphelenmeye başlar.

Ghosted is a mysterious love story set in Hamburg and Taipei. Through a mixture of flashback and present day storytelling we follow the Hamburg artist Sophie as she comes to terms with her Taiwanese lover Ai-Ling's murder. To ease her grief Sophie creates a video installation about Ai-Ling, and when she brings the exhibition to Taipei she meets the ambitious and seductive Mei-Li, a journalist who is investigating Ai-Ling's death. Unable to forget her dead lover and confused by Mei-Li's advances, she flees back to Hamburg.

CİNSİYET KİMLİKLERİ
GENDERNAUTS

ALMANYA-ABD/GERMANY-USA, 1999, 86' renkli/color

YÖNETMEN/DIRECTOR: Monika Treut
SENARYO/SCRIPT: Monika Treut
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Elfi Mikesch
KURGU/EDITING: Eric Schefter
YAPIMCI/PRODUCER: Monika Treut
OYUNCULAR/CAST: Sandy Stone, Texas Tomboy, Max W. Valerio, Jordy Jones, Stafford, Tornado, Hida Viloria, Annie Sprinkle

San Fransisco'nun önde gelen sosyal ağlarını toplumsal cinsiyet üzerinden kuran kişileri tanıyalım: kendi kitabı Max. A Man'den okuma yapan Max Wolf Valerio, Jordy Jones ve onun internet sanatı, yeni iş merkezleri keşfeden ve Jordy Jones ile beraber dünyanın önde gelen cinsiyet cümbüşü Club Confidential'ı organize eden Texas Tomboy ve onun video sanatı; Stafford. Erkek ve kadın kimliğinin ortasında mutlu bir şekilde duran interseksüel Hida ile tanışıyoruz ve ayrıca biyolojik olarak kadın olup cinsiyet değişimini destekleyen iki olağanüstü kadınla da: seks tanrıçası Annie Sprinkle ve Texas Tomboy'un eskiden sevgilisi olan gazetelerde eski orta sayfa güzeli model Tornado. Gezimizin seyrini çok özel bir hayvan türü olan Benekli Sırtlanların hayatına doğru değiştiriyoruz.

We get to know San Francisco's leading gender mixers: Max Wolf Valerio, who reads from his book, Max, A Man; Jordy Jones and his net art; Texas Tomboy and his video art; Stafford, who explores new business venues and, together with Jordy Jones, organizes Club Confidential, the world's leading gender bender event. We meet Hida, an intersexed woman, who happily inhabits the middle ground between male and female; and two extraordinary biological women who support transgender people: sex goddess Annie Sprinkle and ex-centerfold model Tornado, who was Stafford's lover and is the self-proclaimed mother of Texas Tomboy. We take excursions into the life of the spotted hyena, a very special animal society.

DİKKAT! MONiKA TREUT!
ATTENTION! MONIKA TREUT!

BAKİRELER
VIRGIN MACHINE

ALMANYA/GERMANY, 1988, siyah-beyaz/b&w, 84'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Monika Treut & Elfi Mikesch
SENARYO/SCRIPT: Monika Treut & Elfi Mikesch
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Elfi Mikesch
KURGU/EDITING: Renate Merck
YAPIMCI/PRODUCERS: Monika Treut & Elfi Mikesch
OYUNCULAR/CAST: Ina Blum, Marcelo Uriona, Gad Klein, Mona Mur, Peter Kern, Erica Marcus, Carla Wood Saivre

Yazar ve gazeteci olmak isteyen Dorothee, uzun süre önce kaybettiği annesini bulmak ve aşk acısına çare aramak için Almanya'yı terk edip büyülü şehir San Fransisco'ya gider. Ramona adlı bir zenneyle karşılaşır, büyüleyici Macar bohemi Dominique ve Susie, striptiz şovuna izleyici bulmak için bağıran adam ve komikliğin ve kişisel keşfin macerasıyla karşılaşır. Dorothy büyülenmiş bir turist gibi şehrin lezbiyenlerinin en çılgın anlarına tanık olup cinsel kimliğini keşfedecektir.

Dorothee, a would-be writer and journalist, leaves Germany for the Oz of San Francisco, searching for her long-lost mother and a cure for the malady of love. But encounters with male impersonator Ramona, charming Hungarian bohemian Dominique, and Susie Sexpert, barker for an all-girl strip show, lead to exploratory adventures of self-discovery and fun. When Dorothy surfaces like a dazzled tourist on the wilder shores of the city's lesbian community, she has discovered her true sexuality.

ZALİM KADIN
SEDUCTION: THE CRUEL WOMAN

ALMANYA/GERMANY, 1985, siyah-beyaz/b&w, 84'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Monika Treut & Elfi Mikesch
SENARYO/SCRIPT: Monika Treut & Elfi Mikesch
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Elfi Mikesch
KURGU/EDITING: Renate Merck
YAPIMCI/PRODUCERS: Monika Treut & Elfi Mikesch
OYUNCULAR/CAST: Mechithild Grossmann, Udo Kier, Sheila McLaughlin, Carola Regnier, Georgette Dee, Peter Weibel, Judith Flex, Barbara Ossenkopp, Danila Ziegler, George Lanann, Jürg Schlachter

Leopold von Sacher-Masoch'un Kürklü Venüs adlı yapıtından ilham alan film, Hamburg'da deniz kenarındaki bir binada, kölelerin aşağılanmasını izleyen kitlenin para verdiği galerinin sahibi olan mazoşist bir kadının, Wanda'nın hikayesini anlatıyor. Buz gibi soğukkanlı ve esrarengiz gülüşleriyle cinsel klişeleri ve sosyal tabuları yerle bir eden Wanda, sadomazoşist fantezilerini sahneleme konusunda uzmandır ve ilişkileri geleneksel boyutlardaki kişisel ve profesyonel hayatın sınırlarını aşar. Bu sırada ayakkabı fetişisti olan Alman lezbiyen sevgilisini Amerikalı kölesi için terk eder. Kendisine aşık olarak efendi-köle ilişkisinin kurallarını bozan erkek oyuncuyu ise aşağılamaktan beter eder.

Inspired by the novel Venus in Furs (1870) by Leopold von Sacher-Masoch, the film tells the story of a dominatrix woman, Wanda, who runs a gallery in a building on the Hamburg waterfront, where audiences pay for the privilege of watching her humiliate her slaves. She is a business woman who smashes sexual stereotypes and social taboos with icy self-possession and an enigmatic smile. As an artist she specializes in the staging of elaborate S & M fantasies and her affairs transgress the usual boundaries of personal and professional life. Along the way she leaves her German lesbian lover, a shoe fetishist, for an American trainee, and does more than step on the toes of the male performer who has broken the rules of the master-slave relationship by falling in love with her.

16. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali
16th Flying Broom International Women's Film Festival

GALA
GALA

BAŞKA BİR DÜNYA
ANOTHER WORLD

POLONYA/POLAND, 2012, 97'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Dorota Kędzierzawska
SENARYO/SCRIPT: Dorota Kędzierzawska
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Arthur Reinhart
KURGU/EDITING: Dorota Kędzierzawska & Arthur Reinhart
MÜZİK/MUSIC: Włodek Pawlik
YAPIMCI/PRODUCER: Arthur Reinhart
ANLATICI/NARRATOR: Danuta Szaflarska

'Başka Bir Dünya', artık olmayan bir dünyaya ait samimi bir hikaye. Ünlü tiyatro ve sinema oyuncusu Danuta Szaflarska, ona şekil veren kültür ve öyküleri bize aktaran rehberimiz ve anlatıcımız. Filmin, Arthur Reinhart'ın genellikle siyah-beyaz görüntülerinden oluşan, alçakgönüllü görsel katmanı Szaflarska'nın kendi arşivinden ve aynı zamanda oynadığı (Forbidden Songs, The Treasure, A Farewell to Maria, and Time to Die) filmlerden görüntüler serpiştirilerek bütünlemiş. Bu görüntüler oyuncu tarafından anlatılan bağlantısız, geçmişe ait ve komik hikayeyle birbirine bağlanmış. Bir buçuk saatlik film mesafeli ve içine kapanık başlıyor ama daha sonra çok kişisel aktarımlarla açılıyor. Danura Szaflarska içten ve teklifsiz kişisel itiraflarıyla tanınıyor. Ancak filmde izleyicileri kahkahanın yaşam kurtaran rolünü, bir oyuncunun iş ahlakını, işgal altındaki Polonya'daki yaşamı, ikinci dünya savaşı sırasındaki travmatik deneyimlerini, özgürlüğü ve cesareti anlattığı konuşmasını dinlemeye davet ediyor. Kapanış cümlesi olan "Oynamamalısınız, olmalısınız", sadece bir oyuncu olarak değil, bir insan olarak da kat ettiği yolu çok iyi özetliyor.

'Another World' is an intimate tale about a world that is no more. The renowned theater and film actress is our narrator and guide to the stories and culture that shaped her as a person. The film's frugal visual layer, comprising mostly black and white photography by Arthur Reinhart, interspersed with images from's own archives as well as footage from such pictures as Forbidden Songs, The Treasure, A Farewell to Maria, and Time to Die, binds together the digressive, reminiscent, and funny story told by the actress. Running just over an hour and a half, this film starts off reserved and detached, before opening up, after some time, to increasingly personal reflections. Danuta Szaflarska is known for her modesty and unwillingness to share personal confessions. But in Another World, she invites viewers to listen to her talk about the life-saving role of laughter, an actor's work ethic, life in occupied Poland, traumatic experiences during World War II, freedom, and courage. The statement with which she closes the film, "You should just be, not act," perfectly captures the path she has taken not just as an actress, but as a person.

Dorota Kędzierzawska

1957'de doğdu. 1978'de Lodz Üniversitesi'nin kültürel çalışmalar bölümünü bitirdi. 1978-80 arasında Rusya'da film yönetmenliği eğitimi aldı. Ardından Polonya Film Okulu'nun sinema ve tiyatro bölümünde öğrenimini sürdürdü.

Dorota Kędzierzawska was born in 1957 in Lodz. She studied Cultural Studies at the University of Lodz from 1976 to1978, Feature Film Directing at the Moscow WGIK from 1978 to 1980, and Film and Theater at Polish Film School in Lodz from 1980 to 1985.

BAZI FİLMLERİ
SELECTED FİLMOGRAPHY
1988 Koniec Świata, 1991 Diabły Diabły, 1994 Wrony, 1998 Nic, 2005 Jestem
2007 Pora Umierać, 2010 Jutro BęDzie Lepiej

Kim Longinotto

Kim Longinotto Londra'da doğdu. Ulusal Sinema ve Televizyon Okulu'nu bitirdi. Belgesel çekmeye 1970'lerde başladı. Son filmlerinden biri olan 2008 tarihli 'sıkı Teyzeler' ile Sundance Film Festivali'nde jüri özel ödülü kazandı.

Longinotto was born in London and studied at the National Film and Television School in the UK. She began directing documentaries in the 1970s. Rough Aunties won the jury prize at the Sundance Film Festival.

BAZI FİLMLERİ
SELECTED FİLMOGRAPHY
1993 Dream Girls, 1995 Shinjuku Boys, 1998 Divorce Iranian Style, 2005 Sisters in Law, 2008 Rough Aunties, 2010 Pink Saries

SALMA
SALMA

İNGİLTERE/UK, 2005, DVCAM, renkli/color, 55'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Kim Longinotto
SENARYO/SCRIPT: Ollie Huddleston
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Kim Longinotto
KURGU/EDITOR: Ollie Huddleston
YAPIMCI/PRODUCER: Hamish Mykura, Anna Miralis

Yönetmen Kim Longinotto, bir seminere katılmak için gittiği Hindistan'da tanıştığı bir kadından Salma'nın hikayesini dinlemiş. Bu alışılmışın dışında ve ilham verici öyküyü filme çekme düşüncesi o zaman zihninde belirmiş. "Efsane gibiydi. Bu kadın dokuz yaşındayken küçücük bir odaya kilitlenmiş, evlendirildikten sonra bile odadan çıkmasına izin verilmemişti. Bu kadın sonra hak savunucusu oldu ve yaşadığı toplumdaki diğer kadınlara da yardım etti. Ve şair oldu." Yönetmen, Salma ile yazışıp onun hakkında film çekmek istediğini söylemiş. Salma'nın yanıtı gecikmemiş: "Ne zaman başlıyoruz?"
Dünyada milyonlarca kız çocuk Salma'nın yaşadıklarına benzer deneyimlere sahip. Ama o buna karşı koyarak hem kendini hem de milyonlarca kız kardeşini bu 'kader'den kurtarmak için mücadele ediyor.

"I was in a seminar at a Film Festival in Delhi and a woman, Urvashi Butalia, told a group of us about Salma. It was such an inspiring and unusual story that I knew immediately that I really wanted to make a film about her. It's a kind of legend - this woman who is locked away in a tiny room for 9 years , then gets married and still isn't allowed out - who then becomes an activist, a politician, trying to help other women in her community and also a famous poet. It's an amazing story. wrote to Salma. I emailed her. I said, 'I've heard your story from Urvashi, I think it would be really good if we could make a film together about your life.' I got an email back almost immediately. 'When do you want to come' She sounded so open and warm... All over the globe millions of young girls share the same fate, but Salma refused to let her years of imprisonment quell the voice she secretly nurtured. Twenty-five years later, Salma's vision of the world beyond her bars is transformed and her voice loud.

16. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali
16th Flying Broom International Women's Film Festival

İRAN'DAN: AKBARİ KARDEŞLER
FROM IRAN: AKBARI SISTERS

İRAN'DAN: AKBARİ KARDEŞLER
FROM IRAN: AKBARI SISTERS

TAHRAN'DAN LONDRA'YA
FROM TEHRAN TO LONDON

İRAN/IRAN, 2013, renkli/color, 45'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Mania Akbari
SENARYO/SCRIPT: Mania Akbari
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Ali Mohammad Ghasemi
KURGU/EDITING: Mastaneh Mohajer, Hamila Moayeri, Saad Ahmad Bires
YAPIMCI/PRODUCER: Mania Akbari
OYUNCULAR/CAST: Bijan Daneshmand, Neda Amiri, Elahe Hesari, Mania Akbari

Yönetmenin 'Memesiz Kadınlar' adıyla çekmeye başladığı ve ülkesinden ayrılınca adını 'Tahran'dan Londra'ya' olarak değiştirdiği bu film evli bir çiftin hikayesini anlatıyor: Ava ve Ashkan evde yardımcıları Meryem ve Rahim'le birlikte yaşamaktadır. Ava şair ve yazar, Ashkan ise tam bir burjuvadır. Ashkan'ın sürekli kendine benzetmeye çalıştığı Ava bu evlilikte çok mutsuzdur. Ashkan'dan habersiz, Meryem'e derin bir bağla bağlıdır Ava. Meryem genç, çekici ve birlikte zaman geçirmenin keyif verdiği bir kadındır ve Ava'yla bu mutsuz günlerinde yakından ilgilenir. Evliliği günden güne tatsızlaşan Ava'nın yalnız yaşayan ablası Roya, yalnızlığın kadınları hasta edeceğini düşündüğü için kardeşinin boşanmasına sürekli mani olmaktadır. Roya'ya göre şairlikle evlilik birlikte yürütülebilecek şeylerdir; oysa Ava esinini delilikten almakta, evliliğin ise deliliğini ve yaratıcılığını sekteye uğrattığına inanmaktadır. Ava ikinci kez hamile kalıp yine Ashkan'dan habersiz kürtaj olmaya karar verince Roya kız kardeşini bebeğini aldırmaması için ikna etmeye çalışacaktır... Mania Akbari filmini buraya kadar çekebildi ve birkaç yönetmen tutuklanması üzerine İran'da kendini kapana kısılmış hissedip ülkesini terk etti. Filminin geri kalanını Londra'da çekecekti.

Ava and Ashkan live with their caretaker couple Maryam and Rahim. Ava is constantly dissatisfied by her life with Ashkan. She has a deep and intimate relationship with their maid Maryam without the knowledge of Ashkan. Maryam pays especial attention to Ava and cares for her deeply. In the second half of the film Maryam disappears and due to the lack of her presence Ava's situation becomes more turbulent, and she finds it even more difficult to deal with her marriage. The conflict between Ava and Ashkan peaks further. Roya, Ava's sister, who has a close and deep relationship with her constantly tries to help hold Ava's marriage together. Since she is alone, she is afraid of her sister going through the same, and believes loneliness is not healthy for any woman. Roya supports and helps her sister in any way in order for Ava to reach her artistic ideals and purpose, but constantly advices her to preserve and care for Ashkan, since she does not think that being an artist and married are conflicting. Ava on the other hand is against her sister's point of view and thinks that art rises from her insanity. She feels that her daily married life with Ashkan is suppressing her lunacy and creativity. Ava gets pregnant again and for the second time, without telling Ashkan, decides to abort the child. Roya tries to convince her that in order to save and preserve her marriage she should keep the child. Mania makes the film up to this point, until a few filmmakers are arrested in Iran.

Mania Akbari

Mania Akbari 1974'te İran'da doğdu. 1991'de kariyerine resim yaparak başladı. Daha sonra sinemaya geçti; belgesellerde görüntü yönetmeni ve yönetmen yardımcısı olarak çalıştı. 2004'te ilk uzun filmi olan "20 Parmak"ı çekti.

Akbari was born in 1974 in Iran. From the year 1991 she began her career as a painter. She then was exposed to cinema by working as a cinematographer and asistan director on a few documentaries. In 2004, she directed her first feature "20 Fingers".

FİLMLERİ / FILMOGRAPHY

2003 Crystal, 2004 20 Fingers, 2007 10+4, 2011 30 minutes to 6 AM, 2011 One.Two.One, 2012 From Tehran to London
Videoları/Video Arts: 2004 Self, 2004 Repression, 2004 Sin, 2004 Escape, 2005 Fear, 2005– Devastation, 2012 In My Country Men Have Breasts

İRAN'DAN: AKBARİ KARDEŞLER
FROM IRAN: AKBARI SISTERS

MANİA'NIN DANSI
DANCING MANIA

İRAN-KANADA/IRAN-CANADA, 2012, renkli/color, 25'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Roya Akbari
SENARYO/SCRIPT: Roya Akbari
YAPIMCI/PRODUCER: Roya Akbari
KURGU/EDITING: Roya Akbari, Sohrab Nourbakhsh

Tanım biraz karışık olabilir ama 'Mania'nın Dansı' nedir diye sorarsanız, Roya Akbari'nin çektiği, Mania Akbari'nin 'Tahran'dan Londra'ya' adlı filmini nasıl çektiğini anlatan kısa bir film, demek gerekir. Film İran'da Devrim sonrasında dans eden kadınları ilk defa yakından inceliyor. Film yalnızca Akbari'nin İran'daki zoraki atmosferi gösteren anlatımcı yaklaşımını mercek altına koymakla kalmıyor, aynı zamanda görseller, stop-motion tekniği ve kamera arkası görüntülerle Tahran'dan Londra'ya filmindeki temaların derinliğini de ustaca aktarıyor. Freud'un psikanaliz teknikleriyle eleştirel incelemeyi birleştiren bu belgesel dans, ölüm, cinsellik, sansür ve yıkım kavramlarını, oyuncuların diyalogları ve filmdeki sembollerle tarif ediyor. Kardeşi Roya Akbari'nin hem İran'da ve hem Batıda yaşamış olması çok ince detayları yakalayıp bunlar üzerinden analiz yapmasına ve İran'daki zorlukları göz önüne sermesine imkan sağlıyor. Mania Akbari bu film nedeniyle İran'ı bir daha dönmemek üzere terk etmek zorunda kaldı. Filmde anlatılanlar yönetmenin yaşamıyla örtüşüyor ve onun sanatını icra edebilmek için ülkesinden ayrılmak zorunda kalmasını ölüme benzeterek bir bakıma 'sanatsal ölüm' kavramını ortaya çıkarıyor. 'Mania'nın Dansı' görsel sanat, deneysel sanat ve belgeselin harmanlandığı yeni bir film dilini müjdeliyor.

'Dancing Mania' is a short film on the latest film by Mania Akbari titled 'From Tehran to London'. The film takes a closer look at Akbari's latest boundary pushing film that displays females dancing for the first time in Iranian cinema after revolution. 'Dancing Mania' not only reviews the evolutionary growth of Akbari as an expressive filmmaker in the constrained atmosphere of Iran, but it intelligently employs stills, stop motion imagery, and back stage footage to capture the depth of the themes that are played out in From Tehran to London. Through the lens of critical analysis with a touch of Freudian psychoanalysis, the documentary comments on how the themes of dance, death, homosexuality, censorship and devastation come to light through the actor's dialogues and symbols in the film. Roya Akbari's seemless narration guides the audience through various footage and acts as a visual essay, but one that can cinematically stand on its own. The fact that Roya Akbari herself has lived extensively in Iran and in the West and allows her nuanced analysis to capture the various challenges that From Tehran to London comments on. One of these challenges is the reality that Mania Akbari faces by the end of the filming, that of leaving Iran for good. The documentary shows how the themes in a sense extend to Mania's reality and how the interrelationship between art and death eventually pushed Mania out of Iran as she was facing a kind of creative death.

Roya Akbari

İran'da doğdu. Aslen Kanadalı. Videodan performansa, yerleştirmeden filme birçok farklı alanda sanatsal işleri var. 2007'de İranlı yönetmen Abbas Keyrüstemi'nin 'On' ve kız kardeşi Mania Akbari'nin 'On+Dört' filmlerinde rol aldı.

Roya Akbari is an Iranian-born, Vancouver-based artist. Her interdisciplinary practice ranges from photography and video, to performance, installation and film. She has performed in Abbas Kiarostami's 'Ten' in 2002 and Mania Akbari's 'Ten+four' in 2007.

FİLMLERİ/*FILMOGRAPHY*:
2012 Dancing Mania

İRAN'DAN: AKBARİ KARDEŞLER
FROM IRAN: AKBARI SISTERS

MANİA AKBARİ'NİN VİDEOLARI
VIDEO ARTS BY MANIA AKBARI

2004-Self/Oto (kendi), dijital video, 6'; 2004-Repression/Baskı, dijital video, 2'; 2004-Sin/Günah, dijital video, 6'; 2004-Escape/Kaçış, dijital video, 6'; 2004-Fear/Korku, dijital video, 6'; 2005- Devastation/Tahribat, dijital video, 6'

Bu videoların her biri, aynı anda ekranda olan birçok küçük ve ayrı ayrı bölünmüş görüntülerden oluşuyor. Bazen görüntü ikiye bölünebiliyor, bazen de birçok parçaya. Her birinin öznel başlıkları kendi kendilerine konuşuyor ve geride bırakılan her şüpheyi Mania kesinkes kafasından atıyor, parçalara ayırıyor, hareket eden her karenin tek başrol oyuncusu ve bir alternatif olarak hiddetlenen/korkan/provokatif/ ölü görünüşü, geleneksel rolleri üstlenen ya da 20 Parmak filminin sonundaki adamı oynayan izleyicilerin gözlerine -isteseler de istemeseler de- doğrudan kilitleniyor bu kez. Çeşitli durumlar söz konusu olduğunda Mania kendisini de içine katıyor veya doğrudan kadın aidiyetini ve zorla sınırlandırılmayı akıllara getiriyor. Akbari '20 Parmak' filmini iyi ki çekti, böylece aklına çekim esnasında bu altı videoyu çekme fikri geldi. Bir başka deyişle Mania filmini kalbimize dokunan altı sosyal sözle tek tek işliyor!

The basic means of expression used by the authoress in every single of the six videos is the so-called 'split-screen', the combination of a several smaller, separately framed images –scraps– within the same action. Their individual titles speak for themselves, and every doubt left is definitely dispelled by Mania, broken to pieces; the only protagonist of every moving picture, and her alternatively raged/scared/ provocative/ dead look that stares directly at the spectators' eyes which this time –whether they want it or not– take on the role of the tradition or the man on the dock from the 20 Fingers. Various situations that Mania puts herself in or creates directly evoke the issue of (female) dependency and forced restraint. It seems as if Mania had dreamed her videos while shooting 20 Fingers: so that she could have dreamt out everything that could interfere with the movie's status of allegory; and the other way around: she filmed 20 Fingers so that during the shooting she could dream out 6 Videos, i.e. elaborated in details six mordant social statements.

Mania Akbari

Mania Akbari 1974'te İran'da doğdu. 1991'de kariyerine resim yaparak başladı. Daha sonra sinemaya geçti; belgesellerde görüntü yönetmeni ve yönetmen yardımcısı olarak çalıştı. 2004'te ilk uzun filmi olan "20 Parmak"ı çekti.

Akbari was born in 1974 in Iran. From the year 1991 she began her career as a painter. She then was exposed to cinema by working as a cinematographer and asistan director on a few documentaries. In 2004, she directed her first feature "20 Fingers".

FİLMLERİ / FILMOGRAPHY

2003 Crystal, 2004 20 Fingers, 2007 10+4, 2011 30 minutes to 6 AM, 2011 One.Two. One, 2012 From Tehran to London
Videoları/Video Arts: 2004 Self, 2004 Repression, 2004 Sin, 2004 Escape, 2005 Fear, 2005– Devastation, 2012 In My Country Men Have Breasts

16. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali
16th Flying Broom International Women's Film Festival

OLAY YERİ: AİLE
FAMILY: THE SCENE OF INCIDENT

OLAY YERİ: AİLE
FAMILY: THE SCENE OF INCIDENT

HAYVAN CENNETİ
BEAST PARADISE
LE PARADIS DES BÊTES

FRANSA/FRANCE, 2012, renkli/color, 103'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Estelle Larrivaz
SENARYO/SCRIPT: Estelle Larrivaz, Guillaume Daporta
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Gordon Spooner
KURGU/EDITING: Lydia Decobert
YAPIMCI/PRODUCER: Mathieu Bompoint Produced by Mezzanine Films
OYUNCULAR/CAST: Stefano Cassetti, Géraldine Pailhas, Muriel Robin, Valentine Klingberg, Léon Brachet
ÖDÜLLER/AWARDS:
En İyi Film Seyirci Ödülü/Audience Award for French Feature Film, Premier Plans Festival

Çocukları konusunda hassas bir baba olan Dominique, kız kardeşiyle birlikte hayvanlarla ilgili eşyalar satan Hayvan Cenneti adlı büyük bir mağaza işletmektedir. Saldırgan bir adam olan Dominique karısı Cathy ile geri dönüşü olmayan bir yola girer ve bunun üzerine Dominique çocukları Clarisse ve Ferdinand'ı da alıp ortadan kaybolur. Sınırın öbür tarafında kayakçıların gittiği şık ve güzel bir otele yerleşirler. Dominique burada hepsi için gözlerden uzak, sanal bir hayat kurmaya çalışmaktadır. Tek derdi, şiddet yüklü davranışları nedeniyle onu bir vahşi gibi gören oğlu ve kızının sevgisini tekrar kazanmaktır... 'Hayvan Cenneti' gerçekle masalın iç içe geçtiği, sevgi ve şefkatin sonunda acı ve şiddetin üstesinden nasıl geldiğini gösteren bir hikaye.

Dominique, a formidable and possessive father, manages a large pet store, the Paradis des Bêtes, with his sister. A violent man, he one day goes too far in his relationship with his wife Cathy, and then flees with their children Clarisse and Ferdinand.
He takes refuge with them in a fancy hotel in chic ski resort on the other side of the border. Here he tries to construct a world of illusion, so as to win back his daughter and son, who, as it so happens, love him unconditionally in spite of everything... Beast Paradise is a realistic tale, the story of a family adventure where love and forgiveness finally overcome suffering and violence.

Estelle Larrivaz

Yönetmen, senarist ve oyuncu Etselli Larrivaz, hukuk eğitiminin ardından oyunculuk dersi aldı. Tiyatro, sinema ve televizyon alanlarında uzun süre çalıştıktan sonra 2001'de yönetmenliğe başladı. Kısa filmi 'Notre Père' ile birçok ödül aldı.

Estelle Larrivaz is an actress, director and scriptwriter. After studying law she has taken part in a number of acting courses and at the Cours Florent. Theatre, cinema and television took up her time for most of the past few years before moving into directing in 2001. Her short Notre Père won awards in several European festivals.

OLAY YERİ: AİLE
FAMILY: THE SCENE OF INCIDENT

KIZ KARDEŞ
SISTER
L'ENFANT D'EN HAUT

FRANSA-İSVİÇRE/FRANCE-SWITZERLAND, 2012, renkli/color, 97'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Ursula Meier
SENARYO/SCRIPT: Antonie Jaccoud, Ursula Meier
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHER: Agnes Godard
KURGU/EDITING: Nelly Quettier
OYUNCULAR/CAST: Lea Seydoux, Kacey Mottet Klein, Martin Compston, Gillian Anderson
YAPIMCI/PRODUCER: Ruth Waldburger
ÖDÜLLERİ/AWARDS:
Atina Uluslararası Film Festivali Altın Atina-En İyi Film/Athens Film Festival Golden Athena Best Picture, 2012
Berlin Uluslararası Film Festivali Gümüş Ayı-Ursula Meier/Berlin International Film Festival Silver Bear, 2012
Buster Uluslararası Çocuk Filmleri Festivali En İyi Film, En İyi Çocuk Oyuncu/Buster International Film Festival Best Buster Award-Best Film for Children, Best Child Actor, 2012
Cabourg Romantik Filmler Festivali En İyi Kadın Oyuncu/Cabourg Romantic Film Festival Best Actress-Lea Seydoux, 2012
İsviçre Film Ödülleri En İyi Erkek Oyuncu-Kacey Mottet, En İyi Film, En İyi Görüntü/Swiss Film Prize Best Actor, Best Film, Best Screenplay

Ailesi ortalıkta olmayan 12 yaşındaki Simon, İsviçre Alplerinin eteklerinde huzursuz bir kişiliğe sahip ablasıyla birlikte yaşamaktadır. Simon her gün zengin turistlerden kayak malzemesi çalmak için, teleferikle kayak merkezine gider, abla Louise ise kendini akışa bırakmıştır; yarı zamanlı işlerde çalışıp oradan oraya savrulur. Bazen de ortalıktan kaybolur. Böyle günlerden birinde Simon zengin bir turiste sahte senet düzenleyince kız kardeşiyle arasındaki hassas ilişki kırılma noktasına gelir. Bir resim gibi duran Alplere karşı çektiği derinlikli ve insancıl bir filmle bizi baş başa bırakan yönetmen Meier, Dardenne Kardeşlerin geleneksel leşmiş dramlarında bulunan bastırılması güç, aşka özlem duyan iki ruhun samimiyetini keşfetmemizi sağlıyor. Genellikle, ne zaman Alp Dağlarındaki kayak merkezleri bir filmde ön planda olsa, hemen James Bond filmlerindeki üçlü Spectre Ajanları akla gelir. Ama bu kez 'Kız Kardeş'te, yıl boyunca kar manzarası ve turistler değişse de bir kovalamacaya değil, burada geçen bir yaşama tanık oluyoruz.

12-year-old Simon lives with his restless older sister Louise at the base of the Swiss Alps. Every day he takes the cable car to the ski resorts above to pilfer from rich tourists, while Louise drifts through a series of part-time jobs and promiscuity, sometimes disappearing for days on end. In her absence, Simon forges a strong bond with a wealthy tourist and his fragile relationship with his sister fractures into dangerous new territory... Against the striking canvas of the Alps, Meier's deeply humanist drama is in the grand tradition of the Dardenne brothers; an adroit and compassionate exploration of the intimacy of two souls struggling with an unquenchable thirst for love. Usually, when an Alpine ski resort features in a film, James Bond is hurtling through it with a trio of Spectre agents in hot pursuit. But in Sister we see what it's like to live in such a resort all year round, even when the snow and the tourists have melted away.

Ursula Meier

1971'de doğdu. 1990-94 arasında Belçika'da film yönetmenliği öğrenimi gördü ve mezuniyet filmi 'Great Distinction'ı çekti. 2009 yılında İsviçre'de en iyi film ödülünü alan 'Yuva' (Home) adlı filmi Uçan Süpürge'den de FIPRESCI Ödülüyle dönmüştü.

Ursula Meier was born in 1971. From 1990 to 1994 she studied film-making at the Institut des Arts de Diffusion (IAD) in Belgium, graduating with 'Great Distinction'. Her first theatrical feature Home won the 2009 Swiss Film Prize for Best Film.

BAZI FILMLERI
SELECTED FILMOGRAPHY
1994 Le Songe de Isaac, 1998 Des heures sans sommeil, 2000 Autour de Pinget, 2008 Home

OLAY YERİ: AİLE
FAMILY: THE SCENE OF INCIDENT

Maria Lorente

Maria Lorente: "Çocukluğumdan beri her şeye bir mercekten bakıyorum: gözlerim. Kısa film çekmeye başladığımda da bundan vazgeçmedim."

Maria Lorente: "Since I was a child, I saw everything through a lens: my eye. Is from then when I began to be keen on the filming art and filming short films."

MOR YARA
PURPLE WOUNDS
LAS HERIDAS LILAS

İSPANYA/SPAIN, 2012, renkli/color, 12'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Maria Lorente
SENARYO/SCRIPT: Maria Lorente
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Alejandro Oset
KURGU/EDITING: Alberto Gutierrez
YAPIMCI/PRODUCER: Maria Lorente
OYUNCULAR/CAST: Ariadna Cabrol, Francesc Garrido

Zengin bir ailenin kızı olan 18 yaşındaki Angel, kötü geçmişinden kaçmak için kendine bir yanını sır gibi sakladığı bir hayat kurmuştur. En çok parayı verenle birlikte olmakta, o güçlü görüntüsünün altında kırılgan bir kız çocuk olarak var olmaktadır. Bir gece karanlık bir karakter olan Gabriel'le buluşur. Angel, Gabriel gibi tozutmuş bir psikoloğun sayesinde kendisiyle yüzleşebilecektir.

Angel is a eighteen year old girl that belongs to a wealthy family. To escape from a terrible past, she creates a double secret life where she sells her body to the best bidder. Behind the strength that Angel projects, hides a great fragility. One night she will meet an obscure character, Gabriel, who through a twisted psychological will lead her to confront with herself.

Başak Büyükçelen

Vancouver Film Okulu'nu bitirdi. İngiltere'de Kültürel Araştırmalar alanında doktora yapıyor.

Büyükcelen holds a diploma from Vancouver Film School. She is a PhD candidate in Cultural Studies at Nottingham Trent University, England.

DERİN NEFES AL
TAKE A DEEP BREATH

TÜRKİYE/TURKIYE, 2013, renkli/color,

YÖNETMEN/DIRECTOR: Başak Büyükçelen
SENARYO/SCRIPT: Başak Büyükçelen, Mahi Rahgozar
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Uğur İçbak
KURGU/EDITING: Mahi Rahgozar
YAPIMCI/PRODUCER: Başak Büyükçelen
OYUNCULAR/CAST: Nesrin Cavadzade, Celal Kadri Kınoğlu, Ercan Kesal, Mine Tüfekçioğlu

Güya 'modern' bir ailede yetişmiş genç bir kadın, ailesi tarafından zorla bekaret kontrolüne götürülür. Psikolojik ve fiziksel olarak çok travmatik olan bu muayeneyle, kendi vücudu üzerinde kontrol sahibi olmadığını fark eder. Bedeninin kontrolünü ele geçirmek için her şeyi yapacaktır.

A high school student, raised in a modern family, is taken to a gynaecologist for a virginity test by her parents. The psychologically and physically traumatizing examination makes her realize she doesn't have control over her own body. She will do anything she can to take the control back.

OLAY YERİ: AİLE
FAMILY: THE SCENE OF INCIDENT

Shilan Sadi

Shilan Sadi İran'da doğdu. 1999'da Gençlik ve Sinema Derneğinde sinemayla ilgili kurslara katıldı. 2008'de Tahran'da güzel sanatlar ve sinema eğitimi aldığı üniversiteden mezun oldu.

Shilan Sadi was born in İran. She completed a film and photography course in Mahabad's Youth Cinema Association in 1999. Graduated with BA degree in fine arts (Cinema) from Sooreh University in Tehran in 2008.

AĞAÇLI YOL
AN ALLEY BEHIND OUR HOUSE
KOCHEI POSHTE KHANE MA

İRAN/IRAN, 2011, renkli/color, 12'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Shilan Sadi
SENARYO/SCRIPT: Keywan Fahimi
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Salem Salavati
KURGU/EDITING: Tofigh Amani
OYUNCULUR/CAST: Zhina Nourani, Serveh Khezri

Sünnet edilen iki kız çocuğun hikayesi... Kızlardan biri diğerine neler yapıldığını görünce sıra ona gelmeden oradan kaçar.

This is the story of two young girls who become the victims of female genital mutilation. When one of them witnesses what happens to her friend, she runs away before her turns comes.

Ebrahim Irajzad

Ebrahim Irajzad 1981'de doğdu. Tahran'da yönetmenlik eğitimi aldı. 2005'te ilk kısa filmi 'Love, a Sorrowful Tale'i çekti. 'Birkaç KM' yönetmenin üçüncü kısa filmi.

Irajzad was born in 1981, studied film directing in Tehran. In 2005 he directed his first short film called 'Love, a Sorrowful Tale'. His third short. 'A Few Kilometers Away' is his third short.

BİRKAÇ KM UZAKTA
A FEW KİLOMETERS AWAY
CHAND KİLOMETR DORTAR

İRAN/IRAN, 2013, renkli/color, 17'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Ebrahim Irajzad
SENARYO/SCRIPT: Ebrahim Irajzad
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Mehdi Aslani
KURGU/EDITING: Saeid Ghazi
YAPIMCI/PRODUCER: Ebrahim Irajzad
OYUNCULAR/CAST: Sohaila Golestani, Raya Nasiri

40 yaşında bir kadın, gideceği yere götürmeyi teklif ettiği hamile bir genç kadınla aralarında geçen konuşmadan sonra şaşırtıcı bir karar alır ve bu karar oldukça sancılı olacaktır. Zekice inşa edilmiş bir yüzleşme.

A 40-year-old woman reaches a shocking conclusion after her conversation with the young pregnant woman she offers a lift to. She has to draw a painful conclusion. Cleverly constructed confrontation.

OLAY YERİ: AİLE
FAMILY: THE SCENE OF INCIDENT

ASYA
ASYA

TÜRKİYE/TURKIYE, 2012, renkli/color, 8′

YÖNETMEN/DIRECTOR: Mizgin Müjde Arslan
SENARYO/SCRIPT: Mizgin Müjde Arslan
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Veysel Çelik
KURGU/EDITING: Erdal Rahmi Hanay
YAPIM/PRODUCTION: Şirin Güven, Mizgin Müjde Arslan
OYUNCULAR/CAST: Songül Turan, Remziye Turan

12 yaşındaki Asya kardeşlerine bakması için okula gönderilmez. Bir gün yerde bir kristal görür ve tüm gün bu kristalden hayatı izlemeye başlar. Herkes o kristalden ne gördüğünü merak etmektedir.

Her parents do not send 12 year old Asya to school because she is supposed to stay home and look after her siblings. One day she sees a piece of cristal on the floor and she starts watching the life from that cristal. Everyone is curious about what she sees in that cristal.

Mizgin Müjde Arslan

1981'de doğdu. Biyoloji eğitiminden sonra sinema yüksek lisansı yaptı. 2002'de Dicle Haber Ajansı'nın Diyarbakır şubesinde gazeteciliğe başladı. Bahçeşehir Üniversitesi Sinema ve Medya Çalışmaları bölümünde doktorasını sürdürüyor.

Mizgin Mujde Arslan was born in 1981. After studying Biology, she got her master's degree in cinema. She has worked as a journalist for Dicle News Agency. She is doing her PhD in Bahçeşehir University on Cinema and Media Studies.

FİLMLERİ/FILMOGRAPHY
2006 Son Oyun, 2009 Tohum, 2009 Ölüm Elbisesi: Kumalık, 2010 Dana Bayramı, 2010 Ağıt, 2012 Ben Uçtum Sen Kaldın

OLAY YERİ: AİLE
FAMILY: THE SCENE OF INCIDENT

TRAVMA
PARALYZED
OSHAR

BANGLADEŞ/BANGLADESH, 2011, renkli/color, 16'

YÖNETMEN/DIRECTORS: Imtiaz Pavel & Rowshon Ara Nipa
YAPIMCI/PRODUCER: CARE, Mirrors and Master Opera, European Commisssion

Bangladeş, çocuk evlilikleri ve ergen hamileliklerinin en çok görüldüğü ülkelerden biri. Kadınlar için yasal evlilik yaşının 18 olduğu ülkede halen 20-49 yaş arasındaki kadınların dörtte üçünün 18 yaşın altında evlendiği bildiriliyor. Dünya Sağlık Örgütü'ne göre ülkede ilk doğum yaşı ortalaması 18. 'Travma', çocuk evliliklerinde Asya'da ilk, dünya genelinde ise ikinci sırada yer alan Bangladeş'te çekildi. Yönetmen araştırma ve çekimlerin iki yıldan fazla sürdüğünü ve kadınların deneyimlerini anlattıkları röportajların son derece dikkatlice ve güven ortamında yapıldığını belirtiyor.

Bangladesh's rates of child marriage and adolescent motherhood are among highest in the world. Though the legal age of marriage is 18 for girls, however three quarters of women aged 20-49 were married before age 18. In 2003 the average age at first birth was 18 (WHO). The film 'Paralyzed' was decided to be produced amidst the reality where Bangladesh as country was ranking the top in Asia and 2nd in the world in terms of rate of child marriages. The research and shooting took more than two years and the interviewees were handled with utmost care and confidentiality.

Imtiaz Pavel

Imtiaz Pavel kendini alaylı yönetmen olarak tanımlıyor. Toplum cinsiyet ve erkeklik çalışmaları alanlarında araştırmalarıyla tanınıyor. Yapımcı ve yönetmenliğini üstlendiği 10'dan fazla filmi var.

A self taught film maker and cinematographer. He is a professional sexualities and masculinities researcher. He has directed, co-directed and produced over 10 films.

ÇARŞAFTAKİ LEKE
SCARLET SHEET

FRANSA/FRANCE, 2011, renkli/color, 22'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Kudret Güneş
SENARYO/SCRIPT: Kudret Güneş
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Pascal Poucet
YAPIMCI/PRODUCER: Romain Pascual
OYUNCULAR/CAST: Celine Elhan Güneş, Nadir Sönmez, Nuray Şen, Johan Kamar, Carmen Barea, Abdellatif El Fari

Birbirlerini ilk kez evlendikleri gece gören genç çift Alev ve Ahmet birbirlerini tanımaya bile fırsat bulamadan karı-koca olacaktır. Ne ki, buna hiç zaman yoktur, çünkü çiftin ailesi yatak odasının kapısında kanlı çarşafı beklemektedir.
1980'li yıllarda Türkiye'yi terk etmek zorunda kalan üç Kürt kadının Fransa'da yaşadıklarını anlatan 'Göçmen' ve 'Leyla Zana' belgeselleriyle adından söz ettiren yönetmen, bu filminde erken ve zorla evliliklere kamerasını çeviriyor. Filmin sonuna dikkat!

Alev and Ahmet who are going to see each other for the first time in the night that they are getting married, are going to be couples with no idea about each other. The first night, they would have a chance but there is no time as the family of the couple is waiting for the bloody sheet signifying virginity, just beside the door. The director who shot two documentaries called l'Immigré/a story of three migrant women in France and Leyla Zana, made a good impression. In her latest film, she touches upon early and forced marriages. Attention to the surprising end of the film!

Kudret Güneş

Sorbonne Üniversitesi'nde yüksek lisansını Yılmaz Güney ve Vittorio de Sica'nın sinema yaklaşımını karşılaştırdığı teziyle tamamladı. Birçok senaryo yazdı. 1999'dan beri belgesel ve kısa film çekiyor.

Gunes got her master's degree at Sorbonne, with a research which compares the authors Yılmaz Güney and Vittorio de Sica. She wrote several screenplays and making documentaries and shorts since 1999.

KOVA
THE BUCKET

TÜRKİYE/TURKİYE, Renkli/color, 7'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Göknur Satur & Mine Satur
SENARYO/SCRIPT: Berrak Esen
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Haluk Akçakoca
KURGU/EDITING: Burak Özkan
OYUNCULAR/CAST: Berrak Esen, Cihat Yalçınkaya

Film etkileyici imgeler kullanarak ve o imgelerin bilinç dışındaki izdüşümlerini sergileyerek, kültür, gelenek ve inançlar arasında hapsolmuş kadınlara odaklanır ve onların kimliklerini yoksunluklarını açımlamaya/ incelemeye çalışır.

Using impressive images and aiming to display their projection on the unconscious, the film focuses on women trapped in culture, traditions and beliefs and tries to explore their identity and deprivations.

Göknur Satur & Mine Satur

Göknur SATUR: Sanat Tarihi yüksek lisansı yapıyor ve drama eğitmeni olarak çalışıyor.

Goknur Satur is getting her master's degree in History of Art. She is working as a drama teacher.

FILMLERI/*FILMOGRAPHY:*
Ertesi Gün, Kırmızı Yağmurluk, Mor

Mine SATUR: Radyo Televizyon ve Sinema öğrenimi gördü. Kanal D ve CNN TÜRK'te stajyer muhabirlik yaptı. Sınır gazeteciliği üzerine çalışıyor.

Mine Satur studied Radio Television and Cinema. She worked at national TV stations Kanal D and CNN Turk. She is interested in 'journalism at borders'.

16. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali
16th Flying Broom International Women's Film Festival

PEMBESİZ MAVİSİZ
BEYOND PINK AND BLUE

PEMBESİZ MAVİSİZ
BEYOND PINK AND BLUE

YAZ
THE SUMMER SIDE
DEL LADO DEL VERANO

İSPANYA/SPAIN, 2012, renkli/color, HD, 100'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Antonia San Juan
SENARYO/SCRIPT: Antonia San Juan
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Pablo César Rosso
KURGU/EDITING: Marc Royo
YAPIMCI/PRODUCER: Marta Miró
YAPIM/PRODUCTION COMPANY: Trece Producciones, S.L.
OYUNCULAR/CAST: Macarena Gómez, Antonia San Juan, Mariam Hernández, Luis Miguel Seguí, Blanca Rodríguez, Eduardo Casanova, Secundino de la Rosa, Rosario Guerra, Milagros Gutiérrez, Rubén Tejerina, Héctor Montoliu

Tana, babası ölünce uzun süredir hayalini kurduğu şeyi gerçekleştirme fırsatı bulur: Evden ayrılacaktır. Ama bunu nasıl yapacağını bilmemekte, daha iyi bir hayata kavuşacağına dair ailesini nasıl ikna edeceğine karar verememektedir. 'Yaz', Kanarya adalarında evlerinden dert eksik olmayan bir ailenin hikayesini anlatan bir komedi! Filmde aile içi çekişmeler, aşk, ihanet, dostluk, yeni yeni filizlenen cinsellik, yani ne ararsanız var. Ailenin başından geçenler her evde görülebilecek şeyler olsa da olaylar yönetmenin özgün tarzıyla bambaşka bir eğlenceye dönüşüyor. Olay örgüsü, sürpriz bir son, zekice bir tercihle ucu açık bırakılan sahneler... Filmin hem başrol oyuncusu hem de yönetmeni Antonia San Juan, kadın filmlerinin yönetmeni Pedro Almodovar'ın 'Annem Hakkında Her Şey' adlı kült filmindeki Agrado karakteriyle hafızalarımızda yer etmişti. Antonia San Juan geçtiğimiz yıllarda Uçan Süpürge'nin konuğu olarak Ankara'ya gelmiş ve yönetmen koltuğuna oturduğu filmleriyle toplu gösterim yapmıştı. Antonia San Juan bu filmi nasıl yaptığını ise şöyle anlatıyor: "İkinci filmimi çekmeye karar verdiğimde daha önce yaptığım birkaç kısa metrajlı film ve ilk uzun filmimdeki deneyimlerimden yararlandım. Senaryoyu yazarken başlangıç noktam, aile bireylerinin garipliklerini ve aile kurumunun modası geçmiş bir kavram olduğunu göstermekti. Bu film, bitmek bilmeyen arayışlarımın ve deneyimlerimin bir yansıması!"

When her father passes away, Tana has the chance to fulfill her long lasting dream: to leave once for all the family home. But how can she abandon her family without losing them for good? And how can she make them aware of that she leaving is for the best? 'The Summer Side' is an entertaining comedy from the Canary Islands that centres on the trials and tribulations of a wonderfully dysfunctional family, as they navigate the choppy waters of family feuds, love, betrayal, friendship and burgeoning sexuality. This ensemble piece covers a wide basis of typical 'family' issues but by expertly throwing all these familiar tropes together director Antonia San Juan, for the most part, keeps the narrative from being boring. The film stars and is directed by well-known Spanish actress Antonia San Juan, best known for her role as Agrado in Pedro Almodóvar's "Todo Sobre Mi Madre". Antonia San Juan was a guest at Flying Broom's previous festivals, where a retrospective of her films were screened. She elaborates on the making of her film as follows: "When I thought of writing my second film I wasn't able, I didn't want, to forget the lessons learned in our previous films. The experience of having filmed several short films and my first full length movie prepared us to undertake this ambitious project. While developing the screenplay my references where those learned from the stories that try to portray family as an outdated institution where its members are compelled to remain emotionally paralyzed, to not grow as humans beings."

Antonia San Juan

Antonia San Juan yirmi yılı aşkın süredir oyuncu, yazar, yönetmen ve yapımcı olarak çalışıyor. 2000 yılında kendi yapım şirketini kurdu. Çektiği filmlerle iki Goya Ödülü aldı.

Spanish actress, writer, director and producer, Antonia San Juan has been working for the entertainment industry for the last twenty years.

FİLMLERİ/FILMOGRAPHY
2008 You Choose

PEMBESİZ MAVİSİZ
BEYOND PINK AND BLUE

Malgoska Szumowska

Małgośka Szumowska 1973'te doğdu. Łódź Film Okulu'ndan mezun oldu. Kariyerine kısa filmler yaparak başladı. İlk uzun filmini 2000 yılında çeken yönetmen filmleriyle uluslar arası festivallerde ödüller aldı. Juliette Binoche'un başrolde olduğu 'Elles', Berlinale'nin açılış filmiydi ve 40'tan fazla ülkeye satıldı.

Małgośka Szumowska was born in 1973, graduated from the Łódź Film School. She began her career making short feature films. She directed her first feature film in 2000. She won several awards at international film festivals around the world. Elles starring Juliette Binoche, opened Panorama IFF Berlinale 2012 and was sold out to more than 40 countries around the world.

BAZI FİLMLERİ
SELECTED FİLMOGRAPHY:

1999 The Silence, 2000 Happy Man, 2004 Stranger, 2008 33 Scenes From Life, 2012 Elles, 2013 In The Name of...

...ADINA
IN THE NAME OF...

POLONYA/POLAND, 2013, renkli/color, 101'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Malgoska Szumowska
SENARYO/SCRIPT: Małgośka Szumowska & Michał Englert
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Michał Englert
KURGU/EDITING: Jacek Drosio
YAPIMCI/PRODUCER: Agnieszka Kurzydło
OYUNCULAR/CAST: Andrzej Chyra, Mateusz Kościukiewicz, Maja Ostaszewska, Łukasz Simlat, Tomasz Schuchardt, Maria Maj, Olgierd Łukaszewicz, Kamil Adamowicz
Mateusz Gajko, Jakub Gentek
ÖDÜLLERİ/AWARDS:
Berlin Film Festivali En İyi LGTB Filmi Teddy Ödülü/Berlin International Film Festival Teddy Award for the Best Queer Feature Film
Siegessäule Dergisi Okuyucu Ödülü/Award of Readers of 'Siegessäule' Magazine

'...Adına', kuzeydoğu Polonya'da varlığından neredeyse kimsenin haberdar olmadığı bir köyde geçiyor. Bu köyde, 21 yaşındayken hayatının amacının Tanrı'ya hizmet etmek olduğunu anlayan Katolik rahip Adam yaşamaktadır. Adam bu köyde sorunlu geçmişleri olan erkek çocuklar için bir toplum merkezi kurar. Köy halkı onu kendilerinden biri olarak kabul etmiş, bağrına basmıştır. Herkes onun güçlü ve canlı kişiliğinden etkilenmekte ve ona yakın olmak istemektedir ama Adam'ın henüz bilmedikleri bir sırrı vardır. Köyde herkesin dışladığı sessiz bir genç adamla tanışınca Peder Adam derinlerde küf tutmuş ağır bir yük ve arzularıyla yüzleşmek zorunda kalır. Köylülerin şüpheleri doğrulanınca Rahip Adam halkın en açık düşmanı haline gelir. Görselliğiyle etkileyen film, halen tabu sayılan 'rahiplerin arasındaki gizli eşcinseller' meselesine değinme cesareti gösteriyor ve politik mesaj vermeden ana kahramanın büyük yalnızlığını anlatıyor. 'Yasaklı' tutkularıyla yüzleşen Adam'ın mutluluk, çaresizlik, baskı ve yalnızlık etrafında kendini arayışının öyküsü...

Szumowska's film is set in god's forgotten village in north-eastern Poland. There lives Adam, a Catholic priest who discovered his calling as a servant of God at the age of 21. He organizes a community centre for boys with troubled pasts. His energy appreciated, the locals accept him as one of their own. Everybody wants to be close to him, feeding off of his vitality and power, but no one knows he harbors his own secret. After meeting an eccentric and silent young man, a local pariah, Father Adams is forced to confront a long forgotten burden and passion. As the villagers' worst suspicions are validated, Father Adam becomes the obvious enemy. This visually powerful film, charged with striking imagery from Christ's Passion, dares to broach the still taboo topic of homosexuality in the priesthood. It is not in fact political statement but a story of a great loneliness of the protagonist. Confronted with his 'forbidden' desires, Adam experiences both moments of bliss and utter despair. This film shows confused emotions, repression and loneliness – and the possibility of perhaps finding oneself after all.

PEMBESİZ MAVİSİZ
BEYOND PINK AND BLUE

WHO AM I HAPPY?
BEN KİM MUTLULUK KİM?

ALMANYA/GERMANY, 2012, renkli/color, 25'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Maria Pavlidou
SENARYO/SCRIPT: Ingrid Warnke-Kaltenegger
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHER: Till Vielrose
KURGU/EDITING: Fiona Brands
YAPIMCI/PRODUCER: Jens Kaulen
OYUNCULAR/CAST: Ekaterina Tafel, Sophie 'Liam' Aller, Machmud Gadjisade, Alessandra Mangesius, Peter Mustafa Daniels, Shirin Fleur Krieg, Shirin Fleur Krieg, Mehmet Selim Adanur, Arno Kempf

15 yaşındaki Alicia özel gereksinimleri olan ergenlerin kaldığı bir bakım evinde yaşamaktadır. İçinde bir 'star ışığı' olduğuna inanan ve insanların bunu fark etmesini isteyen Alicia'nın tek arzusu şarkıcı olmaktır. Bir gün yemek masasında yeni bir yüz görür. Alicia hemen gördüğü bu oğlanın daha farklı, nazik biri olduğunu fark eder. Aralarında bir flört başlar, ama Alicia odasına gittiğinde bu yeni oğlan Mika'nın yatağı başında üstünü çıkardığını görür. Onu odasından atmaya çalışır. Mika'nın bir oğlan değil de, yeni oda arkadaşı Michaela olduğunu öğrenince bu tepkisi daha da artar. Bütün grup 'ucube' Mika'ya şüpheyle bakar. Onu aşağılar ve tehdit ederler. Alicia Mika'yı bu durumdan korur; çünkü kabul etmek istemese de bu yeni insana karşı bir şeyler hissetmeye başlar. Diğer insanların baskısıyla Mika'ya karşı hislerini itiraf etmek imkansız gibi gözükür. Yine de, bir karar vermesi gerekecektir. Ben kim mutluluk kim? Garip kararlar verdiğinde bile Birini olduğu gibi Kabul etmeye olan özlemi ve bütün karşıt fikirlere rağmen kendini savunmaya olan cesareti anlatan bir film.

Alicia is fifteen years old and lives in a home for teenagers with special needs. She longs for recognition and star appeal. She wants to be a singer. One day, a new face sits at the dinner table. Alicia realises quickly that this boy is very attentive – and somehow different. A flirt begins, but when she goes to her room and finds Mika, the new one, pulling off his shirt in front of her bed, she tries to throw him out. Even more so when she finds out that Mika isn't a boy after all, but her new roommate Michaela. The whole supervised group eyes Mika "the freak" suspiciously. They humiliate him and get him into serious, life-threatening danger. Alicia saves Mika, not the least because she feels something for this new person, even though she doesn't want to admit it. To come out openly with her feelings towards Mika seems impossible, given the peer pressure of the others. Still, she has to make a decision.
Who am I happy is about the longing to be accepted for what one is, even when making seemingly weird decisions; and about the courage to stand up for oneself, against all oppositions

Maria Pavlidou

Dans, yazarlık, tasarım, medya gibi alanlarla ilgilendikten sonra yönetmenliğe yöneldi. Yapım şirketlerinde çalıştı.

She danced ballet during her school days, also wrote, painted – and got her school diploma in design.

FİLMLERİ/FILMOGRAPHY
2010 Bearded Man, 2010 Darwin, 2010 Today's Fire Tomorrow's Ashes, 2012 Who am I happy

BENİM ÇOCUĞUM
MY CHILD

TÜRKİYE/TURKIYE, 2013, renkli/color, 82'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Can Candan
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Oğuz Yenen
KURGU/EDITING: Gökçe İnce
YAPIMCI/PRODUCERS: Gökçe İnce, Ayşe Çetinbaş, Can Candan, H. Metehan Özkan

LİSTAG (LGBTT Aileleri İstanbul Grubu) Özel Gösterimi.
http://listag.wordpress.com/

"Koskoca dünyaya benim çocuğumu sığdıramadılar."
'Benim Çocuğum' bizi Türkiye'de beş farklı eve götürüyor. Anne-babaların gözünden, lezbiyen, gey, biseksüel ve trans çocuklarının hikayelerini dinliyoruz. Hikayeler; inkar, travma, çaresizlik, korku, utanma, kabullenme ve yeniden doğma gibi temalarda ortaklaşıyor. Bir anne çocuğuna zarar gelecek mi diye endişelenirken, bir diğeri trans kızına aldığı ilk sutyeni hatırlıyor. Bir büyükannenin "Bu iş Allah'tan mı?" diye soruşu var, Allah'tan olanı kabul etmeye hazır. Homofobik ve transfobik bir toplumda çocuklarını olduğu gibi kabul edebilmekle kalmayan bu ebeveynler, deneyimlerini paylaşırken, aktivist olmanın ne anlama geldiğini yeniden tanımlıyorlar. Gücünü anne babaların sevgisinden alan belgesel, homofobinin ve transfobinin karşısına çıkabilecek en güçlü, en sağlam direnişin sade ve içten bir anlatımı.

"There was no room in this vast world for my child!"
In five homes in Turkey, parents tell us stories about raising their lesbian, gay, bisexual and trans children. Denial, trauma, despair, shame, acceptance, and rebirth are common themes. A mother talks about her anxiety that her child will come to harm; while another remembers the first bras she bought for her transsexual child. "Is it given by God?" a grandmother asks, ready to accept God's word. They have accepted their children for who they are, and now share their experiences with the public, radically redefining what it means to be activists in this conservative, homophobic, and transphobic society. My Child takes its power from the love these parents feel for their children, telling us in intimate words the touching story of a most courageous form of resistance against homophobia and transphobia.

Can Candan

Belgesel sinemacı ve akademisyen Can Candan lisans derecesini Hampshire College'dan Sinema-Televizyon dalında, sanatta yeterlik diplomasını da Temple Üniversitesinden Film ve Medya Sanatları dalında aldı. 'Benim Çocuğum' yönetmenin üçüncü uzun metraj belgeseli.

Can Candan is a documentary filmmaker and an academic. He holds a BA from Hampshire College in Film and Video, and an MFA from Temple University in Film and Media Arts. My Child is his third feature documentary film.

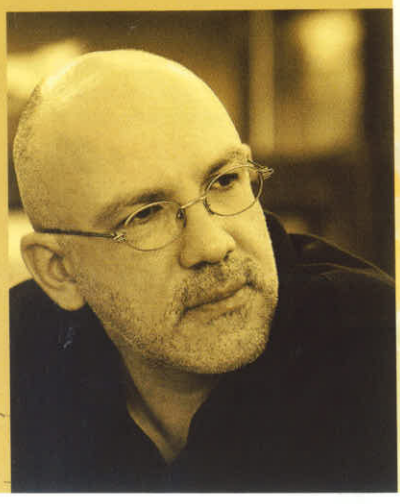

Zeynep Oral

1989'da doğdu. 2007'de Yaşar Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo TV Sinema bölümünü burslu olarak kazandı. 'Ben, Sen, O' yönetmenin ilk belgesel filmidir.

She was born in 1989. She studied in Yaşar University Department of Radio TV Cinema. She graduated in 2012 with a first ranking . 'I, You, Her' is her first documentary.

FİLMLERİ / *FILMOGRAPHY*
2012 Mutlu Aile Pozları (Happy Family Portrait), 2011 Durak (The Station), 2011 Teker (The Wheel)

BEN, SEN, O
I, YOU, HER

TÜRKİYE/TURKEY, 2012, renkli/color, 18'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Zeynep Oral
SENARYO/SCRIPT: Zeynep Oral
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Zeynep Oral
KURGU/EDITING: Devrim Taban, Zeynep Oral
OYUNCULAR/ CAST: Demet Yanardağ, Selma Özel
ÖDÜLLER/AWARDS:
19.Adana Altın Koza Film Festivali Öğrenci Filmleri En İyi Belgesel/19th Golden Boll Film Festival Student Best Documentary
49. Antalya Altın Portakal Film Festivali En İyi İlk Belgesel/49th Antalya Golden Orange Film Festival Best First Documentary
Aydın Doğan Vakfı Genç İletişimciler Yarışması En İyi Belgesel/Aydın Doğan Foundation Young Communicators Competition Best Documentary

Ben, Sen, O... Yanlış bedende doğduklarına inanan iki transeksüel kadının hayatta karşılaştıkları baskı, şiddet ve adaletsizlikleri konu alır. Toplum tarafından 'travesti' olarak yaftalanmanın ötesinde onlar birer insandır aslında.

I, You, Her tells the story of two transsexual women who believe that they live in the wrong bodies. Their predicament pitches them into a struggle against injustice and social prejudice.

Maša Zia Lenárdic& Anja Wutej

Maša Zia Lenárdic: Birçok uzun, belgesel ve reklam filmlerinde kamera asistanı olarak görev aldı. Anja Wutej'le birlikte ilk bağımsız uzun belgeseli üzerinde çalışıyor.

Born in Slovenia. She has been a camera assistant, in several films. She is currently working on her first independent documentary feature together with Anja Wutej.

Anja Wutej: Edebiyat fakültesinden mezun oldu. Almanca, İngilizce ve Slovence dillerinde çevirmen olarak çalışıyor.

Graduated from Faculty of Arts in Ljubljana. She is working as a translator/interpreter.

FİLMLERİ / *FILMOGRAPHY*
2012 (A)Typical Couple,
2011 Take It/ Break It

A TYPICAL COUPLE
HER ÇİFT GİBİ?

SLOVENYA/SLOVENIA, 2012, renkli/color, 6'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Maša Zia Lenardič & Anja Wutej
SENARYO/SCRIPT: Maša Zia Lenardič & Anja Wutej
GÖRÜNTÜ YÖNETMENI/ DIRECTOR OF PHOTOGRAPHER: Maša Zia Lenardič & Anja Wutej
OYUNCULAR/CAST: Maša Zia Lenardič & Anja Wutej
KURGU/EDITING: Maša Zia Lenardič & Anja Wutej
YAPIMCI/PRODUCERS: Maša Zia Lenardič & Anja Wutej
ÖDÜLLERI/AWARDS: Seyirci Ödülü- ProFire Kısa Film Festivali/ Audience Choice Award

Sıradan ilişkileri içinde iletişimi sağlamaya çalışan sıradan bir çiftin sıradan yaşamları içinde sıradan bir gün. İnsanların daha gerçekçi, daha mutlu ve cesaretlendirici hikayeler görmeye, lezbiyen olmanın bir heteroseksüelden daha mutsuz olmak anlamına gelmediğini bilmeye ihtiyacı var.

Typical day in a typical life of a typical couple trying to communicate their way through their typical relationship. People need to see some real life, encouraging and cheery stories, they need to know that being a lesbian not involve any less, happiness than being a heterosexual individual. Lesbians can be as happy as anyone else.

PEMBESİZ MAVİSİZ
BEYOND PINK AND BLUE

OĞLANDIM KIZ OLDUM
WHEN I WAS A BOY I WAS A GIRL

SIRBİSTAN/SERBIA, 2013, renkli/color, 30'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Ivana Todorovic
SENARYO/SCRIPT: (Text in cabare) Olga Dimitrijevic and Goca
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHER: Adam Arkapaw
KURGU/EDITING: Jelena Maksimovic
YAPIMCI/PRODUCER: Academic Film Center, Students Cultural City

Yönetmen Ivana Todorovic filmde bir travesti arkadaşını ekrana taşıyor. Goca, gay pride şölenlerinin hazırlanması veya katılımının yasak olduğu Sırbistan'ın başkenti Belgrad'da yaşayan bir travestidir. 18 yaşındaki sevgilisi bir seks işçisi olarak hayatını tehlikeye atıp kazandığı parayı çalsa da, Goca hala onu sevmekte ve neşeli, açık görüşlü bakış açısını sürdürmektedir. 39. Yaş gününde canlı bir performansla seyircilerin önünde eşcinselliğini açıklamaya karar verir ve hikayesini onlara anlatır: 'Oğlandım Kız Oldum'.

The director Ivana Todorovic, portrays her transsexual friend in her recent film. Goca is a transvestite in Belgrade, the capital city of a country where organising or participating in a gay pride parade is forbidden. Although her eighteenyear-old boyfriend steals the money she risks life and limb to earn as a sex worker, Goca still loves him and manages to retain her sunny, open-minded nature. On her thirty-ninth birthday she decides to celebrate her coming-out on stage in front of a live audience. And so she tells them the story of her life: "When I was a boy, I was a girl."

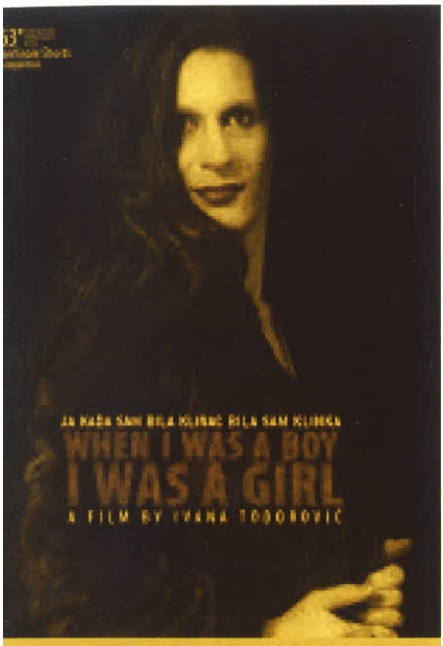

Ivana Todorovic

Filmleri, Palm Springs, Cannes gibi pek çok Amerika ve Avrupa film festivallerinde gösterildi. 'Rapresent' ve 'Everyday Life of Roma Children From Block 71' Sırbistan'da ilkokul ve liselerinde eğitim müfredatının bir parçası olarak gösterildi.

Films have been shown in a number of US and European festivals, such as The Palm Springs International Shortfest, the Festival de Cannes. Her film A Harlem Mother is used in media campaigns against youth gun violence in New York and films Rapresent and Everyday Life Of Roma Children From Block 71 are often used as part of the educational curriculum in primary and high schools in Serbia.

FİLMLERİ / *FILMOGRAPHY*
2009 A Harlem Mother, 2008 Rapresent, Everyday Life Of Roma Children From Block 71

PEMBESİZ MAVİSİZ
BEYOND PINK AND BLUE

HER YER HİÇ KİMSE
EVERYWHERE NOBODY

TÜRKİYE/TURKEY, 2012, renkli/color, 28′

YÖNETMEN/DIRECTOR: Zuhal Akmeşe
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Zuhal Akmeşe, Ömer Acar
KURGU/EDITING: Uğur Savcı
YAPIMCI/PRODUCER: Zuhal Akmeşe

Kabul edilmek için susmayı, olmadığı gibi davranmayı istemeyen İhsan'ın öyküsü. Yalnız ama mutlu olmaya çalışan bir insanın öyküsü bu. Susmanın getireceği sahte huzuru kabullenemeyen, inadına dürüst bir insanın. Yadırgayan, sorgulayan ve yargılayan bakışlara aldırmadan başı dik yürüyen ve tüm sıkıntılara rağmen yüzünden tebessümü eksik etmeyen güçlü bir insanın öyküsü.

This is the story of İhsan who does not want to behave like others want him to do and who prefer to stop speaking for being accepted. A story of an alone but a happy person.A person who doesn't accept fake peace and inspite all of it, a honest person. A story of a person who is with his head held high and always smiles inspite of unaccustomed, rogatory and judicial looks and all troubles he has.

Zuhal Akmeşe

1981'de doğdu. Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilgiler Öğretmenliği bölümünden mezun oldu. 2010'da Ege Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo TV Sinema bölümünü birincilikle bitirdi. Halen tezli yüksek lisans eğitimine devam ediyor.

She was born in 1981. She graduated from Afyon Kocatepe University department of Social Science Teacher. She studied Radio Television and Cinema at Ege University's Communication Faculty. She is currently a graduate student at the same department.

FİLMLERİ / *FILMOGRAPHY*

2012 Her Yer Hiç Kimse, 2011 Son Kale, 2010 Düş ve Gerçek, 2010 Girdap, 2010 Beş Kuruş, 2010 2010 Tenur, 2010 Oyun, 2010 Dönüşüm, 2009 A frame a life, 2009 e-hayat, 2009 Kabus, 2009 Enkaz, 2009 Yarış, 2009 Kırılma Noktası, 2008 Parazit

16. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali
16th Flying Broom International Women's Film Festival

AYNI ÇATI ALTINDA
UNDER THE SAME ROOF

Uçan Süpürge Kadın İletişim ve Araştırma Derneği'nin, Avrupa Birliği'nin (Demokrasi ve İnsan Hakları için Avrupa Aracı (DİHAA / EIDHR)) desteğiyle yürütmekte olduğu 'Aynı Çatı Altında' projesine paralel hazırlanan bu bölümdeki filmler, projenin de amacı olan, etnik ayrımcılığa dair farkındalık yaratmak ve farklı kültürlerin bir aradalığına dikkat çekmek üzere seçildi.

HABAP ÇEŞMELERİ
HABAP FOUNTAINS

TÜRKİYE/TURKIYE, 2012, renkli/color, 60′

YÖNETMEN/DIRECTOR: Dilek Aydın
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Dilek Aydın, Serap Altun, Serkan Özer, Berrin Eza
KURGU/EDITING: Dilek Aydın
DANIŞMAN/ADVISER: Can Candan

Hrant Dink Vakfı Özel Gösterimi
With Hrant Dink Foundation

Elazığ-Kovancılar'a bağlı bin nüfuslu Habap köyünde (Ermenice Havav, sonradan verilen adıyla Ekinözü) yüzyıllarca Ermeniler yaşadı. 1915'e dek köyün iki kilisesi, iki okulu, dokuz su değirmeni, taş ustaları, marangozları, demircileri vardı. Ve iki de büyük çeşmesi... Orası yazar-hukukçu Fethiye Çetin'in anneannesi Heranuş Gadaryan'ın köyüydü. Yazarın onun hikayesini anlattığı Anneannem kitabı yayımlanınca köyden arayıp soranlar oldu. Köyün yeni sakinlerinden biri, Çetin'e çeşmelerin fotoğraflarını gönderdi. O güzel çeşmeler yıkıldı yıkılacaktı. Fethiye Çetin ön ayak oldu, bulunan destekler ve gönüllü çalışmayla çeşmeler ayağa kaldırıldı. Köyde herkes el birliğiyle tarihini bugüne taşımak için ter döktü; Kürt, Türk, Ermeni gençler ve köy halkının emeğiyle çeşmeler restore edildi. Bu aynı zamanda bir halkın geçmişini hatırlamak, politikaların yarattığı yapay ayrımcılıklara karşı halkların nasıl dayanışma içinde

In Habap Village (Havav in Armenian, given name afterwards is Ekinözü) -a village in Elazığ-Kovancılar- where the current population is 1000, the Armenian people lived for centuries. Till 1915, there were two churches, two schools, nine watermills, stone masters, carpenters and ironworkers. And two big fountains. It was the village of Heranus Gadaryan, the grandmother of Fethiye Çetin who is a writer and a lawyer. When the writer told the story of her grandmother in her book called My Grandmother, the people from the village called her and asked the details. One of the new inhabitants of the village sent the photos of the mentioned fountains. The fountains were ruined and possibly would be dropped down soon. Fethiye Çetin took the initiative and the fountains were built up again with the supports and the efforts on a voluntary basis. Everybody in the village tried hard to bring past into the present, with the efforts of Turk, Kurd, Armenian youngsters and the village, the fountains were restored. That, at the

Dilek Aydın

1984'te doğdu. Boğaziçi ve Bilgi Üniversitelerinde öğrenim gördü. Almanya'da Karlsruhe Sanat ve Tasarım Üniversitesi'ne devam etti. Deneysel kısa filmler, belgeseller çekiyor, çeşitli dergiler için sinema yazarlığı yapıyor.

Dilek Aydın (Ankara, 1984) studied at Boğaziçi University, Istanbul Bilgi University and Karlsruhe University of Arts and Design respectively. She makes experimental shorts and documentaries, as well as writing on film for various magazines

AYNI ÇATI ALTINDA
UNDER THE SAME ROOF

DUVAR
SEPARATED

AVUSTURYA-İSPANYA/AUSTRIA-SPAIN, 2012, renkli/color, 60'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Natalie Johanna Hala
SENARYO/SCRIPT: Natalie Johanna Hala
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Mikel Clemente
KURGU/EDITING: Hanna Mutter

Slovakya'da Romanları 'beyazlardan' ayırmak için inşa edilen duvarların arkasında bebekler zor şartlar altında dünyaya gözlerini açıyor. Filistin'de sivillerin hayatı 11 metrelik duvarın gölgesinde akıp gidiyor. Aileleri, toprakları ve işleri duvarın öte tarafında kalıyor. Batı Sahara'da, güvenli bölge yaratmak uğruna genç kadınlar, kendilerini ait oldukları topraklardan ve ailelerinden ayıran 3000 km genişliğindeki duvarın bir tarafında mayın temizliyorlar. 'Duvar', üç kişinin yaşam mücadelesinin tik takları kahramanların sesinden yansıtılıyor. Onları birleştiren şey kaderlerindeki ortak noktalar: dışlanmışlık ve görünmezlik.

In Slovakia, behind walls built to separate the Romani ethnicity from the "white" population, babies are born in precarious conditions. In Palestine, a civilian population's life passes in the shadow of a concrete wall eleven meters high. Beyond that wall, family, land, and jobs are left behind. In Western Sahara, in an attempt to create a safe zone, young women risk their lives removing landmines from the 3,000-kilometer strip of sand wall that separates them from their land and families. 'Separated', through the voices of its protagonists, speaks of three peoples' struggle to survive. Their common destiny unites them: exclusion and oblivion.

Natalie Johanna Hala

1975'te Avusturya'da doğdu. Hukuk ve tercümanlık eğitimi aldı. Kendi kendine yapımcılık ve yönetmenliği öğrendi. Belgesele olan tutkusunun verdiği esinle 2005'te çektiği ilk kısa filmiyle ulusal ve uluslararası film festivallerinde büyük ilgi gördü. 2010'da ilk uzun filmini yaptı.

Born in 1975. She earned a degree in Law and Translation from Karl Franzens University, Graz. She is a self-taught producer and director. Her passion for social documentary cinema inspired the creation of her first short movie, in 2005, which was selected as a finalist in several national and international short film festivals. Her debut as producer and director of feature films took place in 2010 with the documentary 'Drugmothers'.

FİLMLERİ / *FILMOGRAPHY*
2005 I Dreamed about Your Life, 2012 Separated

Emel Bezek

1954'te doğdu. Çerkes kültürüyle ilgili derleme çalışmaları ve çeviri yapıyor. Bursa Çerkes Derneğinde anadil eğitmenliği (Adiğece) görevini yürütüyor.

She was born in 1954. She is making translations and anthology within Circassian culture. She is working as a Adige language teacher in Circassian Association in Bursa.

FİLMLERİ / *FILMOGRAPHY*
2005 Sürgünden Bugüne Gidenler Kalanlar Yitenler

HALKIN KIZI
EVERYBODY LOVES HER

ADİĞE CUMHURİYETİ/ADIGE REPUBLIC OF RUSSIA,

YÖNETMEN/DIRECTOR: Emel Bezek
SENARYO/SCRIPT: Emel Bezek
YAPIMCI/PRODUCER: Emel Bezek
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Emel Bezek
KURGU/EDITING: Emel Bezek

Emel Bezek, Rusya Federasyonu'na bağlı Adığe Cumhuriyeti'nin başkenti Maykop'ta çektiği bu belgeselde, Perestroyka zamanında 1991 yılında 30 yaşındayken Kayseri'den tek başına yola çıkıp ana yurduna dönüş yapmış bir kadının öyküsünü anlatıyor. "Çok seviyorum Maykop'u, yetim bir çocuk gibi. Yağmur sonrası ağlamış da susmuş, annesini arayan bir çocuk gibi" diyen bu kadın Kayseri'nin Çerkes köyü Pedisiye'de doğmuş. Ailede hep anavatandan söz edilirmiş; vaktiyle yurtlarından 'teknedeki hamuru fırına koyamadan' sürüldüklerinden beri özledikleri bir yer varmış. "Bir vatandan söz ediliyordu ama orası neresi bilmiyordum. Uzaktan seviyordum. Adiğe olduğumuzu biliyorduk ama ne olduğunu bilmiyorduk." Yalnız, işsiz, diplomasız, evsiz, herhangi bir geliri olmayan ama cesaretiyle bu zor yolculuğa çıkan bir Çerkes kadının hikayesi…

Emel Bezek tells us a a story of a woman who has a long journey from Kayseri to her homeland Maykop which is the capital of a Republic called Adige in Russia Federation. She expresses her feelings with these words: "I love Maykop. it is like an orphan kid, it is like a kid who looks for her mother". This woman was born in Kayseri in a small Circassian village called Pedisiye. All along her childhood her elders talk about their homeland longing for their houses, saying that they are exiled even before realizing that 'they did not have time to cook their bread". She said "I loved my homeland even without knowing where it was, how it was". This is the story of a lonely, unemployed, homeless Circassian woman who has enough courage to go to an extremely difficult journey to find her roots during the Perestroika in Russia.

16. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali
16th Flying Broom International Women's Film Festival

EKOLOJİ
ECOLOGY

GÜNDÖNDÜ
SUNFLOWER

TÜRKİYE/TURKIYE, 2012, renkli/color, 70'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Nejla Demirci
KURGU/EDITING: Semih Korgan Güner
YAPIMCI/PRODUCER: Nejla Demirci

"Açtı mı, geniş açar. Çiçeği güneşe yüzünü döner. Bu yüzden adına 'Gündöndü' denir." (Filmden)

Yıldız Dağları'ndan doğan ve 293 km sonra Saros Körfezi'ne dökülen Ergene Nehri 25-30 yıl öncesine kadar geçtiği topraklara hayat veren bir nehirdi. Oysa bugün nehir, içinde hiçbir canlı organizmanın yaşamadığı, ağır metallerle yüklü pas renginde akan bir suya dönüştü. Gündöndü, halen bir milyon civarında insanın yaşamakta olduğu Ergene Havzası'nın endüstrileşmeyle birlikte yaşadığı sosyal, kültürel, ekonomik ve ekolojik değişimleri anlatan bir belgesel. Bilimsel verilerle canlı tanıklıklar arasında mekik dokuyan anlatısı, durumla ilgili somut adımlar atmanın gerekliliğini vurgularken, büyük bir aciliyet duygusunu samimi bir dille seyirciye geçirmeyi başarıyor.

"When it blossoms, it blooms wide. Its flower turns around to face the sun. That's why it is called a Sunflower." (From the film)

The Ergene River rises from the Yıldız Mountains and flows 293 km before falling into Saros Bay. It used to give life to the earth it passed through. But, today, there isn't a single living organism left in this river, which has turned into a rust-coloured water loaded with heavy metals. Following the social, cultural and economic changes around the Ergene Basin, the documentary lays out the impact of industrialization in and around the area. Drawing upon scientific research and opinions from different perspectives, Sunflower does not only aim to portray the slow destruction of the environment and ecological balance; it also functions as a call for help from governmental authorities and non-profit institutions.

Nejla Demirci

1971'de doğdu. 1982'den 2001 tarihine kadar Ergene Ovası'nda yaşadı. 2010 yılında Ergene nehri için mücadele etmeye başladı. Ekoloji alanında çeşitli yazıları dergi ve gazetelerde yayımlandı.

She was born in 1971. She lived in Ergene from 1982 till 2001. In 2010 she started struggling for the sake of Ergene River. Her various writings on ecology took place in magazines and newspapers.

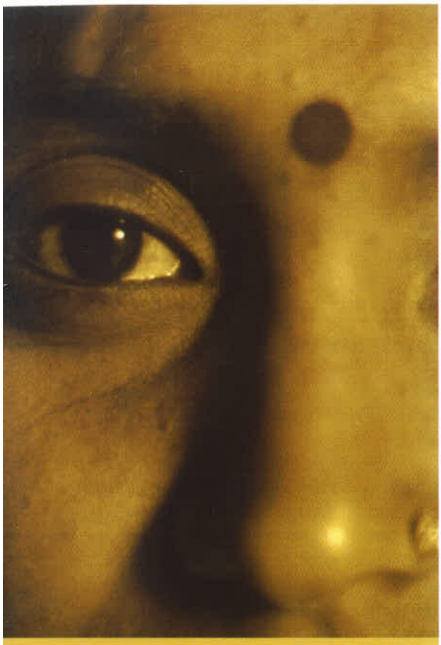

Meghna Gupta

Şu anda belgesel ve sosyal konular üzerine çalışan yapım şirketi Soul Rebel Films'de yönetmen ve yapımcı olarak çalışmaktadır. Lisans derecesini Film ve Vidyo üzerine, masterını ise Antropoloji üzerine yapmıştır. Lisans üstü eğitiminden sonra Belgesel Film Yapımcıları Grubuyla çalışmıştır. Çalışmalarını belgesel filmler üzerine sosyal medya stretejileri, editoryaller ve söyleşiler üzerine gerçekleştirmiştir. Aynı zamanda, çeşitli grupların belgesel film yapımı üzerine bilgilenmesi üzerine çalışmaktadır.

Meghna Gupta is currently a director/producer at Soul Rebel Films, a documentary and social issue film production company. Her educational background combines a BA degree in film and video, and a research master's degree in anthropology. After receiving her master's degree, she worked for the Documentary Filmmakers' Group. She Works on social media strategy, editorials and interviews across the spectrum of documentary. She is also engaged in mentoring different groups for making documentaries.

İKİNCİ EL
UNRAVEL

HİNDİSTAN-İNGİLTERE/INDIA-UK, 2012, renkli/color, 14'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Meghna Gupta
KURGU/EDITING: Prano Bailey Bond
YAPIMCI/PRODUCER: Meghna Gupta, Gigi Berardi
ÖDÜLLERİNDEN BAZILARI/SELECTED AWARDS:
CFC Kısa Film Festivali Seyirci Ödülü/CFC Worldwide Short Film Festival Audience Choice Award, 2012
Hindistan Film Festivali En İyi Kısa Film/India Film Festival Best Short Film, 2012
Cabbagetown Kısa Film Festivali Büyük Ödül/Short Film Festival Grand Prize, 2012
Bağımsız Kadın Filmleri Festivali Onur Ödülü/Women's Independent Film Festival Honorable Mention, 2013

Film Batı'nın en istemediği kıyafetlerin deniz yoluyla Kuzey Hindistan'ın endüstriyel bölgesine ulaşmasıyla başlıyor. Bütün bu kıyafetlerin sökülerek çile çile ipe dönüştürülmesi gerekiyor. Panipat kasabasında tekstil geri dönüşüm atölyelerinden birinde çalışan Reshma'nın hayali bir gün bu kıyafetlerin geldiği uzak diyarlara gidebilmek.

Unravel follows the Western worlds least-wanted clothes, on a journey across Northern India, from sea to industrial interior. They get sent to Panipat, a sleepy town and the only place in the world that wants them, recycling them back into yarn. Reshma is a bright, inquisitive woman working in a textile-recycling factory in small-time India, who dreams of traveling the vast distances that the clothes she handles have.

URANYUM
URANIUM TO DIE FOR

İSRAİL/ISRAEL, 2012, renkli/color, 54'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Shanny Hazzia
SENARYO/SCRIPT: Shanny Hazzia
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Emmanuel Mayer & Gil Somech
KURGU/EDITING: Rafi Abulafia
YAPIM/PRODUCTION: Sasha Klein Productions

Gazeteci Shany Hazzia, eşine zor rastlanır bir cesaretle dünyadaki en tehlikeli karaborsaların birinin perde arkasına giriyor. Uranyum ticaretinin ardındaki gizemi çözmek amacıyla gittiği Kongo'daki kanunsuz ilişkilere onun kamerasından bakıyoruz. Çatışmalarla dolu bir ülke olan Kongo'da bölgelerin çoğu milis kuvvetleri tarafından kontrol ediliyor ve asıl kurbanlar uranyum madenleri civarında yaşayan köylüler oluyor. Yönetmen, habercilikle sinemayı ustalıkla buluşturuyor: etkili bir gazetecilik örneğiyle oldukça önemli bir konuyu yeniden gündeme getiriyor.

With unparalleled bravery, journalist Shanny Hazzia goes behind the scenes of one of the most dangerous black markets in the world. In an attempt to unravel some of the mystery behind the uranium trade, she travels to Congo where her rare documentation allows a peak into the shady dealings of "the yellow market". Congo is a conflict ridden country where many regions are controlled by militias. With little or no supervision the main victims become the villagers who live near the uranium mines. A powerful piece of journalism that takes on a very hot topic.

Shanny Hazzia

Shanny Hazzia son birkaç yıldır İsrail'in önde gelen TV kanallarında yönetmen olarak çalışıyor, belgeselleri için araştırma yapıyor.

For last few years Shany has been occupying the positions of senior researcher and co-editor for Israel's leading commercial channels.

16. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali
16th Flying Broom International Women's Film Festival

BELGESELLER
DOCUMENTARIES

GÖBEK DANSI
DANCING WITH BELLIES
DIE MIT DEM BAUCH TANZEN

ALMANYA/GERMANY, 2013, renkli/color, 74'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Carolin Genreith
SENARYO/SCRIPT: Carolin Genreith (Aynı adlı eserinden)
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Philipp Baben der Erde
KURGU/EDITING: Stefanie Kosik

Sürekli söylendiğine göre bir doğruluk payı olmalı, değil mi? Yaşlanmak hiç de kolay değil. Menopozun etkisiyle ani terlemeler insanın peşini bırakmaz. Cilltteki kırışıklıklar için üretilmiş kremler insanın sadık dostu oluverir. Yıllara meydan okumak isteyebilir insan ama ya görünüşün ne olacak? Yapılması gereken tek şey yılların amansız ilerleyişini kabullenmek ve yağlarını hırkanın altına saklamak mı? Peki, yıllara direnmenin başka bir yolu yok mu? Uzun yıllardır Berlin'de yaşayan 28 yaşındaki yönetmen, uzak bir yerde oturan annesinin yeni hobisinin göbek dansı olduğunu duyunca çılgına döner. Haftada bir annesi ve onun birkaç arkadaşı, giysileriyle beraber çekingenliklerini de üzerlerinden atıp dansöz kıyafetlerini giyer, memelerini sallamaya ve kalçalarını kıvırmaya başlarlar. Yönetmen Carolin Genreith önce annesi ve arkadaşlarının bu yaptığına burun kıvırdıysa da zamanla anlayacaktır: Göbek dansı sayesinde menopoz eziyetini ve yaşlılık korkusunu öteleyen birini anlamak için 20'li yaşlara hitap eden havalı kent Berlin'den biraz daha ötelere bakmalıdır insan!

If they keep on saying it, then it must be true, mustn't it? Growing old is no picnic. Hot flushes lurk at every turn and anti-wrinkle creams become one's faithful companions. You might want to grow old gracefully, but what to do about your looks? It seems the only thing is to accept the inexorable march of time and hide your flab underneath a big jumper. Or is it? The filmmaker, 28, a confirmed Berliner for years, is more than flabbergasted to hear that her mother, who lives way out in the sticks, has a new hobby: belly dancing. Once a week, Mum and a few friends cast off their inhibitions and their clothes, don garish garb and, would you believe it, start wobbling their boobs and rolling their bellies around. Director Carolin Genreith takes a warmly ironic look at her mother and her female friends but also addresses her own fears and vanities. A vibrant portrait which looks beyond the borders of one twentysomething's coolly urban lifestyle in Berlin to examine the travails of menopause –as well as the art of banishing one's fear of ageing with a well-placed hip thrust.

Carolin Genreith

1984 yılında Almanya'nın Aechen kentinde doğdu. Berlin'de televizyon gazeteciliği okudu ve çeşitli yapım şirketlerinde yazar ve ymnetmen yardımcı olarak çalıştı. İlk uzun belgesel filmi olan Göbek Dansı, yönetmenin büyüdüğü yerde çekildi.

Born in 1984 in Aechen Germany. She studied television journalism in Berlin and has worked as a writer and assistant director for various production companies. Dancing With Bellies, her first full-lenght documentary is set in her homeland.

Bir Kadın Cinayetinin Belgeseli

Hani Meral

HANİ MERAL
SO WHERE IS MERAL

TÜRKİYE/TURKIYE, 2012, renkli/color, 37'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Melek Özman
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Ülkü Songül, Tuğçe Canbolat
KURGU/EDITING: Melek Özman
YAPIM/PRODUCTION: Filmmor Kadın Kooperatifi

Meral 22 yaşındadır. Şiddet gördüğü evliliğini bitirdikten sonra kızı ile yeni bir hayata başlamıştır. Yarım bıraktığı okula geri döner. Bir an önce okulunu bitirip kalfalık belgeselini almayı, kızıyla beraber oturacağı bir ev yaptırmayı, kızını okutmayı, yani güzel bir hayat yaşamayı düşler, düşlediği bu hayat için umutla çabalar. 22 Haziran 2011 günü bir yıl önce boşandığı kocası kuaför dükkanını basıp Meral'i dokuz bıçak darbesiyle öldürür. Haber gazetelere "Bir Kadın Cinayeti Daha" başlığıyla düşer... Belgeselde Meral'in annesi, kız kardeşi ve komşuları tanıklıklarıyla, Aynur Doğan, Feryal Öney, Fulya Özlem, Neslihan Engin, Rojin ve Sezen Aksu Meral için, kadın cinayetlerine karşı söyledikleri şarkılarıyla yer alıyor.

Meral is 22 years old. After ending her marriage where she was victim of violence, she dreams about beginning a new life with her daughter and for this new life, she makes a lot of efforts filled with hope. On the 22nd of June, 2011, her ex-husband whom she divorced a year ago breaks into her hairdressing shop and murders her, stabbing her nine times. The news get to be published in the newspapers as 'Yet another Woman's Murder'. In the documentary, Meral's mother, sister and the neighbours participate as witnesses whereas Aynur Doğan, Feryal Öney, Fulya Özlem, Neslihan Engin, Rojin and Sezen Aksu participate with the songs they sing for Meral and against the Women Murders.

Melek Özman

1974'te doğdu. Marmara Üniversitesi Sinema-TV bölümünden mezun oldu. Kısa film ve belgesel çalışmaları yanında, Filmmor Kadın Filmleri Festivali ve Atölyemor: Kadınların Sinema Atölyesi'nde kadınların sinemaya katılımını artırmak için emek veriyor.

She was born in 1974 and graduated from the department of Cinema and TV of Marmara University. Aside from her short and documentary Works, she is making an effort to increase the participation of women in cinema by working in Filmmor Women's Film Festival and Atölyemor: Womesn's cinema Workshop.

HOŞÇA KAL HABİBE!
CIAO HABIBA!

TUNUS/TUNISIA, 2012, renkli/color, 56'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Sarah Benillouche
SENARYO/SCRIPT: Sarah Benillouche
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Fatma Cherif
MÜZİK/MUSIC: Habiba Msika
KURGU/EDITING: Jeanne Oberson
OYUNCULAR/CAST: Amira Chebli, Fatma Benzaïdane
YAPIM/PRODUCTION: Productions du Golem

Tunus'ta Yasemin Devrimi'nden birkaç gün sonra ülkesine dönen yönetmen Sarah Benillouche'un niyeti, 1930'da Arap dünyasında fırtına gibi esen, ardında kendi efsanesini bırakıp bu dünyadan yanık izleriyle göçen Tunus'un divası Habibe'nin yaşamını beyazperdeye aktarmaktı. Yönetmenin ilk işi, filmin oyuncu seçimini yapmak oldu. Seçmeleri merkeze koyan yönetmen, aslında devrin en büyük eğlence yıldızı Habibe'nin kimselere benzemezliğini derinden işliyor. Habiba Msika 1930'larda yaşadı. Sevgilisi tarafından yakılarak öldürüldüğü söylenir. Hatta Tunus'ta ailesine karşı gelen kızlara 'seni Habibe gibi yakarım' derlermiş. "Direnişin sesiyim!" diyen bu cesur kadını Çav Bella'yla uğurlayan film tavanarası hikayelerini sevenler için festivalde!

Director Sarah Benillouche returns to homeland Tunisia just a couple of months after the Jasmine revolution. Her goal was to film the life of the famous diva Habiba who sat herself on fire in 1930. First thing she did of course to organize a casting and decide who is going to act at the film. This film seems like about the process of casting but in fact it shows the audience deep down that Habiba who at the time was the diva of the entertainment business, does not look like anybody. Habiba Msika lived around 30"s and there is a rumor that she was set on fire by her lover. In fact there is a saying in Tunisia 'I will set you on fire like Habiba' used when the girls are not obedient to their families. "I am the voice of the resistance" she says! Ciao Habiba is a film who likes the oldies but goldies. It is at he festival just for you! Do not miss it!

Sarah Benillouche

As a director, Sarah Benillouhe's work revolves around wandering, memory, exile, identity and utopia. She looks for oral cultures and music in her productions. According to her, it is important to bring our buried memories in the multiultural World that we live in.

Bir yönetmen olarak Sarah Benillouche'un çalışmaları arayış , bellek, sürgün, kimlik ve ütopya konuları üzerine yoğunlaşmaktadır. Filmlerinde sözel kültür ve müzik araştırmaları yapmaktadır. Ona göre, yaşadığımız çok kültürlü dünyada gömülü anıları ortaya çıkarmak oldukça önemlidir.

YOK ANASININ SOYADI
MRS. HIS NAME

TÜRKİYE/TURKIYE, 2012, 17'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Hande Çayır
YAPIMCI/PRODUCER: Hande Çayır
KURGU/EDITING: Hande Çayır

'Yok Anasının Soyadı' kadınların evlendikten ve boşandıktan sonra değişen soyadları üzerine bir belgesel. Yönetmen Hande Çayır, evlendikten sonraki diplomasında farklı soyadı yazmasından, 'kimliğinin görünür alanlarda bölünmesinden' rahatsız olmasından yola çıkarak bu konuyu seçtiğini dile getiriyor. Film, Çayır'ın hayatından bir diyalog sahnesiyle başlayıp, başka kadın ve erkeklerin düşünce ve tecrübelerine doğru ilerliyor. Filmde, evlenmek isteyen ve 'yalnızca kocasının soyadı' ile 'kendisinin ve kocasının soyadı' arasında seçime zorlanan kadınların buna direnme yolları da anlatılıyor. Soyadını kaybetmemek için kimliksiz dolaşmak, devlete dava açmak, eşinden boşanmak... Çift soyadı kullanan kadınlar ise kamusal kimliklerini yeniden kazanmak için kapı kapı gezip kendilerini devlete ve özel kurumlara yeniden kaydettirmek, her belgede farklı ve yanlış yazılan isimlerinin yarattığı resmi sorunlarla sürekli mücadele etmek zorunda. Yönetmen Çayır, çözüm için kadın örgütlerinin şu önerilerini yineliyor: "Türkiye'de evlenen kadınların evlenmeden önceki soyadlarını yasal olarak kullanabilme seçeneklerinin olması, TC kimlik numarasıyla yasal işlemlerin yapılması, bankacılık işlemlerinde 'anne kızlık soyadı' sorusunun değiştirilmesi, evlenen çiftlerin ortak bir aile adı belirlemesi, erkeğin kadına ve kadının erkeğe soyadını verebilme seçeneği..."

This is a documentary about the surnames which are changed after marriage and divorce. The director Hande Çayır, based on the different surname written on her diploma after the marriage and becoming restive about her "diverse identity in the visible areas", is putting into words the reason why she chose this subject. The film starting with the dialog scene picked up from Çayır's own life, continues with the ideas and the experiences of the other men and women. In the film the possible ways for resistance against being forced to chose 'only husband's surname' or 'her, plus, her husband's surname' is also being told. Walking around without identity not to lose her surname, bring a suit against government, getting divorced... As for the woman who has two surnames, to gain her public identity, has to go from one institution to the other, to registrate herself again, has to struggle against the official problems she faces everyday in every official document where her name is written wrong. The director Çayır is repeating the recommendations of the women NGOs for the solutions to the mentioned problem; "There should be a legal choice for the women to chose their maiden names, being able to handle official procedures with TR identity numbers, changing the question of the maiden name of the women during the banking transactions, married couples to designate a common family name and the choice of giving surnames of both man and woman."

Hande Çayır

1982'de doğdu. Sabancı Üniversitesi Görsel Sanatlar ve Görsel İletişim Tasarımı bölümünden mezun oldu. Yüksek lisansını İstanbul Bilgi Üniversitesi Sinema ve Televizyon'da tamamladı. Sinema doktorası yapıyor.

Hande Çayır was born in 1982. She graduated from Sabancı University's Visual Art and Communication Design department. She completed her masters in İstanbul University department of Cinema and Television. She is now doing her doctorate on cinema.

16. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali
16th Flying Broom International Women's Film Festival

KISA OLMAZSA OLMAZ
SHORT IS A MUST

KISA OLMAZSA OLMAZ
SHORT IS A MUST

Ainur Ismailova

Aynur Ismailova 1990 yılında doğdu. Kazak Ulusal Akademisi'nin film yönetmenliği bölümünden mezun oldu.

Ainur Ismailova was born in 1990. She graduated from the Kazakh National Academy of Arts named after Zhurgenov. Faculty: "Directing feature films."

FILMLERI /*FILMOGRAPHY:*

"The World of Glass, From and To, Moment, Tavern single, Koke

BABA
FATHER
KOKE

KAZAKISTAN/KAZAKHSTAN, 2012, renkli/color, 20'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Ainur Ismailova
SENARYO/SCRIPT: Ainur Ismailova, Zhanat Doskozhina
GÖRÜNTÜ YÖNETMENI/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Zhanarbek Yeleubek
OYUNCULAR/CAST: Nurakhaun Oralbay, Gulim Ibatbekova, Satimzhan Sanbayev, Kulzhemila Belzhanova

Tanrı nedir? Babasını kaybeden bir oğlan çocuğun trajedesi filmin merkezine bu soruyla birlikte yerleşiyor. Bir çocuğun gözünden dünyaya bakan film, onun bu zor zamanında kendi gerçeğini bulma yolculuğunu öykülüyor. Kahramanın duyguları, soruları, büyüme çabası izleyiciye iç sızlatacak kadar tanıdık. Çocukluktan yetişkinliğe geçişin ilk adımlarını izliyor, ilk acı ve ilk boyun eğişe tanıklık ediyoruz.

One day a little boy faced with a big tragedy -his father's death. The philosophical question "What is God?" becomes central in this film. The film sees the world through the eyes of a little boy, with all his newness and the extraordinary opportunity to get a self-knowledge in this difficult time.

Burcu Anıl

1989'da doğdu. Karabük Üniversitesi Radyo ve Televizyon Programcılığı bölümünde öğrenimini sürdürüyor. 'Bank' ilk kısa filmi.

She was born in 1989. She continues her studies in the Department of Radio and Television in Karabük University. "The Bech" is the director's first short film.

BANK
THE BENCH

TÜRKİYE/TURKIYE, 2013, renkli/color, 4'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Burcu Anıl
SENARYO/SCRIPT: Burcu Anıl
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Eren Uğur
KURGU/EDITING: Yeşim Yücel & Eren Uğur
OYUNCULAR/CAST: Yeşim Yücel, Çiğdem Benli

Genç bir kadın... Bahçede bir bank... O gazete sayfalarında ne yazıyor olabilir? Ve insan olup bitenler karşısında akıl sağlığını nasıl koruyabilir?

A young woman... A bench at the garden... What is written on the newspaper she read? And how can human protect the mental health against everything?

KISA OLMAZSA OLMAZ
SHORT IS A MUST

Aysel Pınar

Aysel Pınar Necef 1985 yılında doğdu. 2012'de İstanbul Bilgi Üniversitesi İletişim Fakültesi, Sinema ve TV bölümünden mezun oldu. Reklam filmleri ve çeşitli projelerde reji asistanı olarak çalışıyor.

Pınar Necef was born in 1985. She graduated from İstanbul Bilgi University's Communication Faculty, Film and TV department. She is currently working as director assistant in various projects and adds.

BİR DİLİM HAYAT
SLICE OF LIFE

TÜRKIYE/TURKIYE, 2012, 14'

YÖNETMEN: Aysel Pınar
SENARYO/SCRIPT: Pınar Necef, Aksel Bonfil, Erkan Ersezer
GÖRÜNTÜ YÖNETMENI/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Gözde Koyuncu
KURGU/EDITING: Behzat Uygur Jr., Pınar Necef
OYUNCULAR/CAST: Ayten Uncuoğlu, Behzat Uygur, Zehra Gökçimen, Tuncer Öz, Berrin Alganer, Zeynep Konan, Leyla Emadi, Pars Emadi, Ateş Emadi, Hakan Yılmaz, Süleyman Yılmaz, Alican Yumuk, Canan Armoni Altın, Gül Sanlıman

Düğünden bir gün önce evde toplanan kalabalık ve gürültücü ailenin buzdolabı etrafında gelişen absürd hikayesi. Evlenmeye karar veren Zehra ve Tuncer bu mutlu günlerini aileleriyle birlikte, evlerinin bahçesinde mütevazı bir düğünle kutlamak isterler.

This is the story of two large and noisy family's gathering in a house just a day before the marriage. Tuncer and Zehra decided to get married. They wanted to share this precious day with their family and friends with a garden wedding party at a place they live.

BİR ELMANIN İKİ YARISI
WE SHARED AN ORANGE

RUSYA/RUSSIA, 2012, 25'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Ekatarina Nosik & Daria Nosik
SENARYO/SCRIPT: Ekaterina Nosik, Daria Nosik, Boris Chertkov
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Ekaterina Nosik, Daria Nosik
KURGU/EDITING: Ekaterina Nosik, Daria Nosik
YAPIMCI/PRODUCER: Ekaterina Nosik, Daria Nosik
OYUNCULAR/CAST: Ekaterina Nosik, Daria Nosik

Tuttukları internet günlüklerini birbirlerinden gizleyen ikiz kız kardeşler görüntülü telefona günah çıkarırlar. Seyirci onları izleyen bir casus gibidir; her anlarına tanıklık eder.

This is a story about two twin-sisters who keep the blogs, but hide it from each other. They tape their confessions on the phone-camera. The viewer is like a spy peeping at the girls eventually witnessing the fight that in a blink of an eye results in a breakup.

Ekaterina Nosik& Daria Nosik

Ekaterina Nosik 1984'te doğdu. Tiyatro ve sinema oyuncusu olarak kariyerini sürdürüyor.

Ekaterina Nosik was born in 1984. She is a Russian stage and film actress.

Daria Nosik 1993'te doğdu. Çeşitli kısa filmler ve TV dizilerinde rol aldı.

Daria Nosik was born in 1993. She acted in various short films and TV series.

KISA OLMAZSA OLMAZ
SHORT IS A MUST

Sandrine Samuel

Sandrine Samuel 1990'de doğdu. Sinema Enstitüsü'nde eğitim aldı. üç belgesel ve iki kısa film çekti.

Student at High Institute of Cinema at Department of directing 2012. Made three documentary films and two feature film.

BİRKAÇ SAAT
FEW HOURS

MISIR/EGYPT, 2012, 11'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Sandrine Samuel

Bir apartmanda oturan yaşlıca bir adam... Her an bulut gibi dağılmaya hazır bir yalnızlık... Ve eve girip adamın tek başınalığının bir anda iki kişilik bir âna dönüşmesi...

An old man living in an apartment... Loneliness likes clouds which is ready to dissipate itself... A thief interrupts old man's loneliness and turns the single moments into dialog.

Alina Gorlova

Alina Gorlova 1991'de doğdu. Kiev Ulusal Üniversitesi'nin Tiyatro, Sinema ve Televizyon bölümünden 2012 yılında mezun oldu.

Alina Gorlova was born in 1991. She graduated from Kyiv National University of Theatre, Cinematography and Television in 2012.

FILMLERI / *FILMOGRAPHY:*
2012 The First Step in the Clouds, 'The Widow', 'Babushka', 2012 'Heart Transplantant'

BULUTA BIR ADIM
THE FIRST STEP IN THE CLOUDS

UKRAYNA/UKRAINE, 2012, 15'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Alina Gorlova
SENARYO/SCRIPT: Alina Gorlova (Marek Hlasko'nun aynı adlı romanından/ Based on the novel by Marek Hlasko)
GÖRÜNTÜ YÖNETMENI/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Oleksiy Kuchma
KURGU/EDITING: Sergiy Klepach
YAPIMCI/PRODUCER: Igor Savychenko
OYUNCULAR/CAST: Oleksiy Kolesnik, Sergiy Maluga, Petro Benuk, Oles Kosunskiy, Angelina Pustovit

Farklı yaşlardan yoksul üç erkek, kendilerine özgü bir eğlence keşfederler: Ormanda gizlenip, gezinen çiftleri takip ederek korkutmak. Bir gün ilk defa birbirlerini gerçekten seven bir çiftle karşılaşırlar. Kıskandıkları bu çifte hakaretler yağdırırlar ve aralarında kavga başlar. Eve geldiklerinde agresif davranışlarını sorgularlar ve fark ederler ki ilk aşkları kendileri gibi değersiz insanlar yüzünden hüsranla sonuçlanmıştır.

Three men of different age, made up an entertainment for themselves: They entertain themselves with watching and scaring couples, who found a secret place for themselves in the bushes. One day they found the young boy and girl who truly loved each other and made love for the first time. They couldn't control themselves and scared, insulted and bullied the lovers. On their way back home, they realize that each of them had the same situation - their first love was destroyed by the insufficient people, like they are.

KISA OLMAZSA OLMAZ
SHORT IS A MUST

Arantxa Echevarria

1968'de doğdu. Madrid'de sinema öğrenimi gördü. 1991'den beri yönetmen, senarist ve yapımcı olarak çalışıyor.

Studied cinema at UC Madrid works in the audiovisual industry as Director, Screenwriter or Producer from 1991.

FİLMLERİ / *FILMOGRAPHY:*
2010 Panchito, Cuestion de Pelotas, 2012 De Noche y de pronto, Don Enrique de Guzman

DON ENRIQUE DE GUZMAN
DON ENRIQUE DE GUZMAN

İSPANYA/SPAIN, 2012, renkli/color, 19'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Arantxa Echevarria
SENARYO/SCRIPT: Jorge Guerrero
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Pilar Sánchez Díaz
KURGU/EDITING: Renato Sanjuan
OYUNCULAR/CAST: Ginés García Millán, Tania Balastegui, Juanma Cifuentes, Jorge Muriel, Vicente Gisbert, Miguel Zúñiga

1590 yılında geçen bir komedi: Papa ile Büyükelçi Don Enrique de Guzman arasında çanı kim çalacak konulu abes bir münakaşa başlayana kadar İspanya İmparatorluğunda her şey yolunda gibi görünmekteydi. Bu gerilim İspanya ile Vatikan arasındaki iyi ilişkiler açısından hiç de iyi olmamıştır.

1590: Everything seemed to be going well in the Spanish Empire when a trivial dispute about the use of a bell erupted between Pope Sixto V and Ambassador Don Enrique de Guzman, and threatened to put an end to the good relationship between Spain and the Holy See.

Julia Guillén Creagh

1975'te doğdu. Gazetecilik öğreniminin ardından Madrid Film Okulu'nda sinema eğitimi aldı.

Born in 1975. First graduated in Journalism, then pursued film studies at the Madrid Film and Audiovisual School.

OTEL GÖNLÜ HOŞ
HOTEL AMENITIES

İSPANYA/SPAIN, 2012, 14'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Julia Guillen Creagh
SENARYO/SCRIPT: Julia Guillen Creagh
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Helena Gelado
YAPIMCI/PRODUCER: Ramon Rodrigez & Julia Guillen Creagh
KURGU/EDITING: José Manuel Jımenez
OYUNCULAR/CAST: Jorge Alex García, Helen Susan Stanley

Bir kadın ve bir erkek, birlikte olmak için bir otel odasında buluşurlar. Birbirlerini ilk kez görmüşlerdir ve birlikte olmaya pek de hevesli değillerdir. Her şey düşündüklerinden daha da zor olacaktır.

A man and a woman meet in a hotel room in order to have sex. This is the first time they see each other and they are eager to do so. But things turn out to be more difficult than they expected.

KISA OLMAZSA OLMAZ
SHORT IS A MUST

Alicia Albares

19 yaşından beri filmlerde çalıştı, dolayısıyla sinemayla ilgili bilgi ve becerilerini geliştirdi. Diğer taraf, senaryosunu, yönetmenliğini ve yapımcılığını kendi yapım şirketi tarafından yaptığı ilk kısa filmidir.

She started working in films since she was 19 years old, so has already got alot of knowledge and skills in cinema matters. To the Other Side is her first short film, which is written, directed and produced with her own production company.

ÖTE YANA
TO THE OTHER SIDE

İSPANYA/SPAIN, 2013, 20'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Alicia Albares
SENARYO/SCRIPT: Alicia Albares
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Jose Martin Rosete
KURGU/EDITING: Sergy Moreno
YAPIMCI/PRODUCER: Alicia Albares
OYUNCULAR/CAST: William Miller, Carlos Alvarez-Novoa, Ramon Barea, Eric Frances. Xenia Sevillano

CAMDAKİ SES
THE SOUND AT THE WINDOW
DENGE CAME DA

TÜRKİYE/TURKIYE, 2012, renkli/color, 19'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Nursel Doğan
SENARYO/SCRIPT: Nursel Doğan
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Vedat Özdemir
KURGU/EDITING: Aliya Düşünmez
OYUNCULAR/CAST: Nihal Yalçın, Alişan Ünlü
YAPIMCI/PRODUCER: Nursel Doğan

Gülizar köyünden metropole göç etmek zorunda kalmıştır. Ana dili olan Kürtçe dışında bir dil konuşamamaktadır. Gülizar'a çok yabancı olan İstanbul onda psikolojik sorunlara yol açar. En temel hakkı olan doktorla konuşma hakkını dahi gerçekleştiremez.

Gülizar had to move from her small village to the big city. She can't speak any language except her native language is Kurdish. Everything is very different for her including the culture, language in the big metropol city İstanbul. She has to face a lot of challenges even she couldn't speak with a doctor, which is one of the most basic rights.

Nursel Doğan

Belgesel, kurmaca ve eğitim amaçlı filmler çekti. Birçok filmde yönetmen yardımcılığı, kısa filmlerde oyunculuk yaptı.

Made documentary, fiction and education films. Worked as assistant director in many feature length films, series, shorts and documentaries. Worked as actress in various short films.

FILMLERI / *FILMOGRAPHY:*
2006 Odada, 2007 Mevsimlik İşçiler, 2008 Dışarısı Nasıl, 2010 İçimdeki Ben, 2010 Fabrikada Kadın Olmak

KISA OLMAZSA OLMAZ
SHORT IS A MUST

Meral Tosun

1990'da doğdu. Anadolu Üniversitesi İletişim Bilimleri Fakültesi'nde öğrenimini sürdürüyor.

Born in 1990. She is a student at Anadolu University Communacation Faculty.

YAŞAMI OKUMAK
READING LIFE

TÜRKİYE/TURKIYE, 2013, 6'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Meral Tosun, Ayşegül Dallı, Barış Kerman
SENARYO/SCRIPT: Meral Tosun
YAPIMCI/PRODUCERS: Meral Tosun, Ayşegül Dallı, Barış Kerman
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Ayşegül Dallı, Barış Kerman, Cengiz Özkan
KURGU/EDITING: Seda Özçelik

Afyonkarahisar'ın Küçükhöyük kasabasında hayat durgundur. Ataerkilliğin bir sonucu olarak kadınlar ev işi ve çocuk bakımından, erkekler ise hayvanlardan, tarladan sorumludur..

Life continues in Küçükhöyük town. As a product of patriarch, women take the responsibiliy of children and housework, men take the resposibility of farming and livestock.

Gülçin Çakır

1982'de doğdu. Sivas Devlet Tiyatrosunda profesyonel oyunculuğa başladı. Şu anda Marmara Üniversitesi Sinema Bölümünde yüksek lisans yapoyor.

She was born in Sivas in 1981. Studies Theatre in university. She started her Professional acting career in 2003 in sivas State Theatre. She is now doing her masters in Marmara University Cinema department.

FİLMLERİ/*FILMPGRAPHY:*
2009 Baby Steps, 2013 Elalem Ne Der

ELALEM NE DER?
WHAT EVERYBODY SAYS?

TÜRKIYE/TURKIYE, 2013, 6'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Gülçin Çakır
SENARYO/SCRIPT: Gülçin Çakır
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Gülten Taranç
KURGU/EDITING: Oğuzhan İnceoğulları

Bu film toplum baskısı altında olan ve kendi kararlarını rahatlıkla alamayan üç kadının öyküsünü anlatıyor. Bu üç kadın ülkemizde sık sık rastlanan 'Elalem Ne Der?' sorusuyla mutsuzluğa ve yalnızlığa itiliyor.

This is a film about three women who are under social pressure and cannot make their own decisions free by themselves. These three women are pushed to unhappiness by the often faced question What everybody says? And feel alone in their worlds.

16. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali
16th Flying Broom International Women's Film Festival

CANLANDIRMALAR
ANIMATIONS

Ewa Einhorn

Viyana Sanat Akademisi'nde öğrenim gördü. Canlandırma film, karikatür ve belgesel yapıyor.

Received her BA from Vienna Art Academy. Working with animation, satirical drawing and documentary film.

Jeuno JE Kim

Teoloji, ekonomi, müzik ve radyo geçmişi var. Yazar ve performans sanatçısı.

With a background in theology, economics, music and radio, Jeuno JE Kim is a writer and an artist working with performance and video.

BALİNA KADINLAR
WHALED WOMEN

İSVEÇ/SWEDEN, 2012, renkli/color, 9'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Ewa Einhorn & Jeuno JE Kim
SENARYO/SCRIPT: Ewa Einhorn & Jeuno JE Kim
KURGU/EDITING: Ewa Einhorn
YAPIMCI/PRODUCERS: Ewa Einhorn & Jeuno JE Kim

Bir gün bir grup 'balina kafalı kadın' Krabstadt sahilinde kıyıya çıkar. Norveçli balina avcılarından yardım istenince yerel halkın zor bir karar vermesi gerekecektir.

One day a group of Whaled Women are stranded on Krabstadt's shores. When a group of Norwegian whale hunters are called in to the rescue, the inhabitants of Krabstadt have to face some tough decisions.

Eliska Chytkova

'Eti Budu', Çek yönetmenin ilk canlandırma filmi.
'Ham Story is her first animation.

ETİ BUDU
HAM STORY
O SUNCE

ÇEK CUMHURİYETİ/CZECH REPUBLIC, 2013, renkli/color, 6'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Eliska Chytkova
SENARYO/SCRIPT: Eliska Chytkova

Dünyaya melek olarak gelen bir erkek, küçük bir şeytana dönüşür ve kasabada kontrolü ele geçirir.

This animated fantasy tells the story of a little angel who has come to life and whose gloriole gets chipped off. He becomes a naughty little devil and starts to control the small town.

Lea Vidakovic

1983'te doğdu. Güzel Sanatlar Akademisi'ni bitirdi. Belçika'daki Kraliyet Akademisi'nde yüksek lisans yaptı.

Born in 1983. Studied at the Academy of Fine Arts. She has an MA of audio visual arts at the Royal Academy of Arts in Belgium.

FİLMLERİ / *FILMOGRAPHY:*
2009 Splendid Isolation, 2010 Crossed sild, 2012 My Love, 2012 Sisters

KIZ KARDEŞLER
SİSTERS

BELÇİKA/BELGIUM, 2012, renkli/color, 8'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Lea Vidakovic
CANLANDIRMA/ANIMATION: Lea Vidakovic
KURGU/EDITING: Lea Vidakovic

Kız kardeşlerden biri yitip gidince diğeri içindeki boşluğu nasıl dolduracaktır?

The sisters are trapped in facing the loss and emptiness over the missing one.

Julia Gromskaya

Dil bilimi eğitiminin ardından sanat okuluna devam etti. İtalya'da canlandırmacı ve illüstratör olarak çalışıyor.

Julia Gromskaya got her degree in Philology. She studied at the local Lyceum of Arts. She lives in Italy and works as animator and illustrator.

FİLMLERİ / *FILMOGRAPHY:*
2009 L'anima mavi, 2010 Il sogno di Giada, 2011 Le Musiche le Ali, 2012 Fiumana

SEL
FLOOD
FIUMANA

İTALYA/ITALY, 2012, Digibeta, renkli/color, 5'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Julia Gromskaya
CANLANDIRMA/ANIMATION: Julia Gromskaya
GÖRÜNTÜ/PHOTOGRAPHY: Stefano Franceschetti
KURGU/EDITING: Simone Massi
ÖDÜLLERİ/AWARDS: Tahran, Kiev, Milano, Uppsala gibi 70 festivale katıldı, 15'inden ödülle döndü./Won 15 awards from 70 festivals in many cities like Tahran, Kiev, Milano etc.

Pencerede bütün gün, geçen zamanı, mevsimlerin dansını izleyen kız, hayatının erkeğini beklemektedir.

A girl at the window watches the passing of time, the waltz of seasons, waiting for her man.

SÖZCÜKLERİN PENCERESİ
WINDOWS ABOUT THE WORDS
VENTANAS SOBRE LAS PALABRAS

ARJANTİN/ARGENTINA, 2012, 6'

PROJE/PROJECT: Marite Gutierrez, Cecilia Gutierrez, Alejandra Rotondi.
YÖNETMEN/DIRECTORS: Diego Fidalgo & Maxi Quintero
KURGU/EDITING: Diego Fidalgo & Maxi Quintero
YAPIMCI/PRODUCER: The Women's Council

15 ayrı kadın gazetelerden kestikleri sözcükler üzerine konuştular: Öfke dolu, hüzünlü, aşkı anlatan veya hiçbir şey ifade etmeyen sözcükler...

15 women cut words from newspapers and they talked about the words: angry words, sad words, neutral words, lover words, and magic words.

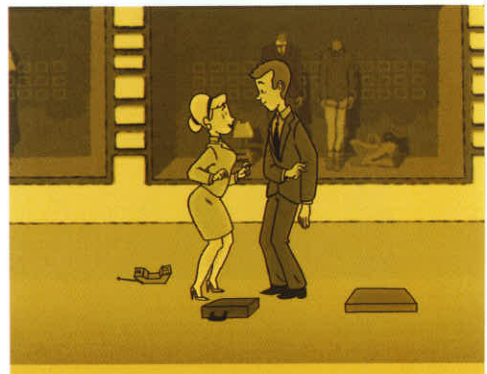

TRETUVAR
SIDEWALK

ABD/USA, 2013, renkli/color, 4'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Celia Bullwinkel
CANLANDIRMA/ANIMATION: Celia Bullwinkel
ÖYKÜ GELİŞTİRME/STORY DEVELOPMENT: Amid Amidi, Larry Kurnarsky

Yaşamda gerçek yolculuğun kendi iç yolculuğu olduğunu anlayan kadın, kendini sevmeyi öğrenecektir.

A woman walks through life, but the real journey is deeper within as she confronts her changing body and learns to love herself.

Celia Bullwinkel

Celia Bullwinkel New York'ta canlandırmacı olarak çalışıyor. 'Tretuvar' ilk bağımsız filmi.

Celia Bullwinkel is an animator who lives and works in New York City. Sidewalk is her first independent film.

Aki Kono

1985'te doğdu. Tokyo Üniversitesi'nde canlandırma üzerine eğitim aldı.

Born in 1985, graduated at Tokyo University of the Arts.

FİLMLERİ / *FILMOGRAPHY:*
2010 A Brightening Life

VAATLER
PROMISES

JAPONYA/JAPAN, 2012, 9'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Aki Kono

Anneyle, yitirdiği çocuğu arasındaki gerçek aşkın öyküsü.

This is the true love story between mother and a dead child.

Vladka Macurova

1985'te doğdu. Canlandırma üzerine Tomas Bata Üniversitesi'nde eğitim aldı.

She was born in 1985. She studied animation at the Tomas Bata University in Zlin.

FİLMLERİ / *FILMOGRAPHY:*
2006 The Gardener, 2008 The Little Snack, 2009 The Cherries, 2010 The One Minute Movie

YABAN KELEBEKLERİ
WHERE DO THE WILD BUFFERFLIES GROW?
KDE ROSTOU MOTÝLÍ?

ÇEK CUMHURİYETİ/CZECH REPUBLIC, 2012, renkli/color, 6'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Vladka Macurova
CANLANDIRMA/ANIMATION: Vladka Macurova
KURGU/EDITING: Libor Nemeskal
YAPIM/PRODUCTION: Tomas Bata University, Zlin

Fantastik bir dünyaya doğan küçük yaratık kafa dengini arıyor.

The little creature is born into the fantastic world. A poetic story about the search for kindred spirits.

Isabel Herguera

1961'de doğdu. Hindistan'daki ulusal tasarım enstitüsünde ders veriyor.

Born in 1961. She teaches classes in the National Institute of Design in India.

FİLMLERİ / *FILMOGRAPHY:*
1988 Spain Loves You, 1988 Safari, 2010 Ámár

CANLANDIRMALAR
ANIMATIONS

YASTIK ALTI
UNDER THE PILLOW
BAJO LA ALMOHADA

İSPANYA/SPAIN, 2012, renkli/color, 9'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Isabel Herguera
CANLANDIRMA/ ANIMATION: Rajiv Eipe, Rajesh Takhare, Troi Vasanth, Niwesh Gurung, Isabel Herguera
SENARYO/SCRIPT: Isabel Herguera
KURGU/EDITING: Gianmarco Serra
YAPIM/PRODUCTION: Isabel Herguera

Hindistan'daki bir klinikte hayallerini yastık altında saklayan bir grup çocuğun hikayesi.

A group of children who live in a clinic in India, keep dreams hidden under the pillow.

ETKİNLİKLER
ACTIVITIES

Panel: "....RAĞMEN" / *Panel Discussion: "Despite..."*

Yer / *Place:* Kızılırmak Sineması, 1. Salon/ Kızılırmak Cinema, Hall-1
Tarih / *Date:* 10 Mayıs 2013 Cuma/10 May 2013 Friday
Saat / *Time:* 18:45

Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali, 16. yılında, kadın mücadelesi deneyiminin başardıklarına ve direnişin doğasına referansla "...Rağmen..." teması üzerinden huzursuzluğa, umuda, gerçeğe, kabullenmeyişe, sese, harekete, başarmaya, koşmaya, dik durmaya, çılgınlığa, eyvallah etmemeye, inada, cürete, cesarete ve sınırsızlığa davet ediyor.

Bu çerçevede sinemaseverleri ve bir... RAĞMEN'i olan herkesi bu panele bekliyor. Direniş sırasında gelişen dayanışmanın ve dolayısıyla oluşan devinimin hayatın dönüşümüyle sonuçlanmasının birlikte bir kez daha altını çizmek ve önemini vurgulamak üzere sözünüzü söylemeye davet ediyor.

Flying Broom International Women's Film Festival invites you, in its 16th year, to uneasiness, hope, reality, to dissent; to move, to succeed, to run, to stand up, to craziness, acceptance, obstinacy, to dare, to be courageous and to be limitless through its theme "Despite..." with a reference to the achievements of women's struggle and the nature of resistance

In this respect, the festival expects all film lovers and everyone with a "Despite..." to this panel and wants to underline the solidarity developed with resistance and movement stemming from that together with its audience.

Söyleşi "Şimdiki Zaman: Yeni Kapitalizmin Ruhu"
Panel "Present Tense: The Spirit of New Capitalism

Yer / *Place:* Alman Kültür Merkezi / Goethe Institut
Tarih / *Date:* 15 Mayıs 2013 Çarşamba / 15 May 2013 Wednesday
Saat / *Time:* 18 30
Katılımcılar / *Participants:* Aksu Bora, Tanıl Bora, Belmin Söylemez

Belmin Söylemez'in çok ses getiren filmi "Şimdiki Zaman"nın düşündürdükleri üzerine Aksu ve Tanıl Bora ile söyleşeceğiz. Yapılan yorumlara ilk ağızdan cevap vermek üzere filmin yönetmeni Belmin Söylemez de aramızda olacak.

We are going to discuss the Belmin Söylemez's film "Present Tense" which made a tremendous impact with Aksu and Tanıl Bora. To answer firsthand the comments, the director Belmin Söylemez herself will be with us.

ETKİNLİKLER
ACTIVITIES

Sergi: Çocuk Gelinlerin İzinde / Exhibition: Following Child Brides

Yer / *Place:* Alman Kültür Merkezi Sergi Salonu

Uçan Süpürge 2006 yılından bu yana dikkat çektiği Çocuk Gelinler sorunu için yaptığı çalışmalarda yoluna çıkan ilginç kareleri bir fotoğraf serisi haline dönüştürdü. İlk kez festival sırasında izleyici ile buluşacak fotoğraflar daha sonra il il ülkeyi hatta diğer ülkeleri dolaşacak.

Flying Broom turned the interesting frames they ran into within their Works to draw attention to the Child Brides problem into a photograph exhibition. The photos to meet an audience for the first time, will later travel each city in Turkey and even abroad.

Açık Hava Sineması / *Open Air Cinema*

Yer / *Place:* Mülkiyeliler Birliği
Tarih / *Date:* 12 Mayıs 2013 Pazar / *12 May 2013 Sunday*
Saat / *Time:* 21:00
Film / *Film:* Araf/*Somewhere in Between* (Yönetmen/Director: Yeşim Ustaoğlu)

Baharı yaşamanın anılarımızda kalan bir yolu: Açık hava sinemaları. Bu yıl anılarımızı Mülkiyeliler Birliği bahçesinde tazeliyoruz.

A way to experience the spring in our memories: Open Air Cinemas. This year we are refreshing our memories in the garden of Mülkiyeliler Birliği.

Söyleşi: Monika Treut ile... / Panel: With Monika Treut

Kolaylaştırıcı/Moderator: Gülden Treske
Tarih / *Date:* 15 Mayıs Çarşamba/15 May Wednesday
Saat / *Time:* 14.30

TEŞEKKÜRLER...
THANKS TO...
DAĞITIMCILAR, FİLM OKULLARI, FİLM ENSTİTÜLERİ
DISTRIBUTERS, FILM SCHOOLS, FILM INDUSTRIES

AB SVENSK FILMINDUSTRI
ARAS KARGO
ATRACO PERFECTO PRODUCCIONES
CALINOS FILMS
CODEXMEDYA
FIGA FILMS
FILMS DISTRIBUTION
FİLMODA
GAUMONT
GLOBAL SCREEN GmbH
GÜMÜŞ GÜMRÜK MÜŞAVİRLİĞİ
HUPE FILM
HYENA FILMS
IFS INTERNATIONALE FILMSCHULE KÖLN
INSTITUT DES ARTS DE DIFFUSION - IAD
INSTITUTE OF DEVELOPMENT STUDIES, UNIVERSITY OF SUSSEX
KAPLAN FİLM
KIMUAK
LES PRODUCTIONS DU GOLEM
MD4
MEMENTO FILMS
NORWEGIAN FILM INSTITUTE
POLISH FILMMAKERS ASSOCIATION
PYRAMIDE INTERNATIONAL
RENDEZ-VOUS PICTURES
SİNEFİLM
SOUL REBEL FILMS
SWEDISH FILM INSTITUTE
THE HOUSE OF FILMS
THE LONDON FILM SCHOOL
THE MATCH FACTORY
TIEMPO DE RODAR PRODUCCIONES
TRECE PRODUCCIONES
TNT
UMA FILMS
WIDE MANAGEMENT
WOMEN MAKE MOVIES
WORLD OF FESTIVALS
Isabel Araiz Rodriguez (İspanya)
Jose María Davó Cabra (İspanya)
Filiz Güneş (Hollanda)
Fetiye Has (Belçika)
Monique De Lauwer (Belçika)
Sevil Özmen (isveç)
Anne Elisabeth Gautier Budai (Fransız Kültür)
Özlem Gül (Fransız Kültür)
Lise Albrechtsen (Norveç)
Mateusz Ananicz (Polonya)
Mervi Nousiainen (Finlandiya)
Raimund WEINBERGER (Avusturya)
Viktor Matis (Macaristan)
Ahmet Keskin (TNT)
İsmail Akdogan (TNT)
Sevgi Duman (TNT)
Arzu Yılmaz (TNT)
Bahar Şimşek (TNT)

Bu yılki teması "...Rağmen..." olan 16. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nin konaklama sponsoru Mövenpick Hotel Ankara, Söğütözü'nün kalbinde yer alan merkezi lokasyonu, şık ve konforlu 176 odası, ileri teknoloji görsel ve işitsel sistemlerle donatılmış toplantı salonları, modern spor merkezi ve sizi Türk ve dünya mutfaklarının eşsiz lezzetleriyle buluşturan seçkin menüleriyle iş seyahatlerinizi bir sanata dönüştürüyor.

Passionately Swiss.™

MÖVENPİCK
Hotel Ankara

Mövenpick Hotel Ankara
Beştepeler Mah. Yaşam Cad. No.1, 06520
Söğütözü, Yenimahalle, Ankara, Türkiye
Tel 0312 258 58 00, Faks 0312 258 58 99
hotel.ankara@moevenpick.com

www.moevenpick-hotels.com

UÇAN SÜPÜRGE
FİLM FESTİVALİ
İLETİŞİM SPONSORU

MYRA

YERİMİZ SAHNE ARKASI

16.UÇAN SÜPÜRGE
ULUSLARARASI
KADIN FİLMLERİ
FESTİVALİ
MEDYA SPONSORU
SKYTURK360
İYİ SEYİRLER DİLER

SKY 360 TURK

www.skyturk360.com
facebook.com/skyturk360
twitter.com/skyturk360

Digiturk 43. Kanal / D- Smart 43. Kanal / Kablo Tv / Turksat 3A

24
SİNEMANIN AYNASI
YÖNETMEN
FİLMİN ADI
SAHNE
SANAT YÖNETMENİ
SÜRE
TARİH
UÇAN SÜPÜRGE
ULUSLARARASI KADIN FİLMLERİ FESTİVALİ SPONSORU
www.yirmidort.tv

Türkiye'nin ve dünyanın gündemini her hafta AGOS'un merceğinden takip edin

www.agos.com.tr agos@agos.com.tr

https://twitter.com/AGOSgazetesi http://www.facebook.com/agos.com.tr

INTERNET ABONELİK KOŞULLARI 3 aylık: 25 TL - 6 aylık: 50 TL - 1 yıllık: 90 TL
GAZETE ABONELİK KOŞULLARI Yurtiçi 6 aylık: 75 TL - 1 yıllık: 145 TL
Gazete abonelik bedelini TEB Kurtuluş şubesi (şube kodu: 209) 15938 no'lu AGOS Yayıncılık TL. hesabına yatırmanız ve havale makbuzunu göndermeniz yeterlidir.

CINEDERGİ

16. UÇAN SÜPÜRGE KADIN FİLMLERİ FESTİVALİ BASIN SPONSORU

BİRGün

'Duymak' yetmez, gerçeği görmek gerekir!

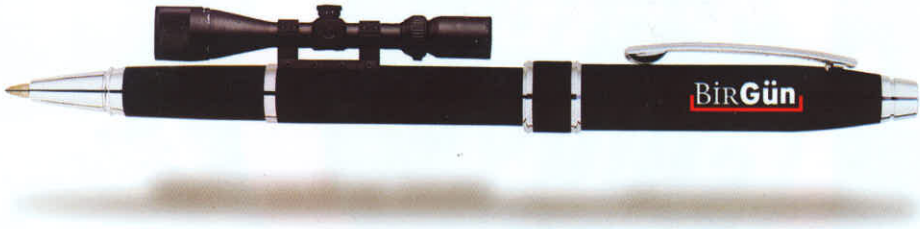

eşitliğin, özgürlüğün, kardeşliğin,
barışın, demokrasinin, bağımsızlığın,
dayanışmanın, emeğin, paylaşmanın,
adaletin, yaşamın, sevginin, doğanın,
yoksulların, dışlananların, farklıların,
ezilenlerin, emekçilerin, işçilerin,
işsizlerin, kadınların, gençlerin,
emeklilerin, umudu olanların,
umutsuz kalanların SESİ

Bu ülkenin aydınlık insanları
size **Cumhuriyet** yakışır.

16.uçan süpürge uluslararası kadın filmleri festivali

Kadına şiddete son

Her PERŞEMBE

Her CUMA

Her PAZAR

www.**Cumhuriyet**.com.tr

emeğin sesi
gerçeğin habercisi

evrensel

yalanın, suskunluğun,
karanlığın ortasında
eğilmeyen,
bükülmeyen,
gerçeği yazan gazete

KADIN

çocuk

şiddet

gelinler

tecavüz dayak

dayanışma

kadın

istismar

anne

eşitlik

kadın hareketi

feminizm

cezalandırma

çocuk gelinler

sığınak

ayrımcılık

kadın izleri

aile dayak

istismar

tecavüz

demokrasi

fırsat eşitliği

Kadının beyazperdedeki sesi Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'ni destekliyoruz...

HABER TURK

AİS yazıp
6643'e
mesaj gönderin,
şiddet mağdurlarına
destek verin.

BİR TELEFON HAYATINIZI KURTARABİLİR!

Evinizde şiddet görüyorsanız ya da şiddet gören birilerini tanıyorsanız lütfen arayın!

0212 0549 656 96 96

Aile İçi Şiddet Acil Yardım Hattı

facebook.com/aileicisiddeteson • twitter.com/aileicisiddet

Kampanyaya bağış bedeli tüm operatörler için 5 TL'dir. Avea ve Turkcell için mesaj gönderim bedeli 1 standart SMS ücretidir. Vodafone ve Turkcell'de yalnızca faturalı hat aboneleri kampanyaya bağışta bulunabilir.

Hürriyet

AİLE İÇİ ŞİDDETE SON!

Aile İçi Şiddet Acil Yardım Hattı
0212 0549 656 96 96

www.aileicisiddeteson.com

Powerful Movies From Strong Women!

Hürriyet DAILY NEWS

We proudly support the 16th Uçan Süpürge International Women's Film Festival.

www.hdn.com.tr twitter.com/HDNER facebook.com/hurriyetdailynews

Bir **marka**nın

yaratabileceği hangi algı

güvenden

daha değerlidir?

"BASINDA GÜVEN"

2012'de 210 kadın, eşleri,
sevgilileri, babaları ve
en yakınındaki erkekler
tarafından öldürüldü.
Biz, onları yaşatanları
destekliyoruz.
Radikal 16. Uçan Süpürge Uluslararası
Kadın Filmleri Festivali sponsoru.
Radikal

Her filmin bir Star'ı var...
STAR
UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FİLMLERİ FESTİVALİ SPONSORU
Yaşam tarzı kaygısını empati kurarak aşalım
STAR
Demokrasinin gücü
www.stargazete.com

gazete.sol.org.tr

soL

Halka yalan söylemek suçtur

soL günlük gazete • 3 Nisan 2013 Çarşamba • Fiyatı: 75 Kr.

Sayı: 184 • gazete.sol.org.tr

Tarih tekerrür etsin

Galatasaray, 12 yıl sonra bir kez daha İspanyolların devi Real Madrid ile karşılaşıyor. 3 Nisan 2001'de, İspanyolları 3-2 ile geçen Cim Bom, bu sefer tur şansını İstanbul'a taşımak için Santiago Barnabeu'da avantajlı bir skor almanın peşinde. S.12

KİTAP EKİNİZ BUGÜN GAZETENİZLE BİRLİKTE!

İstemeyi unutmayın

soL

Halka yalan söylemek suçtur

Üçer beşer doğurun yüzer biner sömürsünler

2012 "Çocuk İşgücü Anketi" sonuçları açıklandı. Türkiye'de 6-17 yaş arasında 893 bin çocuk çalışıyor

Çocuk işçiliğinde son 6 yılda azalma olmadı. 4+4+4 düzeni, çocukları ağır işlerde çalıştırmaya izin veren mevzuat değişiklikleri gibi gelişmeler, bundan sonra da çocuk işçiliğinin azalmayıp artacağını gösteriyor. S.2

TÜİK açıkladı: Türkiye'de 900 bin çocuk işçi var

Lise çağına gelmemiş 292 bin çocuk çalışıyor | 1 milyon 300 bin çocuk okula gitmiyor | Adana'da çalışırken ölen Ahmet bu listede yok | 4+4+4 çocuklara 'ağır' geldi

'MİLLİ EĞİTİM'İN ŞİFRESİ'NDE SON BÖLÜM: AKP'NİN GÖZDESİ İMAM HATİPLER S.10

Kadına yönelik şiddeti böyle mi engelleyecekler?

Van'da 10 demek yargılanıyor. KCK davası kapsamında yargılanacak dernekler den biri Van Kadın Derneği. Dernek avukatı Müjde Tozbey Erden, "kadına yönelik şiddetin bu kadar yoğun olduğu bir dönemde, KAKAD neden kapatılmak istenir" diye soruyor. S.4

Suriye'de muhalefet medyası kendine 'çeki düzen' veriyor

Antakya'da basılıp Suriye'de dağıtılan haftalık Şam gazetesinin genel yayın yönetmeni Ábsi Smesem, muhalefet medyasının daha inandırıcı olması için kollan sıvadı. The New Yçirk Times'a konuşan Smesem, "bazen öyle haberler çıkıyor ki, Esad yönetimi bunları kolaylıkla yalanlıyor. O zaman da rejimin eli güçleniyor" dedi. S.11

'Ben ne dersem o' süreci | EKF kurultayı

soL'a abone olmak için abone.sol.org.tr

YURT kültür

Her cumartesi kültür sanat ve kitap dünyasına eleştirel bakmak için...

HER CUMARTESİ GÜNÜ GAZETENİZ YURT İLE BİRLİKTE...

Bildiğini okuyanların dergisi

AYLIK SİNEMA DERGİSİ

Altyazı

BiR+BiR

Tüm izleyicilere iyi seyirler.

TURKUVAZ DERGİ

"SİNEMA ANLATILAN DEĞİL, SEYREDİLEN BİR DENEYİMDİR"

SİNEMA >

"Bir film, açıklanmaktan ziyade, seyredilerek deneyimlenmesi için çekilir. Kelimeler bize ayak bağıdır. O yüzden, senaryoya aşık olmak çok tehlikelidir. Akılcı düşünce, film çekimine engel oluşturur. Ben bir rüyanın içinde çalışmayı yeğlerim. Benim karakterlerim, karanlıkta ve kafa karışıklığında kaybolmuş tiplerdir" (David Lynch).

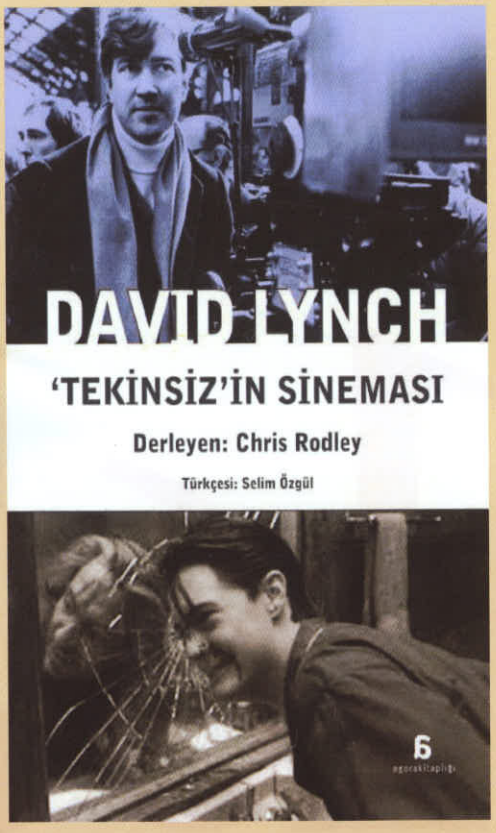

<SİNEMA

SİNEMA VE 12 EYLÜL
Mesut Kara

Daha önce "Artizler Kahvesi" gibi kitaplarıyla Yeşilçam'ın unutulmayan isimlerinin kaydını düşen yazar Mesut Kara, bu kitabında Türk sinemasının 12 Eylül'e nasıl geldiğine, cunta koşullarında ve sonrasında 12 Eylül'ü anlatmakta nasıl başarısız kaldığına dikkat çekerek, son 30 yılda politik sinema yapılamamasının sinemamıza yaptığı tahribatı anlatıyor...

<SİNEMA

ROMY SCHNEIDER
Bernard Pascuito
Türkçesi: İsmail Yerguz

20. yüzyılın efsanevi oyuncularından Romy Schneider'in bu biyografisi, oyuncunun henüz on beş yaşında Sissi karakteriyle tanınmış bir oyuncu olarak sinemaya adımını atışından, kırklı yaşlarının başında erken ölümüne kadarki sinema serüvenini, aşklarını, umutsuz aile saadeti arayışını ve oğlunun ölümünü kaybedişiyle hayata küskünlüğünü anlatır...

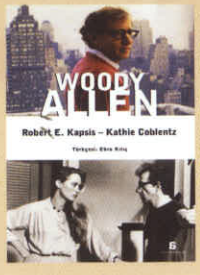

<SİNEMA

WOODY ALLEN
R. E. Kapsis - K. Coblentz
Türkçesi: Ebru Kılıç

Konu Woody Allen olduğunda işin içine hem sokağın dili giriyor, hem bastırılmış cinsel arzular, hem de kendisinden sürekli 'komik' olması beklenen bir adamın hikâyesi. Allen, bu kez de röportajlarıyla ifade ediyor kendisini, hem de en seçkinleriyle...

meselesi olan kitaplar...

agorakitaplığı
w.agorakitapligi.com
0212 243 96 26 - 0212 251 37 04
s: 0212 243 96 28

Genel Dağıtım: **PUNT**

www.puntokitap.com
Telefon: **0212 496 10 50** Faks: **0212 551 30 13**
E-mail: **punto@puntokitap.com**

16.

UÇAN SÜPÜRGE

ULUSLARARASI KADIN FİLMLERİ FESTİVALİ

BASİN SPONSORU

hayatın sesini aç!

radyo odtü 103.1

www.radyoodtu.com.tr

kültür-sanat
eğlence doğa sporları
açılış düğün dernek
kokteyl MODA
sağlık röportaj
ankara
sinema yaşam
kitaplık mekan
oteller beslenme
dekorasyon
evcil hayvan
test sürüşü
tiyatro
giyim

NKS Medya
TÜV CERT 71 100 H 383

Çetin Emeç Bulvarı 1065. Cadde 38/13 Öveçler Ankara
T. 0312 473 97 02 F. 0312 473 97 08
www.ankaralife.com.tr

Biz şimdi alçak sesle konuşuyoruz ya
Sessizce birleşip sessizce ayrılıyoruz ya
Anamız çay demliyor ya güzel günlere
Sevgilimizse çiçekler koyuyor ya bardağa
Sabahları işimize gidiyoruz ya sessiz sedasız
Bu, böyle gidecek demek değil bu işler
Biz şimdi yanyana geliyor ve çoğalıyoruz
Ama bir ağızdan tutturduğumuz gün hürlüğün havasını
İşte o gün sizi tanrılar bile kurtaramaz.

Cemal Süreya

SOLFASOL
Ankara'nın Gayriresmi Gazetesi

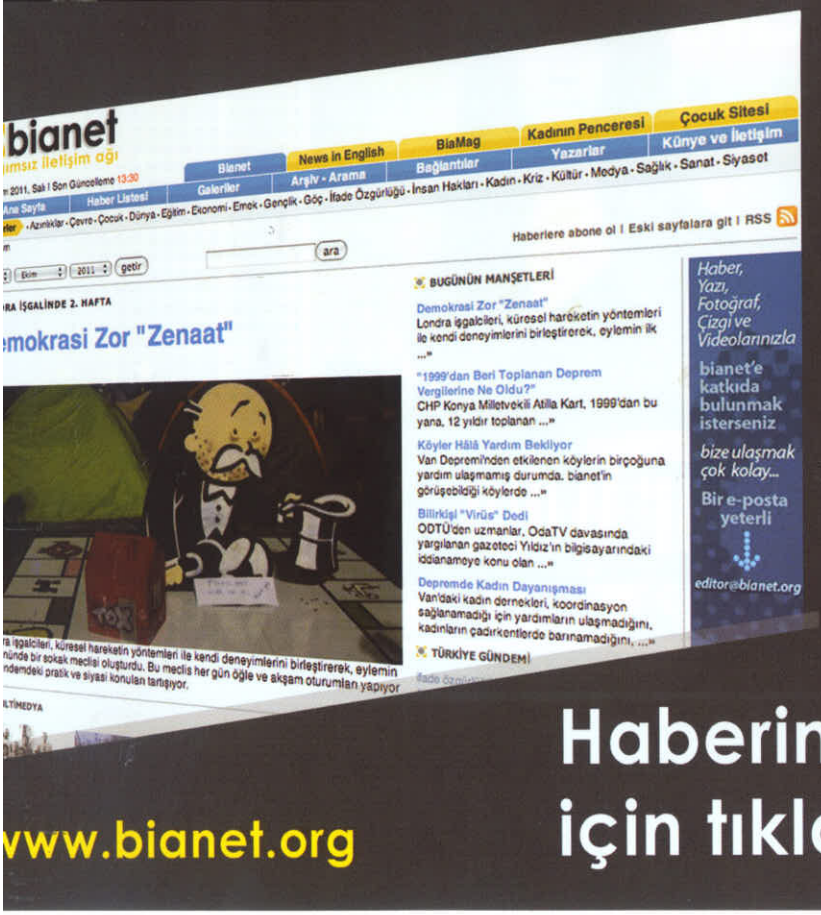

www.bianet.org

Haberin devamı için tıklayın...

"Sinema hayattır"

ntvmsnbc
YER GÖSTERİCİ

Yeni aylık sinema dergisi Yer Gösterici
bütün bilgisayar ve tabletlerde

yergosterici.ntvmsnbc.com

Fotoğraflar: Ilgın Erarslan Yanmaz

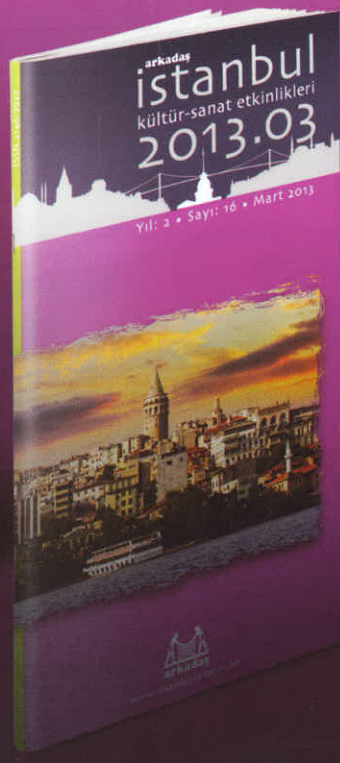

arkadaş

Şimdi İstanbul da
kültür-sanat gündemini
"**elle tutulur**" bir arkadaşla izliyor.

www.arkadasbulten.com

Başka
Başka bir iletişim mümkün!

baskahaber.org
twitter.com/baskahaber
facebook.com/baskahaber

İNTERNET
MEDYA
SPONSORU

arka
pencere
HAFTALIK FİLM KÜLTÜRÜ DERGİSİ
ARKAPENCERE.COM

Brad Pitt ve Angelina Jolie Yeni Filmini Türkiye'de Çekiyor...

...olsaydı ilk beyazperde.com'dan duyardınız.

BEYAZPERDE

film seçiminde en iyi adresiniz

facebook.com/beyazperdecom

Twitter.com/beyazperde

16. Uçan Süpürge
Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nin
Bilişim Sponsoru DIGITA Information Technologies
Uçan Süpürge'nin yanında...

Oğuzlar Mah. 1392. Sok. 21/8
Balgat - Ankara 06520 TÜRKİYE
T: +90 (312) 287 16 76 F: +90 (312) 287 18 27
www.digitatek.com www.emitbilisim.com

DIGITA®
information technologies

Gölge e-Dergi
16. Uçan Süpürge
Uluslararası Kadın
Filmleri Festivali'ne destek
vermekten gurur duyar.

Sinema
Öykü
Çizgi Roman
Fantastik Edebiyat'ın
Buluşma Noktası
Gölge e-Dergi

http://golgedergi.blogspot.com

gölge e-Dergi

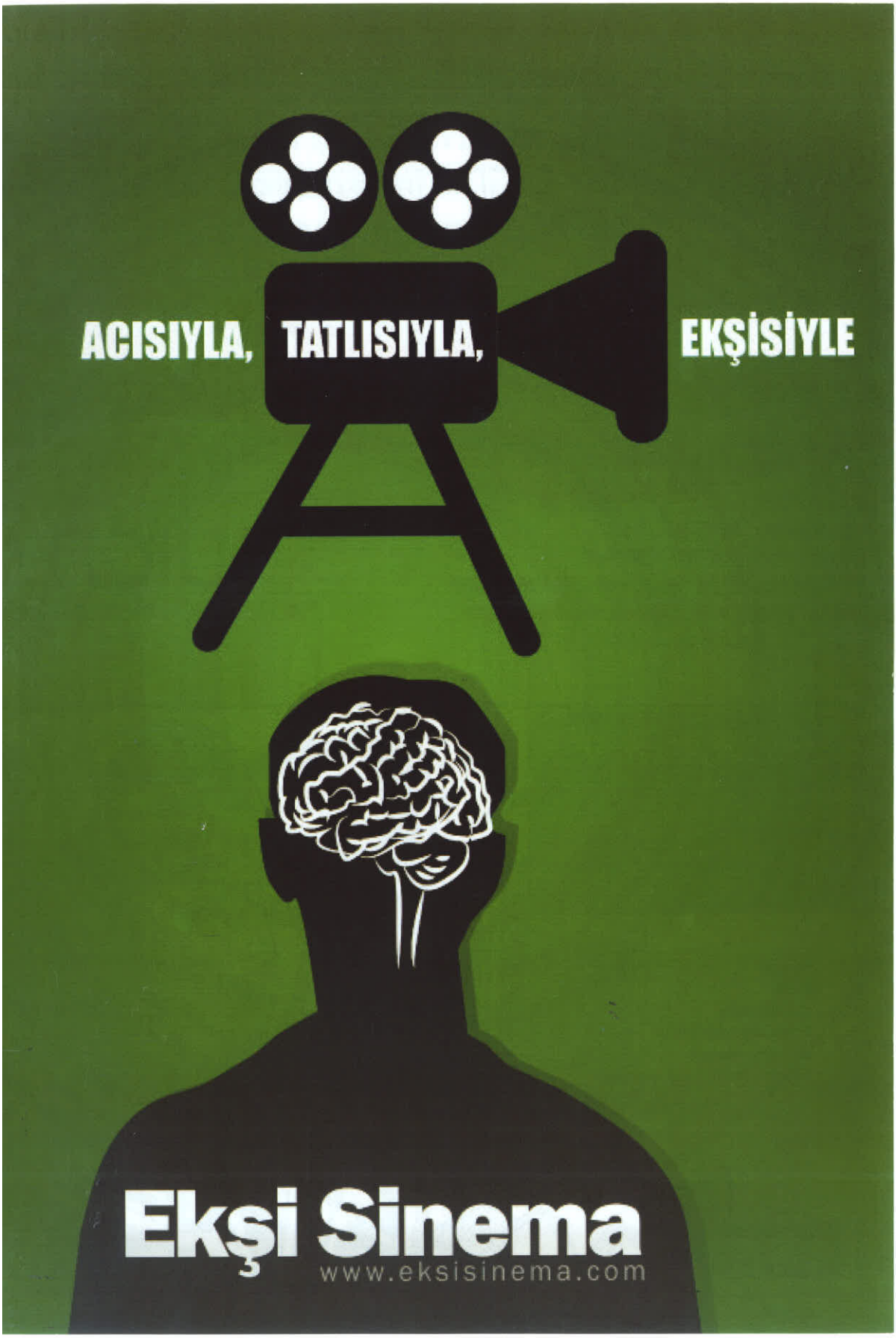
ACISIYLA, TATLISIYLA, EKŞİSİYLE
Ekşi Sinema
www.eksisinema.com

///idefix/

Türkiye'nin En Büyük Online Kitabevi

140.000 Çeşit Kitap

1500 Yayınevi

%50 'ye varan indirimler

1.000.000 Kitap Stokta

Aynı Gün Kargoda

www.idefix.com

Sanat bizimle HER yerde...

her ilde en az 500 sanat dostu!

0.312 442 75 10

kultursanatharitasi.com

info@kultursanatharitasi.com

Ka Fotoğraf Geliştirme Atölyesi
16. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'ne
fotoğrafları ile destek veriyor.

www.kaatolye.com

facebook.com/kaatolye
twitter.com/KaAtolye

ka
fotoğraf
geliştirme
atölyesi

Güneş Sokak 17/5 Kavaklıdere Çankaya Ankara 0312 465 01 25

Kültür Mafyası

Aylık Kültür Sanat Dergisi

DÜNYANIN EN İYİ İŞİNİ YAPIYORSUNUZ AMA BUNU KİM BİLİYOR?

ARTIK HERKES BİLECEK.

mag
PR SOLUTIONS
MEDIA • EVENTS • COMMUNICATIONS
bilgi@magmedya.com.tr | www.magpr.com.tr

Sinema Kültürüne Altın Portakal Diyarından Küçük Bir Katkı

modernzamanlar

16. Uçan Süpürge
Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'ne
Başarılar Dileriz

"Sinema Hayattır"

www.modernzamanlar.com

ÖTEKİ SİNEMA

MIDNIGHT MOVIES

2005 YILINDAN BERİ TÜRKİYE'NİN "ÖTEKİ" SİNEMA REHBERİ

www.otekisinema.com

A.Erdi Öztürk
Bahar Çubuk
Demokrat Tepki
Emrah Aslan
Erçin D. Coşkun
Eren Aksoyoğlu
Erhan Ronahi Axin
Erkan Bayır
Eskici
Faruk Özcan
Foti Benlisoy
Gizem Baskın
İbrahim Adıgüzel
Kılıçsız
Mustafa Akcan
Onat Çetin
Seçil Türkkan
Serhat Nigiz
Sibel Yalçın
Sinan İçer
Toygar Öztürk
Tuğçe Erçetin
Tunç Toker
Umut Güner
Ziyaver Şencan

[nüve
küçük ama etkili]

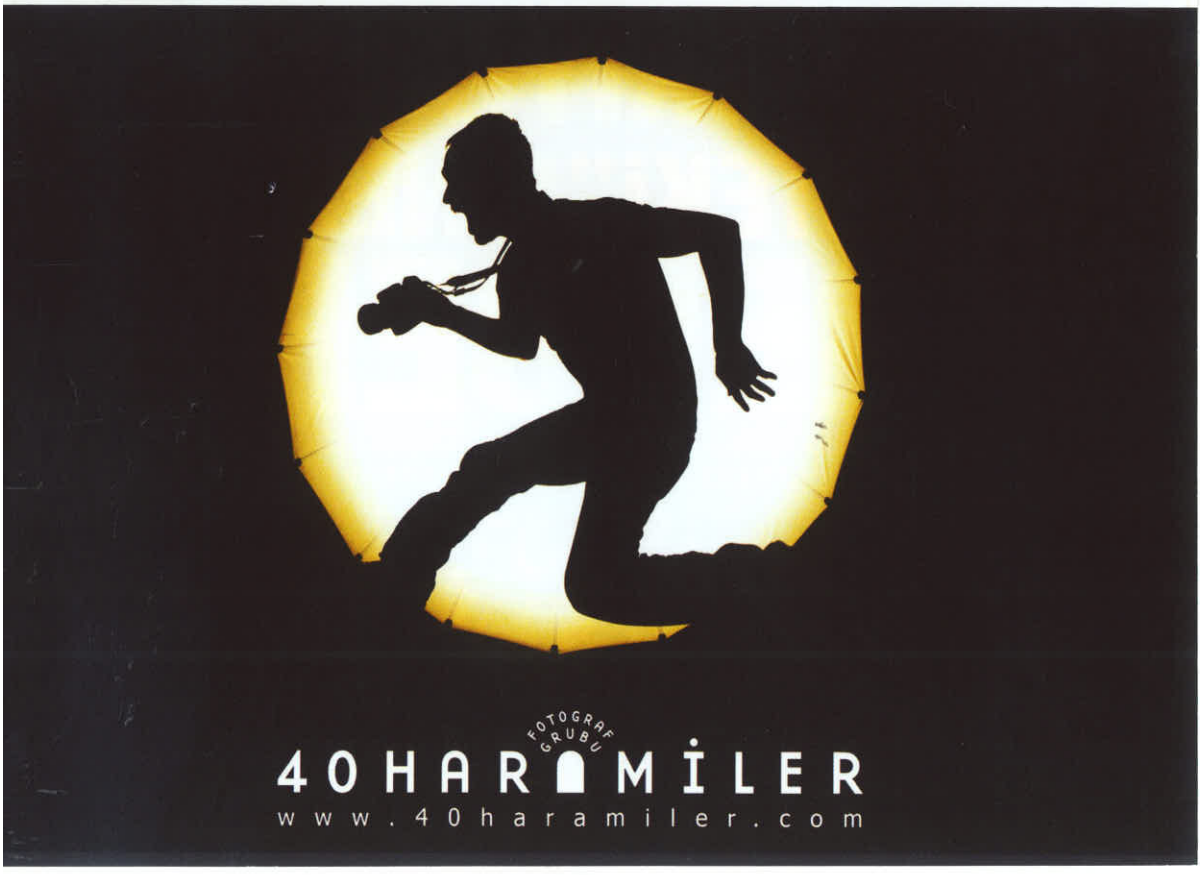

Kadınların uçmak için
süpürgeye ihtiyacı yoktur.
Özsüt olarak kadınların, tüm zorlu koşulların üstesinden gelmekle kalmayıp,
benzer zorlu koşulların tekrarlanmaması için imkansızı yaratan güçlü bireyler
olduklarını biliyor ve onları destekliyoruz.
ozsut.com.tr
ÖZSÜT

POSEIDON

MAVILIM TOURISM

POSEIDON TURİZM DANIŞMANLIK-ORGANİZASYON
Süratli ve kaliteden ödün vermeyen,
Dürüstlüğü asla göz ardı etmeyen profesyonel işletme prensipleri,
Müşteri odaklı hizmet anlayışıyla
POSEIDON TURİZM;
İngilizce-Almanca-Türkçe bilen deneyimli şoförleri ve geniş araç filosuyla hizmetinizdedir.
Türkiye'deki çok uluslu kuruluşlar, birbirinden değerli holdinglerimizin çalışanlarına ve misafirlerine lojistik destek ve hizmet sunmaktan mutluyuz.
İddialıyız; sektördeki deneyimimiz ve filomuza kattığımız yeni araçlarla farkımızı hemen fark edeceksiniz.

POSEIDON TOURISM CONSULTING – ORGANIZATION
POSEIDON TOURISM
with its customer oriented service understanding and fast professional operation principles that does not compromise quality
and that never disregards honesty,
is at your service with its English-German-Turkish speaking, experienced drivers and wide vehicle fleet.
We are happy to be providing logistical support and services to the valuable employees and guests of multinational corporations and holding companies in Turkey.
We are assertive; you will the feel the difference immediately with our experience in the sector and the new vehicles that have been added to our fleet.

www.poseidonvip.com

VIP Business

Koza Sok.58/3 G.O.P/ Ankara
P: 0312 447 62 84 F: 0312 446 50 97
E-Mail:poseidon_pms@hotmail.com
Web: www.poseidonvip.com

MED
YEMEK & SERVİS

Hapsedilen fikirlere, Kadın cinayetlerine, Emek sömürüsüne RAĞMEN; ;Kadın hareketinde uçan süpürge kadın filmleri festivalinin de en güzel örneklerinin sunulduğu bu değerli festival ŞÜPHESİZ başarıya ulaşacaktır.... Bu yolda SOUL da bu mücadelenin bu dayanışmanın içindedir.

FİLMARASI

'Sinemaya dair herşey'

85.yıl

1928'den Günümüze...

TÜRK MAARİF CEMİYETİ

TÜRK EĞİTİM DERNEĞİ

THE MARMARA
TAKSİM

www.themarmaracollection.com

İSTANBUL TATİLİNİZE KUSURSUZ BİR DOKUNUŞ!

İstanbul'u şehrin tam kalbinde; The Marmara Taksim'de yaşayın.
Hayran bırakan büyülü manzarayı seyrederken, ödüllü şeflerimizin
hazırladığı mükemmel lezzetlerin keyfine varın...

T.+90 212 334 83 00 F.+90 212 244 05 09
Taksim Meydanı 34437 İstanbul Türkiye
taksim-info@themarmarahotels.com

M

WORLDHOTELS

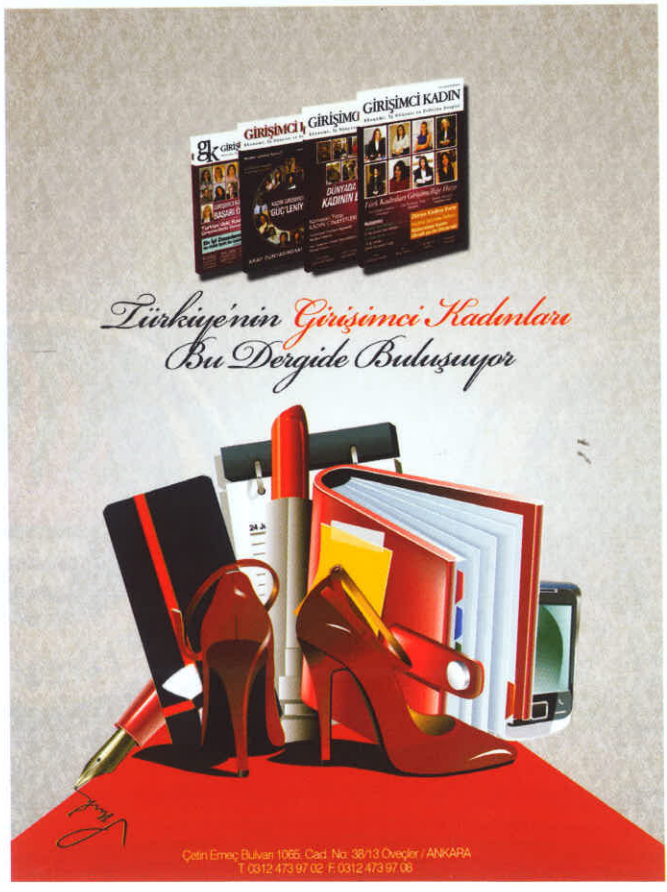

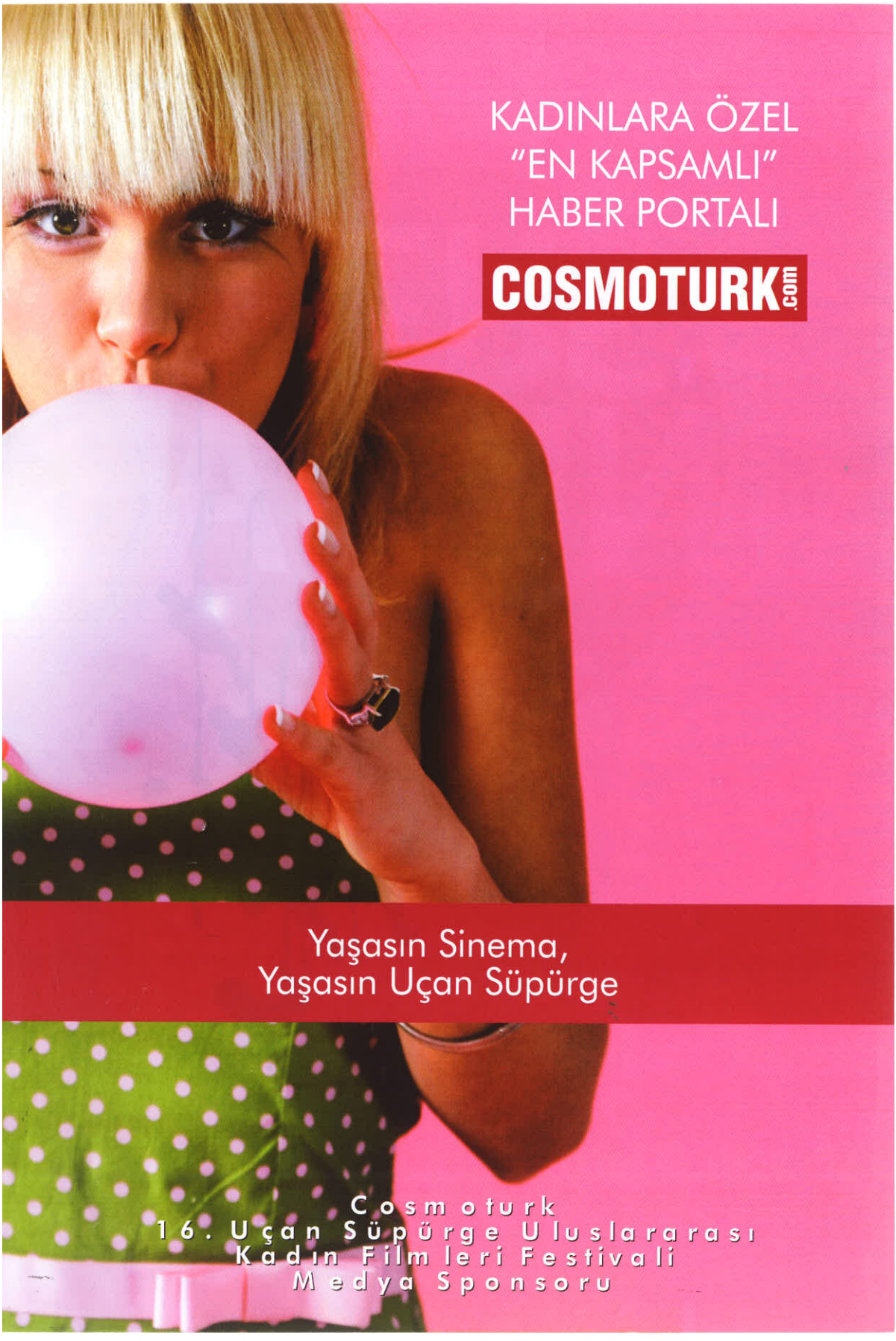
KADINLARA ÖZEL
"EN KAPSAMLI"
HABER PORTALI
COSMOTURK.com
Yaşasın Sinema,
Yaşasın Uçan Süpürge
Cosmoturk
16. Uçan Süpürge Uluslararası
Kadın Filmleri Festivali
Medya Sponsoru

LETTERS
NINJA
.com

...ADINA 89
AĞAÇLI YOL 82
AİLE ALBÜMÜ 50
AMOROSA 66
ANNE 47
ANNELİK HÜZNÜ 32
ARAF 59
ASLAN KADINLAR 55
ASYA 83
AŞIK ÇİFTLER 66
AZİZ AYŞE 62
BABA 109
BAKİRELER 72
BALİNA KADINLAR 90
BANK 54
BAŞKA BİR DÜNYA 92
BEN KİM MUTLULUK KİM 91
BEN UÇTUM SEN KALDIN 77
BEN, SEN, O 46
BENİM ÇOCUĞUM 91
BENİM ÜLKEMDE ERKEKLERİN MEMESİ VAR 77
BEŞİNCİ MEVSİM 46
BİR DİLİM HAYAT 110
BİR ELMANIN İKİ YARISI 110
BİR HAYALİMİZ VARDI 33
BİRKAÇ KM UZAKTA 82
BİRKAÇ SAAT 111
BULUTA BİR ADIM 111
CAMDAKİ SES 113
CİNLİ 69
CİNSİYET KİMLİKLERİ 69
ÇARŞAFTAKİ LEKE 85
DERİN NEFES AL 81
DON ENRIQUE DE GUZMAN 112
ÖTE YANA 113
DUVAR 97
ELALEM NE DER? 120
ETİ BUDU 116
GECE OYUNLARI 67
GÖBEK DANSI 104
GÖZETLEME KULESİ 61
GÜNDÖNDÜ 100
GÜZEL YURDUM 49
HABAP ÇEŞMELERİ 96
HALKIN KIZI 98
HAYVAN CENNETİ 79
HER ÇİFT GİBİ? 90
HANİ MERAL 105
HER YER HİÇ KİMSE 94
HOŞÇA KAL HABİBE! 106
İKİNCİ EL 101
KADINLARIN GÜNÜ 56
KIZ KARDEŞ 80
KIZ KARDEŞLER 117
KIZLAR 67
KOVA 86
KULELİ EV 34
MANİA'NIN DANSI 76
MARUSSIA 35
MONTRÖ KRALİÇESİ 36
MOR YARALAR 81
NİKOLETA 51
OĞLANDIM KIZ OLDUM 93
OTEL GÖNLÜ HOŞ 112
RAE 51
SABAH YILDIZI 37
SALMA 73
SARAYBOSNA'NIN ÇOCUKLARI 38
SAVAŞIN GÖLGESİNDE 39
SEL 117
SENİ GÖRDÜĞÜMDE 40
SESSİZ ŞEHİR 41
SÖZCÜKLERİN PENCERESİ 118
ŞİMDİKİ AKLIM OLSA 48
ŞİMDİKİ ZAMAN 60
TAHRAN'DAN LONDRA'YA 75
TEPENİN ARDI 52
TESELLİ 53
TOMURCUK 42
TRAVMA 84
TRETUVAR 118
URANYUM 102
ÜÇ AYRI DÜNYA 43
VAATLER 119
YABAN KELEBEKLERİ 119
YABANCI 63
YASTIK ALTI 120
YAŞAMI OKUMAK 114
YOK ANASININ SOYADI 107
YAZ 88
YÜZDE 30 57
ZALİM KADIN 70

(A)TYPICAL COUPLE 92
30 PERCENT 57
A FEW KILOMETERS AWAY 82
AMOROSA 66
AN ALLEY BEHIND OUR HOUSE 82
ANOTHER WORLD 72
ASYA 83
BABY BLUES 32
BEAST PARADISE 79
BEHIND THE HILLS 57
CAMILLE REWINDS 48
CHILDREN OF SARAJEVO 38
CIAO HABIBA! 106
DANCING MANIA 76
DANCING WITH BELLIES 104
DON ENRIQUE DE GUZMAN 112
EVERYBODY LOVES HER 98
EVERYWHERE NOBODY 94
FAMILY ALBUM 50
FATHER 109
FEW HOURS 111
FLOOD 117
FROM TEHRAN TO LONDON 75
GENDERNAUTS 69
GHOSTED 69
GINGER AND ROSA 33
HABAP FOUNTAINS 31
HAM STORY 116
HOTEL AMENITIES 112
I FLEW YOU STAYED 54
I, YOU, HER 92
IN BLOOM 42
IN MY COUNTRY MEN HAVE BREASTS 77
IN THE NAME OF 89
LION WOMEN 55
LORE 39
LOVING COUPLES 66
MARUSSIA 35
MORNING STAR 37
MOTHER 47
MRS. HIS NAME 107
MY BEAUTIFUL COUNTRY 49
MY CHILD 93
NICOLETA 51
NIGHT GAMES 67
PARALYZED 84
PRESENT TENSE 60
PROMISES 119
PURPLE WOUNDS 81
QUEEN OF MONTREUIL 36
RAE 51
READING LIFE 114
SAINT AYŞE 62
SALMA 73
SEDUCTION: THE CRUEL WOMAN 70
SEPARATED 97
SIDEWALK 118
SILENT CITY 41
SISTER 80
SISTERS 117
SLICE OF LIFE 110
SO WHERE IS MERAL 105
SOLACE 53
SOMEWHERE IN BETWEEN 59
SUNFLOWER 100
TAKE A DEEP BREATH 81
THE BENCH 109
THE BUCKET 86
THE FIFTH SEASON 46
THE FIRST STEP IN THE CLOUDS 111
THE GIRLS 67
THE SCARLETT SHEET 85
THE SOUND AT THE WINDOW 113
THE STRANGER 63
THE SUMMER SIDE 88
THE VIRGIN MACHINE 70
THREE WORLDS 43
TO THE OTHER SIDE 113
UNDER THE PILLOW 120
UNRAVEL 101
URANIUM TO DIE FOR 102
WATCHTOWER 61
WE SHARED AN ORANGE 110
WHALED WOMEN 116
WHAT EVERYBODY SAYS 120
WHEN I SAW YOU 40
WHEN I WAS A BOY I WAS A GIRL 93
WHERE DO THE WILD BUTTERFLIES GROW 119
WHO AM I HAPPY 90
WINDOWS ABOUT THE WORDS 118
HOUSE WITH A TURRET 34
WOMEN'S DAY 56

AIDA BEGIC 38
AINUR ISMAILOVA 109
AKI KONO 119
ALICIA ALBARES 113
ALINA GORLOVA 111
ANJA WUTEJ 92
ANNA CADY 57
ANNEMARIE JACIR 40
ANTONIASANJUAN....88
ARANTXA ECHEVARRIA 112
AYSEL PINAR NECEF 110
BAŞAK BÜYÜKÇELEN 21
BELMİN SÖYLEMEZ 60
BURCU ANIL 109
CAN CANDAN 91
CAROLİN GENRELTH 104
CATE SHORTLAND 39
CATHERİNE CORSİNİ 43
CELIA BULLWINKEL....118
DİLEK AYDIN 96
DJAMİLA SAHRAOUİ 47
DOROTA KEDZİERZAWSKA 72
EBRAHİM IRAZJAD 82
EKATARİNA NOSİK 110
ELFE ULUÇ 62
ELFİ MİKESH 69
ELİSKA CHYTKOVA 116
EMEL BEZEK 98
EMMANUELLE NİCOT 51
ESTELLE LARRİVAZ 79
EVA NEYMANN 34
EVA PERVOLOVİCİ 35
EWA EİNHORN 116
FİLİZ ALPGEZMEN 63
GÖKNUR SATUR 86
GRY WİNTHER 55
GÜLÇİN ÇAKIR 114
HANDE ÇAYIR 107
IMTİAZ PAVEL 84
ISABEL HERGUERA 120
IVANA TODOROVİC 93
JESSİCA WOODWORTH 46
JUENO KİM 116
JULİA GROMSKAYA 117
JULİA GUİLLEN CREAGH 112
KAROLİNE GRİNDAKER 53
KATARZYNA ROSLANİEC....32
KİM LONGİNOTTO 73
KUDRET GÜNEŞ 85
LEA VİDAKOVİC 117
LİHİ BİNYAMİN 50
MAİ ZETTERLİNG 66, 67
MALGORZATA SZUMOWSKA 89
MANİA AKBARİ 75
MARİA LORENTE 81
MARİA PAVLİDOU 80
MARİA SADOWSKA 56
MELEK ÖZMAN 105
MEGHNA GUPTA 101
MERAL TOSUN 114
MİCHEALE KEZELE 49
MİNE SATUR 86
MİZGİN MÜJDE ARSLAN 54-83
MONİKA TREUT 69, 70
NANA EKVTİMİSHVİLİ 42
NATALİE HALLA 97
NEJLA DEMİRCİ 100
NOEMİE LVOVSKY 48
NURSEL DOĞAN 113
PARİA NOSİK 110
PELİN ESMER 61
PETER BROSENS 46
ROYA AKBARİ 76
SALLY POTTER 33
SAMANTA YEPEZ 52
SANDRİNE SAMUEL 111
SARAH BENİLLOUCHE 106
SHANNY HAZZİA 102
SHİLAN SADİ 82
SİMON GROSS 42
SOLVEİG ANSPACH 36
SONİA LİZA KENTERMAN 51
SOPHİE BLONDY 37
THREES ANNA 41
URSULA MEİER 80
VLADKA MACUROVA 119
YEŞİM USTAOĞLU 59
ZEYNEP ORAL 92
ZUHAL AKMEŞE 94